زو د حل لاري

ويې ټولنې سره خوندي دي

وال
لام «ضعيف»

۱۳۹۰ لمريز
ونکی

Ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

بسم الله الرحمن الرحيم

د کتاب ټول حقوق له خپرندويې ټولنې سره خوندي دي

د کتاب پېژندنه:

د کتاب نوم : د بنسټيزو ستونزو د حل لاري
ليکوال : ملا عبدالسلام «ضعيف»
کمپوز او ډيزاين : ليکوال
خپرندوی : مستقبل خپرندويه ټولنه
د چاپ کال : د ۱۳۹۰ل.کال پسرلی
د چاپ ځای : لاهور
د چاپ شمېر : زر ټوکه

د((کمزوري))زوروري

د ګران افغانستان سياسي برخليک له دی تېرو څه کم دريو لسيزو راهيسې دومره تت را روان دی، چې تر دی شېبې دافغان ملت سترګو نه پخپلو سترګيو (عينکو) ولوستای شو او نه دنورو په ککوين، ان دهغو مدعيانو په هغو هم، چې ويل يې له فضا نه دځمکې هر ځيز ديو ځپک واټن هومره وينو. افغانان خواران هم اريان دريان لاس تر زنې ناست دی او نړيوال ((خواخوږي)) او ((نړيواله ټولنه)) هم ورته څوک دخير پر غوندۍ ناست، ننداره کوي او څوک ترې خوندونه اخلي او هغه دخوشال نيکه خبره:

نوره واړه پښتونخوا په ځای مېشته ده
دا يو زه دی زمانې پکې منصور کړم

موږ نه دچا پر سوکالۍ رخه کوو، نه د چا ازادۍ ته په اوبو کې خولې کيږو اونه مو دچا پر سياسي بريد سترګې ښخې وي او نه پر جغرافيايې هغه دولسونو له علمي او اقتصادی پرمختک سره دسيالۍ رټا خو مو په وچولي کې دپيدايښت او افغانښت له ورځې نه ده ځلېدلې؛ نو څه به د چا سوکالۍ ته پخسيږو؟

هن: دا يوه خبره ده، چې دځان، ټولنې او خپل برخليک په باب اندېښنه او سوچ، مو وګړنی او سړنی (انساني) حق دی.

حق مو دی چې دخپل برخليک په اړه او تړاو هر لاسوهاندی وکړو او پرې وتوکو او داستاد الفت خبره:

(c) ketabton.com: The Digital Library

تور ته سپین نه شم ویلی سپین ته تور زه
دا امید دی څوک له ما نه هیڅ نه کاندی

حق مو دی، چې دچا راته پر زړه چړې ګرځي، هغو ته مو پر زړه وینې پرتې وي.

حق مو دی:

چې زما دبڼ اغزي ته کاڼه ګوري
ویم چې اور شوی دهغو په ګلستان

دهمدغو حقونو یو خاوند هم، افغان مسلمان او مجاهد ښتون ددی شننیز (تحلیلي) اثر لیکوال ـ چې پخپله له انکسار پرته ځان لیکوال نه؛ بلکې دقلم د ډګر یو خړپو څن بولي ـ ښاغلی عبدالسلام ضعیف دی، عبدالسلام ضعیف چې له ځایه دیني طالب علم دی، تر هغه مهاله په اسلام اباد کې دافغانستان د اسلامي امارت سفیر و چې امریکایي ځواکونو دنیویارک د سوداګریزې منځې دنسکورېدو

د کتاب ټول حقوق له خپرندویې ټولنې سره خوندي دي

دکسات په پلمه د ۱۳۸۰ دتلې په نیمایې کې پر افغانستان پوځي یرغل وکړ، که څه هم ښاغلی ضعیف له دیپلوماتیکو حقونو او په پاکستان کې دلس میاشتنۍ قانوني مېشتېدنې دویزې خاوند و؛ خو پاکستانیو چارواکیو د ټولو سفارتي ادابو او ارونو په ړنګولو امریکایي ځواکونو ته په لاس ورکړ، چې دباګرام، کندهار او بیا ګوانتانامو دتورو تمبو شاته یې څه کم څلور کاله ښکېل کړ، ښاغلي ضعیف د ګوانتانامو په جهنمي زندان کې دځان په څېر له سوونو بېګناه بندیانو سره دبشرپالو امریکایانو انساني چلن دسر په سترګو ولید، تر خلاصون وروسته یې دګوانتانامو له بندیانو سره دچلن یوه بوږنوړې او زړه ویلوونکی انځور وایست، په ښتو ژبه کښلي ((دګوانتانامو انځور)) دومره کتونکي، لوستونکي او هر کلیوال پیدا کړل، چې په لومړي ځل یې دپښتو کتاب دچاپ شمېر

دوه دېرش زره ټوکو ته ورساوه او یواځې په ښتو نه، په پارسي، اردو، عربې، انګلیسي او فرانسوي ژبو یې هم دژباړې او خپراوي تکل وشو.

((دګوانتانامو په انځور)) پسې دښاغلي عبدالسلام ضعیف دا په لاس کې تحلیلي اثر هم دهېواد او نړۍ سیاسي اکر (وضعې) ته پام دافغانستان درواني غمیزې دپای په هیله دیو لړ نغوتو (مشورو) او وړاندیزونو ټولګه ده، چې که یې له منځپانګې نه ګټنه وشي، زما باور دی، چې زموږ دملي او سیاسي ربړې دجندرې (کولپ) په پرانستو کې به مرستندوی جوت شي.

زه په داسې حال کې چې نه یواځې له هېواد، ټولنې او اولس سره د ښاغلي ضعیف تړاو کمزوری نه بولم، بلکې دده په شننو کې ځینې زورورې خبرې او دخپلې رنځورې ټولنې د درملنې لپاره اغېزمنې نسخې هم وینم، خدای دې وکا، چې دښاغلي ضعیف د ((حی علی

د کتاب ټول حقوق له خپرندویې ټولنې سره خوندي دي

الفلاح)) دا بلنه د ((خوار ملا اذان)) نشي او زموږ دروان ناورین عاملین پرې پر خپلو کړو دبیا کتنې (کلمه) ووایي.

دښاغلي ضعیف دزړه او قلم دزور دلازیاتېدو په هیله.

محمد اصف صمیم
۱۳۸۵-۱۱-۳
جلالکوټ

(c) ketabton.com: The Digital Library

سریزه

د ټولو کائناتو پیدا کوونکي، پالونکي او روزونکي ته ثنا ، د هغه د ګران محبوب، رښتوني استازي او د هغه ټولو رښتونو استازو او د هغو د ټولو کورنیو وګړو او پیروانو روحونو ته درودونه او سلامونه، هغه ذات چې موږ ته یې د حق او باطل لاره په خپل لوی فضل سره ښودلې ده، هغه ذات چې موږ ته یې د ښه او بد په منځ کې د عقل په ذریعه د توپیر ځواک را بخښلی دی، هغه ذات چې د انسانانو

دکتاب ټول حقوق له خپرندویې ټولنې سره خوندي دي

د هدایت او د خپل منځي ستونزو د حل لپاره یې د انصاف او عدل لوی کتاب د قانون په توګه د خپل رښتیني استازي په ذریعه را استولی دی، په دې کې شک نشته چې نفاق لوی خدای ﷲ ته ډیرناخوښه عمل دی او هغه ټول بندګان له دې ناوړه کار څخه منع کوي هغه په خپل سپیڅلي کتاب کې خپلو بندګانو ته داسې هدایت ورکوي چې:

﴿ وَٱعۡتَصِمُواْ بِحَبۡلِ ٱللَّهِ جَمِيعٗا وَلَا تَفَرَّقُواْۚ ﴾ [آل عمران:۱۰۳]

ژباړه: تاسو ټوله د لوی خدای (ﷲ) په کلکه رسۍ باندې چې قرآن کریم دی منګولې ټینګې کړئ، او په خپلو منځونو کې بې اتفاقي او بېلتون مه کوی .

دلته الله ﷲ دواړې صیغې که داعتصام (منګولو لګولو) ده که د افتراق (بېلتون) ده د امر او نهي په توګه یادې کړې دي الله ﷲ دوه

نقیض شیان په یوه آیت کې د یوه او بل په عکس کې ذکر کړي دي د سپیڅلي قرآن دغه مبارک آیت زه دې ته اړ کړی یم چې د افغانستان په لوی کور کې د اختلاف او بېلتون لاملونه وڅېړم او په دې سره پوه سم چې دا لاملونه څه شي دي چې زموږ د تاریخي ټولنې د بربادی سبب ګرځېدلي یا ګرځي او ولې زموږ ورونه، رهبران، قوماندانان، پوهان، روشن فکران او عام مسلمانان ددې ناورین د پای ته رسیدلو په هکله پاته راغلي او تر اوسه پورې د دې مغلقي معضلي لپاره

د حل اصلي لاري ته مراجعه نه ده شوي، زما سره له ډیره وخته راهیسې دا فکر وو چې د اختلاف، بې باورۍ او فاصلي لاملونه ومومم او ورباندې پوه شم، له ډیرو پوهانو، عالمانو، مشرانو څخه مې پوښتني کړي، مختلف نظرونه مې اوریدلي او موندلي دي چې ډیر به یې زما

دکتاب ټول حقوق له خپرندویې ټولنې سره خوندي دي

د فکر سره برابر او ډیر به یې ناموافق راتلل، خو بیا د ډیرو مصروفیتونو او یا د تجربې د کموالي له کبله ورته په نهایې ډول ځیر شوی نه وم، کله چې په ۲۰۰۲ م. کال د امریکایې سرو یرغلګرو د ظلم په تورو او کرغیړنو پنجرو کې ولویدم، هلته مې خپل ځان یواځي له فکرونو سره وموند. ددې فرصت راته پیدا شو چې پردې ستونزو باندې د خپل مغز د توانایی او استعداد آس وځغلوم، هغو مغلقواوپیچلو غوټوته ورشم چې زموږ برخلیک پکښې پیچل شوي اوبیاټینګ ترل شویدی.

یو بل دلیل داوو چې ما وپتېیله چې بهرني دښمنان زموږ په منځ کې د بېلتون زړي څومره ډیر ښندی. امریکایې شریرو او نفاق خوښوونکیو محققینو ته به ما ډیر ژور او عمیق فکرکاوه چې دوی له موږ نه څه غوښتل او په موږ کې یې څه غوښتل، زموږ په منځ کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

يې د نفاق تخم په څه تدبير سره خپراوه. د مثال په توګه پښتون ته به يې په تحقيق کې ويل: چې تاسو خو د هيواد اکثريت تشکيلوئ، خو اقليتونو ستاسو پر ميراث قبضه کړې تاسو بايد کوښښ وکړئ چې خپل ميراث لاس ته راوړئ. خپل ميراث په خپله و ساتئ، ازبک ته به يې ويل: چې تاسي خو اقليت ياست پښتانه غواړي تاسي له حق څخه بې برخي کړي. تاسي بايد کوښښ وکړئ چې خپل حق وګټئ. موږ ستاسي سره يو ، ځو تاسي له خپو حقوقوڅخه برخمن کړو، تاجک ته به يې بل څه ويل. سلفي، صوفي، مذهبې، مکتبې او طالب ته به په نورو شکلونو ډغبدل له هر يوه سره به يې ځان په غم شريک باله، په همدغو موضوعاتوکې دوی ترموږ ښه علم او پاخه معلومات درلودل د دوی هڅو او کړنو ماته ښه الهام راکاوه چې هغو نيمګرتياووته چې موږ يې د ټولني پر ځای ځانځاني غوښتنوته ټيل وهلي يو، زموږ دښمنانو ته طلايې چانس ورکړي چې له هغه څخه بده استفاده وکړي، زموږ د همدغه بېلتون د ټکو څخه چې کله قومي جنبه، کله ژبني بڼه، کله مذهبې بڼه، کله د مينځ لارو او سخت دريځو عناوين ورکول کيږي او د هغو بې مغزو او پوچ مغزو افغانانو په ملاتړ په عملي توګه ليدل کيږي. دا ستونزه به ترڅو وي، حل به يې کله پيدا کيږي، کله به زموږ غريب ملت او مظلوم هيوادوال د ښېغمي استوګني او امنيت ساه اخلي والله اعلم.

ما خپل لنډ فکر هغو ستونزو ته متوجه کړ، چې زما په نظر زموږ د ټولنې د پراګندګي عوامل پکښې ليدل شوي او يا د ډير وخت په تېرېدو يا د سستۍ او بې پروايۍ له کبله د بدمرغيو سبب ګرځيدلي، ما هغه علتونه چې ستونزې تري جوړي شوي د څيړنې په شکل سپړلي، په تفصيلي شکل مي پکښې تحقيق کړي، څو جوته کړم چې دا ستونزې څنګه د بدمرغۍ لامل شوې،د ستونزې بنيادي

د کتاب ټول حقوق له خپرندويې ټولنې سره خوندي دي

علت او دليل مې په ساده ډول واضح او ښکاره شي، که څه هم زما څيړنه به له علمي څيړنو سره توپير ولري، زما فکر، اند او اد راک به له نورو روڼ اندو علماوو او علمي شخصيتونو له افکارو سره توپير ولري، کيدلای شي دا توپير په ځينو مواردو کې علمي توپير وي يا د تجربې توپير، په هر صورت زه هغه څه تاسو محترمو لوستونکو ته وړاندی کوم چې زما قاصرذهن درک کړي دي، زه يې تجربه لرم، زه د هغو په عواقبو پوهيږم، ټولو هيوادوالو ته په ځانګړې توګه راتلونکي نسل ته ددغه پيغام رسيدل خپل ديني او ملي رسالت او مسؤليت بولم الله ﷻ دې وکړي چې د هغو مسلمانانو ورونو لپاره د ګټې لامل وګرځي چې د ګران هيواد د ستونزو د حل په لاره کې چوپړ د ځان فريضه بولي او د ګرانو هيوادوالو په غمونو سره ځوريږي آمين.

ستاسو د دعاوو هيله من

ورور

ملا عبدالسلام « ضعيف »

د کتاب ټول حقوق له خپرندويې ټولنې سره خوندي دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د افغانستان بنسټیزي ستونزي

د نړۍ هیڅ دولت او ملت له ستونزو خلاص نه دی. په هرهیوادکې له ستونزو سره مبارزه او د حل لپاره اساسي لاره پیدا کول د هر ملت دنده ده چې هم هغه ملت یې تر نورو ملتونو ښه درکولای او عملي کولای شي. په ټوله نړۍ کې دا یو عام رنځ دی چې د نړۍ په هرهیواد کې ساري او جوتي جرړي لري، خو د دې جرړو څېړنه د دغه رنځ د عاموالي په څیر عامه نه ده. بلکې هره څېړنه د سیمې په توپیر خپلي ځانګړتیا وي لري.

د کتاب ټول حقوق له خپرندویې ټولنې سره خوندي دي

څو لسیزي پر موږ تېري سوې، څومره قرباني ورکول کیږي، څومره خلک ژوند له لاسه ورکوي، څومري اقتصادي پلانونه شاته پاته کیږي، څومره سیاسي چانسونه له لاسه ورکول کیږي، خو د موفقیت لپاره بیا هم مثبت ګام نه ښکاره شوی او نه اخیستل شوی دی. که اخستل شوی هم وي هغه حرکت دهیواد په ضرر تمام شوي دی او بالاخره د ساري ناروغۍ په څیر نړۍ په برخلیک کې راسره شریکه شوه.

د ډیرو ژمنو، ډیرو همکاریو، ډیرو هلو څلو سره سره ددغه رنځ پوره تشخیص نه دی شوی او یاورته درمل پر وخت نه دي ورکول شوي د دې څه علت دی، موږ څه ته ضرورت لرو، خلک څنګه ډاکټر

غواړي، مرض څه شي دی، علاج یې څه دی؟؟؟ دا یوه پېچلې او سخته ناروغي ده چې ښه تشخیص او ښه درملو ته اړتیا لري.

د امریکایانو سره چې زه څه کم څلورکاله یرغمل وم ما د خپل توقیف په موده کې پر دې سختو ستونزو باندې د خپلي ذهني قوې او استعداد له مخې تحقیق کړي او همېشه به مي پر دې فکر کاوه چې دا ستونزي څنګه پیدا کیږي، څنګه خپریږي او بیا څنګه په ناسور باندې بدلیږي او بالاخره د هغه لپاره علاج او درمل څه دی؟ مادلته څو علتونو ته په ځیر سره خپل ذهن متوجه کړی چې زما په نظر اساسي علتونه دي او هغو ته مي د علاج او نجات لاره سنجولې ده الله تعالی دي وکړي چې زموږ دهیواد ځوریدلي او شریف وګړي تري استفاده وکړي او زموږ غریب هیواد ته څه ګټه ځني ورسیږي، زما دغه تحقیق پر اووه علتونو باندې ذهن ځغلولی دي چې په لاندي توګه یې ستاسو ګرانو لوستونکو په وړاندې ږدم:

د کتاب ټول حقوق له خپرندویې ټولنې سره خوندي دي

لومړی : مدرسه او ښوونځی

دویم : قومي جوړښت

دریم: کلتوري ارزښت

څلورم : جغرافیایې اندېښنې

پنځم: کورني او بهرني سیاستونه او پالیسۍ

شپږم: لوېدیزه دموکراسي

اوم: نشیي توکي

دا اووه هغه اساسي بنیادونه دي چې هر بنیادیې ځانته جلا باب او هر باب یې د جزئیاتو په تناسب مختلف فصلونه لري.

دا یوه علمي، نظری څېړنه نه ده چې زه یې تاسو ته د یوه پروفیسور په توګه تقدیموم، بلکې عملي او تجربوي څېړني ته ورته یوه نژدې څېړنه ده، چې د افغانستان دیوه وګړي په توګه د ډیرو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ناخوالو د قرباني شويو وګړيو انځوروړاندې کوې، مګر د تجربو د پړاوونو سره سره يوه علمي چاپيريال ته هم سرورتنباسي. زه هيله لرم چې زما دغه وړه ډالۍ به زموږ ځوريدلو او کړيدلو وګړو ته ديوه ښه فکر په وړاندې عملي پلان ته لې لاره ورلنډه کړي او د نورو

د کتاب ټول حقوق له خپرندويې ټولنې سره خوندي دي

مدرسه او ښوونځی

مدرسه او ښوونځی دواړه د ټولنې د وګړيو د فکري او علمي ودې د لوړتيا لپاره هغه مراجع دي چې د ملت ټول وګړي بې له کوم توپيره دواړو ته اړتيا لري. همدغه علمي ارګانونه دي چې موږ د دنيا او آخرت د نېکمرغۍ لوري ته سوقوي. هروګړی ديوه کامل انسان په توګه علمي نړۍ ته ورپيژني او هر څه چې زموږ له ژوند سره تړاو لري له همدې ورونو څخه لاره ورته پيدا کيږي.

دا يقيني خبره ده چې ټولنه له ښوونې اوروزنې پرته يوه نيمګړې ټولنه بلل کيږي. هر وګړی چې له دغه نعمت څخه برخمن نه شي د خپل دنيايي او اخروي مسؤوليت اداينه نشي کولای او نه هم خپل خيراو شر پيژندلای شي، زما څېړنه د مدرسې او ښوونځي په هکله د يوې ستونزې د علت په توګه نه، بلکې دهغه تفريط او افراط په هکله ده چې زموږ ګران هيواد يې له ډيره وخته راپه دې خوا په کړاو او کړکيچ کې اچولی دی. دغه مهمه ستونزه هيڅکله په بشپړه توګه حل شوې نه ده او نه ورته د وخت د واکمنو لخوا پوره پاملرنه شوې ده، له بده مرغه هر وخت دغه ستونزه په هيوادکې بابيزه ګڼل شوې او اهميت يې کم ښودل شوی دی.

مدرسه او مسجد يوائې ددينې او مذهبي زده کړو مراکز نه بلل کيږي، بلکې په سياسي او ټولنيزو مفکورو هغه سمبال مراکز دي

د کتاب ټول حقوق له خپرندويې ټولنې سره خوندي دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې ددغه هيواد بچيان پکښې حقيقي روزنه اوزدکړه ترلاسه کوي، د الله په وړاندې د ښه مسؤوليت او د ټولنې او ژوند په وړاندې د انساني مسؤوليت اوکرامت لپاره په عملي توګه ځان جوړونه ده، داسې زده کړه هيڅ ستونزه نه ده او نه دغه روحاني مراکز کومه ستونزه راولاړوي. بالعکس په ټولو روزنيزو اړتياوړ برخو کې انسان ته روزنه ورکوي چې اخلاقاً د ټولنې خدمت ګار اوسي، په ټولنه کې خلکو ته ضرر ونه رسوي، د اړتيا په وخت کې د خلکو سره مرسته وکړي

د خدای له بندګانو سره احسان او لورېينه خپل يو دائمي عادت وګرځوي. د خدای اللهاو خلکو په وړاندی خپل مسؤوليت سرته ورسوي، د رسالت پيغام د امانت په توګه خلکو ته ورسوي، صورت او سيرت د خدای او د هغه د رسول پر طريقه برابر کړي؛ خلکو ته د معاملاتو د حلال، حرام، مشبهاتو، مباح او مکروه توپيرونه وښيي، په اسلام کي ټولنيز او اجتماعي عدالت هره ټولنه يوه سوکاله او سوله ييز چاپيريال ته سيخوي انسان ته ددنيا او آخرت نيکمرغي او برياليتوب ورپه برخه کوی، معروف او منکر سره بېلوي.

ښوونځی هم د ټولنې او انساني روزنې لپاره مدرسې ته ورته اهداف لري، د هيواد د ځوانانو او ټولو وکړو ښې روزنې ته پاملرنه کوي يو داسې هدف ته لاره هواره وي چې د ټولنې يو سالم، ګټور او با استعداده وګړی د خپل هيواد د چوپړ لپاره رشتونی خدمت ګار اوسي، د ټولنې له کلتوري او عنعنوي ارزښتونو خبراوسي او د ټولنې د وکړيو د عصري اړتيا وو په پوره کولو کې د هغو لاربښوونه او مرسته وکړي. د نړۍ د سيالۍ په ډګر کې د يوه ښه سيال نقش پر ځای کړي. د نړۍ له نويو پرمختګونو څخه هيواد برخمن کړي، د ساينس او نوي ټکنالوژۍ په لويو نعمتونو سره د هيواد ټول وګړي

برخمن کړي ترڅو اقتصادي پرمختګ د هيوادوالو په ټولنيز ژوند کې ښه والی راولي، د خلکو د سوکالی لامل وګرځي. ددفاع او امنيت په لاره کې د خپلو خلکولاس نيوی او مرسته وکړي.

د هېواد هر وګړی په دې ښه پوهيږي چې په هره ټولنه کي ښوونکي، عالم، قاضي، حقوقپوه، انجنير، اقتصادپوه، ساينسپوه، سياستپوه، پيلوټ، ډاکټر او د بل هر هنر څښتن ته اړتيا سته، له هنر څخه زموږ هدف علم او پوهه ده، نه د هغه هنرخاوندچې په بله ژبه ډم ورته وايي. موږ وينوچې زموږ ټولنه تراوسه په سيد جمال الدين (افغاني)، احمد شاه (ابدالي) خوشحال خان،ميرويس خان، محمود (غزنوی) او نورو علمي او تاريخي شخصيتونو په علم او پوهه وياړي. خو له بده مرغه ددغي اړتياد پيژندلو سره سره له ډيره وخته

د ښوونځي او مدرسي تر منځ يو ډول توپير ليدل کيږي، د دغو دواړو مراکزو په منځ کي رقابت تر سترګو کيږي. همدغه رقابت د وخت په تېرېدو سره د يو ډول فاصلې او په بل عبارت د يو ډول نفرت لامل ګرځي چې ټول هېواد ديوي لويي بدمرغۍ کندې ته ورغورځوي. ځکه چې زموږ د هيواد ټول وګړي د متعلمينو او مقلدينو حيثيت لري او مقلد په هر وخت کې د يوه رهنما په لاربښوونه پسې روان وي، همدا دوه مراکز مدرسه او ښوونځی دي چې د هيواد لاربښود او خلکو ته لاربښونه کوی، که خدای مه کړه د مشرتابه د مراجعو تر منځ د تضاد او رقابت نخښې پيدا کيږي، نو په اوتوماتيک ډول ټول هيواد

د مخکښانو پر پله پرغبرګ مشرتابه وېشل کيږي او دا ښلتون د وخت په تيريدلو سره د انفجار پولې ته رسيږي. دا چې دا انفجار به په خپله کيږي يابه د دويم ګړي لاس په لمسون سره کيږي دا بيا بيل

د کتاب ټول حقوق له خپرندويي ټولني سره خوندي دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

علتونه لري چې په هغو کې لوی علت د نظرونو بیلوالی دی. دویم د دغوارګانونو د اهمیت نه پیژندل دی. له بده مرغه د ښوونځی ښوونکي ته دا مفکوره ورکول شوې یا هغه همداسې مفکوره پیدا کړې چې د مدرسې یا مسجد ښوونکي د زاړه کلتور یا عنعناتو پالونکي دي. په نظر کې افراطي او ساده ژوند کوونکي دي، له عصري تمدنه ناخبره دي او یا پام نه ورته کوي، په فقیرانه ژوند کې عزت لټوي، د سیاسي او اقتصادي رقابتونو مخالف دي او یایې په اهمیت نه پوهیږي. نو له همدې کبله باید ده ته په خواره سترګه وکتل شي. په ټولنه کې باید ظاهري عزت ونه لري او د منصب اومقام څخه بیل وساتل شي، یوازې د مړي د غسل، تکفین او تدفین، د ماشوم په غوږ کې د اذان، د اسقاط او خیرات، په مسجد کې د ماشومانو د لومړنیو زده کړو او د خلکو د امامت لپاره د زکات او ورځني ټوک په عوض مصروف وساتل شي او بس، بالعکس د مسجد او مدرسې د ښوونکي په فکر کې د ښوونځیو ښوونکي او زده کونکي د یو بدعتي، فاسق، فاجر نااهل، ددین او مذهب پرېښوونکي، د اسلامي او کلتوري دودونو پایمالوونکي د لوېدیزو او غیر اسلامي هیوادونو د کلتورونو پلویان او د پردیو کلتور ته وده ورکونکي ګڼل کیږي چې د دغو دواړو سیالیو لپاره په پوره دلائلو په هرډول حالاتو کې بیلابیل تبلیغات شوي چې د هغو پوره بیلګې هر وخت لیدل شوي دي. موږ وینوچې دوخت په تیریدو او د مختلفو انقلابونو په راوستلو سره ښه روښانه شوي دي، دلته عمده او بنیادې انفصالونه راغلي هغوی په شربلوسره ښه وده کړې ده. هر غلیم په خپل وخت کې تري ښه ګټه اخستې ده. په همدغو نظرونو باندې دهیواد هرڅه ته زیانونه رسیدلي دي، د وخت حکومتونو تردې مهاله د دغو دوو تربیتي مرکزونو توازن نه دی ساتلی، یاهغو ورته پاملرنه نه ده کړي یاله دغه

دکتاب ټول حقوق له خپرندویې ټولنې سره خوندي دي

حقیقت څخه دهغو سترګي پټې شوې دي. د وخت واکمنانو ښونځیو ته زیاته دولتي بودجه وقف کړي، هغو ته یې عصري تجهیزات او نور لوازم پر خپل وخت برابر کړي، د ښوونکو لپاره یې عزت، کور، موټر او تنخوا، تخصیص کړي، ددغه ارګان دودې لپاره یې د تبلیغاتو له هري وسیلي څخه ښه کار اخستي دی. خو له بده مرغه ددیني او مذهبي زده کړو لپاره یې یوازې فقر کافي بللي د ی، سره له دې چې دواړه زده کوونکي
د ملت بچیان دې او ددغه ملت په حقوقو کې بې له کوم توپیره مساوي حق لري. یو د هیواد په ګډه بودجه هډوکي کلکه وي، خپله اوکورنۍ د اصراف سره سره په دغه بودجه باندي ساتي. مګر بل وګړی باید فقروکړي او د هیوادوالو په سرو اووچه ډوډۍ په نیم نس ژوندوکړي.

د دغو دوو سکتورونو په مینځ کې نه انډول یاد یوه سکتور له پامه غورځول د یو ډول بېلتون لامل ګرځي. چې په تدریجي توګه د دې بېلتون او انفصال او د دغو سکتورونو په اهمیت نه پوهېدل نورهم په دغه بېلتون کې زیات والی راولي، د مثال په توګه: ملا د انجینر په اهمیت نه پوهیږي، او انجینر د ملا په ارزښت نه پوهیږي، یا یوڅه پوهیږي، یا پوهیږي خو د بېلتون په ډیروالی سره د تعصب غوټه پیداسوې ده. همدغه تعصب ددغه حقیقت د اهمیت په باب د هغو پر سترګو پرده غوړولي وي، دا هغه ستر علت دی چې دوخت په تیریدو سره یې د خلکو کړاوونه زیات کړي دي، د دې لپاره چې د خلکو لپاره ښه روښانه شي د مثال په توګه څو بیلګې د لوستونکو په وړاندي ږدم.

کله چې امان الله خان په ۱۹۱۹ میلادي کال د فبروري پر ۲۳ مه په لغمان کي د ناځرګندوکسانو لخوا د خپل پلار تروژني وروسته قدرت

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته ورسيد او له انګرېزانو څخه يې د هيواد خپلواکي بېرته واخيستله.او د ده په وختو کي په هيواد کي عصري ښوونځي را ووتل له همدغه وخته

د ښوونځي او مدرسي تر منځ درز نورهم مخ په ډېريدو سو، د ښوونځي او مدرسي زده کوونکي د مقابلې په بهير کي د عقدي حد ته ورسيدل، دا مقابله د محمدظاهرشاه او محمد داود خان په وخت کي نوره هم ګرمه شوه، د حکومتي چارواکو توجه يوازي ښوونځيو ته ځانګړې وه، مسجدونه او مدرسي چې د مذهب او اسلام ښه زده کړه پکښې کيدل اوکيږي يوازي د فقر په کچکول پوري وتړل شول، همدا لوی علت وو چې د افغانستان طالبان يادديني پوهي زدکونکي د زدکړي لپاره له افغانستانه بهر وتل. د هيوادنه د باندي به يې ديني زدکړه کول، هغوی په بشپړه توګه له مکتب څخه بيل او ليري روزل کيدل.

دکتاب ټول حقوق له خپرندويي ټولني سره خوندي دي

دويم مثال د ثور په اوومه دکمونستي رژيم کودتايا خونړی انقلاب دی. د افغانستان د هلاکت دغه تخم د ظاهرشاه او داودخان د واکمنيو په وختونو کې پيدا شو، وکرل شو او وده يې وکړه، ددغو ګوندونو يا عقيدو خلک د ښوونځيو او پوهنتونو له غيږو راوتوکيدل، په ټولنه کې دغه مکروب په ډېره بېړه دهېواد تر هره ګوټه ورسيدی

د هيواد د شاهي نظام د کورنۍ په غيږ کې يې نفوذ و کړ د هغو ملاتړ يې خپل کړ، هغو به په ډاګه او بربنډ ډول سره د مسلمانانو او اسلام پر مقدسو هدفونو ګوزارونه کول. دغو عناصرو په هيواد کي په مختلفو نومونو تبارز وکړ، کله چې هغو د خپل زاړه ملګري داود خان پر سر ماله تيره کړه ، نويې د هغو په عقيده بريالی انقلاب وکړ،

دغو کمونستانو سمدلاسه په هيوادکې د علماء کرامو او دهغو د پلويانو په نيولو پيل وکړ. محبسونه يې ځني ډک کړل آن ترديې چې په ژوندونې يې پرهغو هديري جوړي کړې. دغه وخت وو چې ښوونځي د اسلام پر ضد د مبارزې ستر مرکزونه وګرځيدل، د اسلام او مسلمانانو پر ضد به پکښي پلانونه جوړيدل د کمونيستي ايډيالوژۍ کفري شعارونه به د ښوونځي د ښوونکي يازدکونکي لخوا خلکو ته رسيدل، د علماء کرامو، مسجدونو، مدرسو او اسلامي مقدساتو پر ضد تبليغاتو د لومړې ځل لپاره په دغه هيوادکې عادې ښه غوره کړه. دکمونستانوداسي ناوړوکړونو په هيواد کي د ټولو مسلمانانو د صبر کاسه وچړپول. مسلمانان له خپل خواږه هيواده هجرت ته اړ ايستل سول، په هيوادکي عامو مسلمانانو ته هم دا احساس پيدا شو چې د د غو کرغېړنو څيرو په وړاندي د ملي قيام هڅه وکړي او د اسلام د دفاع په لار کي د خپلو زړونو نفرت دکمونستي پرمختګ په وړاندې ښکاره کړي.

دکتاب ټول حقوق له خپرندويي ټولني سره خوندي دي

دلته بيا هم مدرسه او ښوونځی په يوه مخامخ ټکر کې سره ښکيل شول. بيا هم ملا ساده وګڼل شو. د ديني زده کړو د ښوونکي حيثيت کم وپيژندل شو، د هغوی د نابودی ياورکاوي هڅي وشوي، که څه هم په پوهنتونونو کې دشرعياتو پوهنځي شته او محصلين د فراغت سند تر لاسه کوي ، خو د ديني زده کړو لپاره کافي نه دی ګڼل شوي. او يا دا چي د نورو عصري مضامينو لټان چي په شرعياتو او دين بېخي خبر نه وي په اوتوماتيک ډول د شرعياتو پوهنځي ته کاميابيږي. بيا دا خلک اثره قاضيان او څارنوالان جوړيږي چي د لېوانو دي هم پلاور باندي وګرځي.

که څه هم د کمونستي رژيم بيخ او بنياد د خلکو په نظر له منځه ولاړی مګر بدبختانه د کمونستي نظام تر نسکوريدلو وروسته بيا هم هغه کمونستی ډلي د ژبې يا سيمې له مخې د مجاهدينو په ځينو

(c) ketabton.com: The Digital Library

جهادي ډلوکې تنظیم شولي. هغو په ډېرمهارت سره د خپلو ناوړو او نا اسلامي کړنو، د اسلام او وطن سره د خیانت جبران د مجاهدینو په بدنامولو کې ولټاوه، هغو خپله مجاهیدینو ته د ځینو مجاهدینو په پلوي یاد مجاهدینو په نوم اولباس کې یوځل بیا ملت ته ګوزار ورکړ، زموږ د هیوادوالو د وینو تویولو ته یې ادامه ورکړه، په هیواد کې یي دبې اتفاقی او بې اعتمادی فضاء نوره هم په ټینګه سره خپره کړه،

د تعصب او نفرت زړي یې په ټولنه کې وشېندل، همداراز د طالبانو په نظام کې هم ځیني ناپیژندل شوي کسان ننوتلي وه. هغو به بې ځایه

د خلکو ځورونه کوله، د طالب په نامه به یې طالبان بدنامول، که څه هم طالبانو په پوره غور سره کوشش کاوه چې کمونستي ځېري بربنډې کړي او له خپلو لیکو یې لیري کړي خوطبعي خبره ده چې سل په سله کې دا مخلوط کړل شوی تخم نه سوای بدلیدلای، لاتراوسه دالړۍ روانه ده. دا چي ترڅوبه وي خدای تعالی ښه پوهیږي.

خبره د مدرسي او ښوونځي وه، د طالبانو اسلامي نظام بیاتر ډېره مدرسو اومسجدونو ته پاملرنه وکړله. د ښوونځیو سره یې دومره لیوالتیانه ښودله څومره چې مناسب وه یاخلکو له هغوڅخه غوښتنه درلوده. له بده مرغه اوسني نظام بیا په پیل کي مدرسو ته په یواړخیزه توګه شاوګرځوله مګر ښوونځیو ته یې نسبتاَ ډېره پاملرنه وکړه دا افراط او تفریط دواړه د پیدا شوي واټن سره ښه مرسته کوي، د بېلتون ډېروالی راولي او نورو بدبختیو ته لاره هواروي.

موږ وینو چې دا اوس هم دمدرسو او ښوونځیو ترمنځ ښکاره مقابله روانه ده، د ښوونځیو قوت د مدارسو کدرونه بیواکه او بې

د کتاب ټول حقوق له خپرندويي ټولنې سره خوندي دي

صلاحیته کول غواړي، لوړې زده کړې چې د هیواد د اوسنۍ اداري اساسي قانون د ځینو مقاماتو لپاره مناسب ګڼي د مولوی فضل الهادی (شینواري) غوندې شیخ الحدیث له مخې لیري کوي که څه هم هغه د خپل مسؤولیت په دوره کې د شریعت ټول حدود د اوسني نظام

د رضامندی او خوشحالولو لپاره ناعملی پریښودل. په دغه هیوادکي د شریعت د یوه حد اقامه هم عملي نه کړای سوه،دلته ښه معلومیږي چې پټ رقابت وجود لري. د هیواد په هرګوټ کي د مدرسي طالب او استاذ د کفارو د سازشونو له امله په مختلفو نومونو وژل کیږي، توهینیږي، بندی کیږي او..... ترڅو په دغه نوم سره ټوله اسلامپالي ښه وټکول شي، آن په غربي مطبوعاتو کې خو لاخبره تر رسول اکرم صلی الله علیه وسلم پوري ورسیده، د رسول اکرم په نوم کاریکاتورونه خپاره کړل سوه او د پاپ په لمسونکو خبرو یې د اسلام توهین ته لمن ووهله، نور نو زموږ لپاره اصلي عامل ته لاره پیدا کول او پیژندل او د حل لاري لټول پکار دي. موږ باید یوازي د خلکو له احساساتو، صداقت، فقر او مجبوریت څخه استفاده ونکړو که چیري په ریښتوني ډول هڅه او کوشش وشي چې په ښوونه اوروزنه کې بنیادي او بنسټیز مشکلات حل کړای شي نو څو ټکي باید په نظر کې ونیول شي.

۱- په ښوونیز نصاب کې باید له لومړي څخه تر دوولسم ټولګي پوري نغښتي تعلیمات په اوډلي ډول ځای کړل شي.

۲ - اسلامي ښووني د هر ټولګي د زده کونکي د ازمویني او بري مهمه برخه وګرځول شي.

۳ - اسلامي ښوونه د هېواد د ښوونیز نصاب داسي مهم رکن وبلل شي چې د ښوونو او لوړو زده کړو د ملا د تیرحیثیت ولری.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۴- ښوونکي باید په دیني او عصري تعلیماتو باندې ښه سمبال کړاي شي.

۵ - د زده کوونکو یونیفورم د نظام په شکل خاص خو ملي شکل ولري داسې نه چې د پتلون او نکټايي پر دی کلتور په زور تحمیل کړای شي.

۶- په ښوونځیو، لیسو او پوهنتونونو کې پر اسلامي صورت او سیرت ټینګار وشي.

۷- د اسلامي تعلیماتو سند او بریلیک د نورو تعلیماتو د سند سره معادل وپیژندل شي، څو د هیواد ټول وګړي له یوه منظم اسلامي نصاب سره لیوالتیا پیدا کړي او اعتماد پر وشي او وړتیا ته لومړیتوب او ارزښت ورکول شي.

۸ - د شخصي ښوونیزو مراکزو او مدارسو په زده کوونکیو کې دې د سیالۍ د احساس د پیاوړتیا لپاره رغنده پاملرنه وشي.

د کتاب ټول حقوق له خپرندويي ټولنې سره خوندي دي

۹- په پوهنتون کي باید د هري رشتې انتخاب د هغې رشتې د زده کوونکو خخه وسینه داچي د نورو مضامینو ټمبلان د نورو زده کوونکو ځای ونیسي. وړاندي مو وویل چې مدرسې د مکاتبو موازي ارګانونه دیخو په مسلکي توګه په پوهنتون کي یوازي د حقوقو او شرعیاتو رشتې لري که دا رشتې نور زده کوونکي له دوی څخه اشغال کړي نو بیا د دیني مدارسو زده کوونکو ته کومه لاره سته چي خپله رشته انتخاب کړي؟

۱۰- د نارینه او ښځینه تعلیماتو د نامخلوط تعلیم لاري چاري بایدبیلي وساتل شي.

قوم او قبیلوي جوړښت

افغانستان د مختلفو قومونو له ترکیب څخه جوړ شوی، د بېلابېلو ژبو او کلتورونو درلودونکی هېواد دی. د دي توپیرونو سره سره تر ټولو ښه خبره داده چې ټول قومونه یې کاملاً د یوه دین پیروان دی. ټوله د یوه ملي پيژند او هویت افغان په نامه ویاړي. که څه هم د مذهب له پلوه په خپلوکي څه توپیر لري، لکه سني شیعه او...مګر د هر قوم ګټې او زیانونه دیوه بدن د غړیو په توګه سره تړلي دي. له بلې خوا که یو قوم په یوه ستونزه اخته کیږي ټول قومونه ورسره زیانمنیږي، همدارنګه د یوه قوم نیکمرغي د ټولو قومونو نیکمرغي ده که خدای مه کړه یو قوم په مشکلاتو کې ښکیل وي نور قومونه یې په غم ځان خبر نه کړي د ستونزو په حل کې ورسره مرسته ونه کړي نو دا ستونزي به د وخت په تیریدو سره ټولو قومونو او حتی ټول هېواد ته سرایت کوي او که بالفرض خدای مه کړه د یوه قوم په بدبختي کي

د یوه بل قوم وګړي یاقوم خپله ګټه او ښیګڼي لټوي دا ډیره ناپوهي او یا په بل عبارت د تعصب مانا لري.

په هر صورت د هیواد د خپلواکۍ او ملي ګټو پر بنسټ تل یو موټی کیدل یو له بل سره پخلا کیدل، مخالفتونو ته د پای ټکي اینښودل د ټولو هیوادوالو او وطن په ګټه دي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په افغانستان کې هر قوم په خپل دننه کې یو ترکیبي جوړښت لري د هغه جوړښت په چوکاټ کې ځانګړی ملي اعتبار لري. هرکله چې دستونزو سره لاس او ګریوان کیږي هغه وخت خپلو ستونزو ته د حل لاره پیدا کولای سي. بهرني قوتونه، اشخاص یا پردي عنعنات ددغه قوم ستونزه نه سي هوارولای دا عادي خبره ده چې په هرقوم اوهره سیمه کې ډېر کړاوونه اوستونزي پیدا کیږي یا واردیږي یاواردي سوي دي مګر ملي یووالی یې په هواري او سوله ییز ډول له منځه وړلو کې ښه رول ادا کولای شي، خو دامهمه خبره ده چې ملي وحدت ته د کړاونو وړاندیینه وشي اویا ورته پوره احترام وشي که څه هم څو لسیزي ددغه جوړښت د ختمولو لپاره کار شوی دی. تراوسه پوري هم په یوه او بل نامه د دغه بنسټ د ختمولولپاره کار کیږي او تر ډېره حده تاوان هم ورته رسیدلی دی.

لکه څنګه چې وړاندې یادونه وشوه داچې هر افغاني قوم مختلفي ځانګړتیاوي لري او عنعنات یې نسبتاً تر سیمي پوري توپیر لري مګر د دې سره سره هم پرته له یو څو اشخاصو چې پردي ډول ته نڅا کوي د یوه افغان نوم او واحد هدف لري. دلته به خپل هدف ته را شو او خپل پښتون قوم به وڅیړو، پښتون قوم د افغانستان د خاوري او نفوسو اکثریت تشکیلوي چې د افغانستان په ثبات، امنیت، اقتصاد اوسیاست کې عمده رول لري. دا یقیني خبره ده چې د دغه افغاني هډ او جز درد د هیواد د ټولو وګړو درد دی،د دغه قوم نیکمرغي او بدمرغي د ټولو قومونو شریکه ده، ثبات یې د ټولو قومونو لپاره ثبات او بې ثباتي یې د ټولو لپاره بې ثباتي ده، که خدای مه کړه د دغه قوم په منځ کې هره ستونزه لاینحله پاته کیږي نو د دغي ستونزي ضرر به په تدریجي ډول عاموالی خپلوي او ټولوقومونو ته به دهغه توښ رسیږي. که چیرته د دغه قوم په غم کې

د کتاب ټول حقوق له خپرندویي ټولنې سره خوندي دي

خوشحالي وښودل شي، نو دا به د ملي وحدت پر وجود د کلک ګوزار مانا ولري، که خدای مه کړه یو وګړی یا شخص په دې عقیده وي چې د دوی له کړاوه ګټه واخستلای سي یا یې د ځان په ګټه تعبیر کړي، نو دا به د ملي نیکمرغۍ پر لوري مخته تګ نه، بلکي شاته تګ وي،که خدای مکړه یو شخص په دې عقیده وي چې د دغه کړاو په اور به ځانونه تاوده کړي نو باید انتظار وباسي چې دغه اور به یو وخت د هغه کور هم سوزي. پښتون قوم اسلام پاله، پاکزړي، صادق او خوشباوره قوم دی. دغه قوم پر خپل فرهنګ او دود، خپلواکۍ، میلمه پالنی او غیرت مین دی او په ویاړي، د ښه ګومان او احسان تابع وي، همیشه پر نورو د نیکو ګومان ساتي، پر صداقت او باور قرباني ورکونکي دي، د پښتنو قومي جوړښت تر ډېره پر جرګو باندې ولاړدی، د خپلو پریکړو پالونکي دي د لویې سینې او زغم درلودونکي دي، په خپل کورکي د کمزوریو او نانواتو ښه دود لري، له ملا ، سید او پیر سره پوره مینه او اخلاص او د هغو بې ساری احترام کوي. د اسلامي معتقداتو، شرائعو او شعائرو پالونکي او ساتونکي دي. هر وخت جرأت، وفا او قربانۍ ته ژمن دي، مګر د دې ټولو نیکو صفاتو سره سره یوه ډېره لویه نیمګړتیا هم لري. دغه ستونزه د دغه قوم ساده ګي او خوشباوري ده، داسې خوش باوري چې ترحد او اندازي اوچته ده. له بده مرغه چې له همدې صفت څخه یې تل ځینو اشخاصو ناوړه استفاده کړې او لاتر اوسه دغه لړۍ توده روانه ده.

تر ډېره د پښتنو د قومي جوړښت اهمیت په دې کې دی چې په هر مهال کې د غلیم په وړاندې منظم پوځ لري داسي فوځ چې نه اعاشه او نه تنخوا غواړي. د دین او وطن دفاع د خپلو زلمیانو په وینو کوي، د شخړو په وړاندې ښه ساده او عادلانه قضاوت کولای شي.

د کتاب ټول حقوق له خپرندویي ټولنې سره خوندي دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د قضاوت د پریکړو تر شا درېدلای شي، په میړانه او پوره شهامت یې پالللای شي، خو دا ټوله په هغه مهال کیدلای سې چې په خوله اوزړه له هغو سره صداقت او وفاداري وشي، کله چې د قومونو او قبیلو ترمنځ یوه ناوړه او ناکاره پیښه رامنځ ته کیږي قومي جرګې یې په قومي دود سره هوارولای شي. د حکومتونو په چاروکې لاسوهنه ډیره کمه او لږه کوي، پرخبره یې باورکوي،د هغوی د اوامرو اطاعت کوي، د اړتیا پروخت ورسره مرسته کوي، خو له خپلو روایاتو او دودونو سره له لیونۍ مینې سره سره پر اسلامي ارشاداتو او ارزښتونو باوري او سرښندوی قوم دی.

پښتانه د دې نیمګړتیا سره سره چې د سیاسي ارادې او اداري واکمنۍ سره ډیر تړاو او مینه نه لري خو د سیاسي نظامونو برې او پایښت هم د دوی له ملاتړ پرته اسانه کارنه دی، دلته باید په خواشینۍ سره هغه څه په ګوته او روښانه شي چې د ځولسیزو را په دې خوا د دغه قوم د قومي جوړښت د پراګندګی کوشش شوي او کیږي

د کتاب ټول حقوق له خپرندویې ټولنې سره خوندي دي

د خود خواهانو پر هغو غوښتنو چې له اسلامي، ملي منافعو سره سمون نه خوري سترکې پټې شوي دي. دا خورا مهمه ده چې ولې له دغه جوړښت څخه د ملي فرهنګ، دود او عنعني پر خلاف ګټه اخستل شوې ده. د دغه قوم پر حقوقو،چې په اولسي او قومي نظام کې ستر نقش لري له ډیره وخته سترکې پټې شوي دې.

ځوان کهول مذهبې علمای کرامو، ساداتو او قومي سپین ږیرو ته تر ډیره د عزت او مشرۍ په سترګه ګوري، د هغو خبرې مني، د هغو احترام کوي. ملا او عالم د دوی په هره جرګه کې اړین غړی وي، خپلې جرګې د شرعي اصولو له مخې وړاندي بیایې، د هرکار ثواب او عذاب خلکو ته ښیې. د ښو موفقیتونو، د دنیا او اخرت ګټې او

تاوانونه خلکو ته بیانوي، په ټولنه کې کاملاً بې طرفي ساتي. یوازې د مصلحت راوستل، د شر او فتني رفع او دفع په پام کې نیسی، همدارنګه سادات او پوهان هم په دغسې مواردو کې خپل نقش لوبوي او د ښه موقف او درانه مقام څښتنان او با عزته ځیرې بلل کیږي.

جرګه د دغه قوم هغه مهم ارګان دی چې د ټولو ناروغیو لپاره دوا او درمل کیدلای شي، د هرې ستونزې علاج کولای شي، هغې ته د حل لاره موندلای شي، خو دغه اهمیت هغه وخت خپلولای شې چې کاملاً د بې طرفی اصل په پام کی نیول شوی وي، په بشپړه توګه د اعتدال رعایت شوی وې، د سولې، ثبات او ملي ګټو اهمیت په نظرکې ونیول شې. جرګه په خپلواکي سره د پرېکړې توان ولرې د خپل تصمیم د پوره پلی کولو واک ورسره وي او دواړو ښکیلو لوروته د باور اومنلو وړوې یا غالب ګومان ورباندې د ښو اونیکو روي. ځکه نو په ډیر غور سره باید هڅه وشي چې د دغو مهمو ارکانو حیثیت او اعتبار وساتل شي.

که خدای مه کړه د دې هڅه وشي چې دغه ارګان د سیاسي یا شخصي ګټو لپاره د فشار، اعتبار یا پیسو په زور د ملت له ارادې پرته استعمال شي او یا په سیاسي دام کې ښکیل شي دا به نه یوازې د ټول ملت له ارادې سره خیانت وي، بلکې په راتلونکې کې به هم د خلکو په وړاندی له بدګومانۍ او بې باورۍ یا بې اعتمادۍ سره مخامخ شي، بل دا چې دغه ارګان هغه وخت په ناپېیلتوب سره موثر تمامیږي چې د خلکو د باور له امله د خلکو په منځ کې ټوکیدلې ستونزې په عادلانه توګه حل کړي. که چیرې د جرګې غړې یو طرف ته منسوب کیږي په هغه صورت کې به دوی خپله د اختلاف له امله د نورو ستونزو سره مخامخ کیږي چې له همدې کبله به بیا هم د خلکو په منځ کې د نورو مشکلاتو سبب کیږي دا ډیره اړینه ده چې

(c) ketabton.com: The Digital Library

دغه ارګان په ټولوتحولاتوکي حق پالنه حق وينه او بې پرې توب او ناپېيلتوب وساتي اوخپله بي طرفي حفظ کړي.

د مثال په ډول که يو عالم د پيسو له ورکړي يا له کوم فشار څخه پرته دې ته وهڅول شي چې د ښځو د تعليم او تربيي په اړه شرعي دلايل وړاندې کړي او په خلکو دا ومني چې هغوی خپلي خويندې او لوڼې ښوونځيو ته واستوي، په دې هکله نبوي حديث د دليل په توګه ووايې چې دا د هرچاحق دی چې زده کړه وکړي، نو دا ښه خبره ده. که د دغه عالم (ملا) خبره يوازي د همدې هدف لپاره وي او ښځي د شرعي حجاب او د ښځو د تعليم د شرعي حدودو په پام کي نيولو سره ، شرعي زده کړي وکړي او د نارينه وو سره يې د ډکو وهلو احتمالات نه وي او د هغو سره يو ځای د کښيناستلو خبره چې د کبيره اولويو ګناهونو سبب ګرځی نه وي، هم د ښځو لپاره او هم د ټولني لپاره ګټور تماميږی، مګر که د ښځو په زده کړه او ښوونه کي د مذهب او اسلام سپکاوی وي يا پر هغه باندي تجاوزونه وي،او د اخلاقي او کلتوري فساد سبب وګرځي، لکه اوس چې دلته ځيني کورسونه، ښوونځي او پوهنتونونه نارينه او ښځي پر يوه ميز کيښنوي ، اخلاقي فساد ته يي تشويقوي، د بي حيايی او بې ستری لور ته يې وربولي، نو دلته معلوميږي چې عالم بې ځايه استعمال شوي دی، د الله ﷻ له طرفه ورکړه سوی مسؤوليت يې نه دی پر ځاي کړي او يوازي يې ماديات په نظر کې نيولي دي.

دويم مثال : که بالفرض يو عالم يا علما د بهرنيانو يا حکومت د خوشحالولو لپاره خبري کوي چې ترياک او بنګي او د هغو کښت اوکاروبار په شريعت کې حرام کار دی، خلک دې دا کار نه کوي او د امريکايانو يا انګرېزانو سره دې په دغه کارکي مرسته وشي او له بلي خوا په هيواد کې د زنا په وجه د ايډز پراخيېدل او ډېرېدل او دا

د کتاب ټول حقوق له خپرندويي ټولنې سره خوندي دي

رنګه په ډاګه د شرابو څښل، خرڅيدل، رواجېدل په نظر کې نه نيسي سره له دې چې په اسلام کې د شرابو او زنا لپاره حد او سزا شته او د ترياکو لپاره په ظاهره نص او دليل نسته، خو قياس ته به تګ کيږي يا دا چې د ترياکو لپاره به اختصاصي محکمه جوړيږي، خلکو ته به قيد او د اعدام سزا ورکول کيږي، خو د زنا ، شرابو او نورو غير شرعي فاحشو چارو لپاره لکه بربنډ عسکونه، نيمه بربنډ فلمونه او دا
چې
د فحاشۍ عادې او بربنډو زنا کارو ټلويزيوني فلمونه او عکسونه چې کاملاً ټوله ټولنه په ځانګړې توګه نوي نسل په حتمي اخلاقي فساد اخته کوي. شراب، زنا ، د ښځو او نرو ښکاره بداخلاقي په ټولنه کي عادي ګرځي، کيدای شي په راتلونکي کې دغه اعمال خلکو ته دعاموالي په خاطر د ګناه حيثيت ونه لري که څه هم د نشيي توکو بنديدل ښه کار دی، د افغانستان په ګټه دی، مګر پر داسي شيانو خاموشي دا ثابتوي چې عالم استعمال شوي دی، کنه نو د زنا او شرابو لپاره چې د قرآن په صريحو آيتونو ثابت دي ولي نه اختصاصي محکمه شته او نه ورته عليحده تبليغات. له عالم څخه د سياسي ګټو په خاطر داسې استفاده به د هغه پر تندي باندي يو تور داغ باله سي. ځکه په ټولنه کي د عالم حيثيت کمول او د هغه وقار او بې طرفۍ ته صدمه رسول ډېره بده خبره ده چې د هغه مستقبل ته ډېر لوی تاوان رسوي او د خلکو د نيکو ګومان ورباندې خرابيږي. د يوه عالم لپاره لازمه ده چې په ټولنه کې د ناپېيلتوب دريز ولري، په مطلقه
توګه
د حق پلوی او د باطل پر ضد واوسي، نه د حکومت او قوت د ناسمو پاليسيو تطبيقوونکی.

د کتاب ټول حقوق له خپرندويي ټولنې سره خوندي دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

که رشتیا حکومت او خارجي یرغلګر د علماوو خبره مني باید د هغو د قول درناوی په هرڅه کې وکړای شي. خو موږ وینو چې کله یو عالم د شریعت سره سم څه مطالب بیان کړي، هغو ته د طالبي قوانینو رنګ ورکوي د قول یې تقبیحوي. اما که د دوی په ګټه خبره کوي هغه دومره تقدیروي چې د نړۍ هرګوټ ته د هغه ږغ ورسوي.

باید ملا طبقه د دښمن د داسي سازشونو څخه ځان وژغوري ، څو د هغو د لومو ښکار نه سي .

همدارنګه عالم، سید او د قوم مشر باید د مشر په توګه وساتل شي، نه دیوه لوري په توګه د مثال په توګه : که یو عالم دولت یا مقاومت ته د عامو دولتي خلکو د وژلو لپاره فتوی ورکوي او د منفي اړخونو څخه یې صرف نظر کوي، لکه د عامو خلکو په منځ کی پټاو کول، په هغو کي د ماشومانو وژل، بې محاکمي د خلکو وژل، د کلو بمبارول، د انسانانو د جسدونو سوزل او پرلارویانو

د کتاب ټول حقوق له خپرندویې ټولنې سره خوندي دي

باندې

د ړانده انتقام ډزي او.... نو بیا هم عالم یو ناحقه طرف واقع شو. د هغه په دې طرف سره هم د ده ناپېیلتوب ته تاوان رسیږي او هم د خلکو اعتماد ورباندې کمیږي. یا دا چې نیک ګمان یا حسن ظن ورباندې خرابیږي چې په دې کار سره بیا هم په خلکو کې د اختلاف جرړي قوي کیږي.

همدارنګه که په سیمه کې یو قومي سپین ږیری او مشر دې ته تشویق شي چې د حکومت او پرغلګرو ضد خلک د حکومت یا امریکایانو سره همکارۍ ته دعوت کړي، خو له بلي خوا پر خلکو د بمباریو،د بیګناه خلکو د نیولو او وژلو، د بهرنیو یرغلګرو له ناسمو کړنو څخه، لکه د وګړو توهینولو، په کورونو ورننوتلو، د ښځو تلاشي کولو او داسي نورو څخه ځان ناخبره ښیي اویا ورڅخه دفاع

کوي نو دلته هم د قومي مشر له حیثیت او اعتماد څخه ښه ګټه نده اخستل شوي، ځکه د هغه اعتماد ته صدمه رسول د هغه پر تندي باندي د تور داغ ایښوولو حیثیت لري..

اوس به اصلي ستونزي ته راشو لکه چې وړاندي وویل شوه چې عالم، سید ، حضرت او قومي سپین ږیري په افغاني ټولنه کې هغه مخکښان دي چې دهیواد ټول وګړي ورباندې اعتماد کوي،د هغو خبروته غوږ نیسي او د هغو احترام کوي. د هر داخلي او بهرني ځور یاستونزي په وخت کې ورته مراجعه کیږي. له همدې کبله ډیره اړینه ده چې د هغو د حیثیت ساتنه وشي، غوږ ورته ونیول شي، احترام یې وشي،د هغو په نیکو مشورو عمل وشي. که د دوی له نیکو نظرونو استفاده وشي زه په دې یقین یم چې زموږ بې حسابه ستونزو ته چې ټول هیواد یې له غم، تشویش او نهیلۍ سره مخامخ کړی دی، د پای ټکی کښیښودل شي او د حل لاره به ورته پیداشي. مګر بدبختانه

د کتاب ټول حقوق له خپرندویې ټولنې سره خوندي دي

چې د دغو مخکښانو د افکارو او عقیدو پوره درناوی د څو لسیزو راپدیخوا نه دی شوی. د هغو له پخو اسلامي کلتوري تجربو څخه پوره ګټه نده اخستل شوي، بلکي د یوسمبولیک رکنیت په توګه هغو ته دوکه ورکړه شوې ده. په ډیرو مهمو فیصلوکي نادیده نیول شوي دي، نو همدا علت دی چې د افغانستان بد بختي نه یوازي پیچلې شوې ده، بلکي په یوه ناسور بدله شوي، یوه ساري او خپریدونکي ناروغي ځینې جوړه شوي ده. زما په نظر تر ټولو څرګند حقیقت دادی چې اوس له هر دخیل پلوه او ټولو سیاسې کوړیو څخه د نجات لاره ورکه ده. که څه هم دوی همیشه په دې فکر دې چې څنګه به ورته د حل لاره پیدا شي چې خلک سوکاله ژوند وکړي.

زما په نظر جنګ ګټل اسانه کار او اسانه لار نده. همدا رنګه جنګ کول یوه داسې لوبه نده چې د کابل نجونې او هندې تیري نام

(c) ketabton.com: The Digital Library

پکښې رقابت وکړي. خلک خوشحاله په فسق او نورو د چا خبره په هنرونو کې جائزې وګڼي. جنګ يو خطرناکه لوبه ده چې د هرې ورځې په تيريدو سره د وينو سيلاب ته نوي ويني ورګډوي، په هيوادکې کونډې او يتيمان زياتوي، خلک دغربت او فقر په لوري بيايي،د ملتونو او مذهبونو ترمنځ تاريخي دښمني راخوټوي. که په ډير مهارت سره دغي ستونزي ته دحل لاره پيدا نشي نو يو وخت به د ناټکل سوي بدبختۍ زيږنده شي، چې بيا به يې جبيره او علاج دهر چا او هر افغان له وسې وتلي خبره وي، که خدای مه کړه څوک په دې عقيده وي چې په نيولو، وژلو او دکور کلي په ورانولو به داستونزه حل پيدا کړي نو دابه يو ښکاره حماقت وي. په بل عبارت دابه جهل مرکب وي. که څوک په دې عقيده وي چې کفري نړۍ يابهرنيان به ورته په زور او جنګ د حل لاره ومومي زما په نظر دا هم ناپوهي اوبې ځايه تيروتنه ده، زه په دې عقيده يم چې زور او وژل، د کورونو ړنګول يوازې په دښمنۍ کې ډيروالی او سخت والی راولي انتقام ته خلک هڅوي او بس. که څوک په دې عقيده وي چې بهرنيان به په سياسي لحاظ ورته د حل لاره پيدا کړي نو دا د تصوراتو يو خوب دی. دهغه خوب لرونکی په عمر به رښتيا نشي، ځکه چې بهرنی ستا له دين او کلتوره جلا اوسيدلی، هميشه ستا د ځپلو او دښمنۍ پلانونه جوړوي، په اسلامي ټولنه کې د توپيرونو تخمونو شيندي، هغوی تل د خپلو اهدافو لپاره فکرکوي، که ته په زړه کې مسلمان يې، نو هغه څوک ستا واقعي دوست نشي کيدلای، که خدای مکړه ته په دې باور يې چې هغه به دې دوست وي، ستا دين او دنيا ته به وده ورکړي، نو پوه شه چې د الله د ارشاد څخه پرته دې بله لاره نيولې ده.

د کتاب ټول حقوق له خپرندويې ټولنې سره خوندي دي

نو دا خبره باید ومنو چې بهرنيان ورته د حل لاره نشي موندلای او جنګ هم د وينو په څپو بدليږي. البته که دا د ستونزي د حل لاره هم وي، نو د ډيري قربانۍ او ډير ځنډ وروسته به نتيجه ورکوي.

نو څه په کار دي؟ څه باید وشي؟ څه به راسره مرسته وکړي؟ زما په نظر بيرته خپل فرهنګ او خپلي عنعني ته مراجعه کول پکاردي. چې هغه عالم، سيد، او د قوم سپين ږيري دي. کيدای شي هغوی ورته

د حل لنډه اواسانه لاره پيدا کړي، هغو ته باید واک ورکول شي چې د افغانستان منافع، ملي استقلال، د اسلامي قانون په چوکاټ کې پوره په نظر کې ونيسي، د عالم، سيد او قومي سپين ږيري څخه زما هدف هغه کسان نه دي چې له ورايه خوږ سوي دي او دغه عنعنوي فرصتونه يې د ځان ميراث بللي دي. کوم چې د افغانستان په تولو ورانيو کې د پرديو د لاسونو د آلې په توګه استعمال سوي دي. هدف مي د کلو او بانډو هغه سپيره صادقه او سپېڅلي کسان دي چې هر وخت د خپل ملت سره پاته سوي دي. موجوده اداره او سياسي واکمنان باید بهرنيو يرغلګرو ځواکونو ته قناعت ورکړي چې د افغانستان مسئله يوازې په اسلامي او افغاني دود اواسلامي رواياتو او په کامل استقلال هواريدلای شي او بس، نه د کاپي سوي غربي ډيموکراسی په زور سره. نور دغو بې رحمو دښمنانو ته د دې وخت او فرصت ورکول چې خپلو وحشي کړنو ته دوام ورکړي په هيڅ ډول د زغملو نه دی. هغه کسان د ځان بقا د پرغلګرو په وجود کې ويني ، هغوی باید له دغه فکره ځان شاته کړي او د خپلو خلکو سره په غم او ښادي کې ځان شريک کړي.

موږ د دې تاريخ ژوندي شاهدان يو چې د دغو معصمووګړو د وژلو، توقيفولو، د کلو او کورونو د ورانولو نه شلېدونکي لړۍ

د کتاب ټول حقوق له خپرندويې ټولنې سره خوندي دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

لس کاله ترشا پرې ایښي دي. دا لړۍ او د یرغلګرو د مرګونو بېړۍ په یوولسم کال کې هم د غریبو او بې وزلو افغانانو په وینو کې روانه ده خولا تر اوسه زموږ د وینو څپې د نړۍ ولسونه ننداره کوي. نور باید دغه مسئله خپله افغانانو ته پرېږدي چې پر خپلو مشکلاتو غور وکړي. افغاني جرګه باید له سیاسي اغېز نه بېخي مستقله وي، افغانانو ته هیڅ ناسمې بهرنۍ مشورې او جنګي تجهیزات د منلو وړ نه دي. زه په دې تاسف کوم چې اوس هم بهرنیان په دې فکر کې دي چې نوري وژونکي وسلې او پوځي چورلکي او الوتکي زموږ د خلکو د وژلو لپاره راغواړي او د ترهګرۍ بې مفهومه تور یې د ځان لپاره پلمه ګرځولې. د دوی نظر دادی چې دا چاري به له دوی سره مرسته وکړي؟! او خلک به هغو ته د غلامۍ سرونه ټیټ کړي؟! خو هیڅکله نه سي کېدای. دا فکر د دنیا د اوسني پرمختګ سره مطلق ټکر لري، زه په دې عقیده یم چې وطن دوست او خواخوږي افغانان به د برتانیې، ناټو او نورو شرخووښونکو حکومتونو د داسې اوږدې دښمنۍ سره هیڅ موافق نه وي.

د کتاب ټول حقوق له خپرندوی سره خوندي دي

دا چې طالب څوک دی؟ افغانی عسکر څوک دی؟ ملکي وګړي څوک دي؟ هر یو مسلمان افغان دی. هر افغان باید د خپل افغان ورور په وژنه، په بندي کولو او ځورونه خفه شي. زه بیا هم پر دې ټینګار کوم چې دغه بهرنیان هیڅ وخت زموږ دوستان نه سې کیدلای، هغوی د خپلو ګټو لپاره کار کوي، د دوی شتون او پوره واک به کله هم زموږ درد دوا نکړي، که موږ خپل هیواد پخپله دیووالي پر لور روان نه کړو نوموږ باید د نورو بدبختیو انتظار وکړو.

فرهنګي ارزښتونه

افغانستان له فرهنګي پلوه د ډېر ساهو او سپېڅلیو ارزښتونو درلودونکی هېواد دی، ګڼلای شو چې دودونه مو اسلامي شریعت او نبوي فرهنګ او سنت ته نژدې دودونه دي. د مثال په ډول لنګوټه تړل چې تقریبا په عربې هیوادونو کې چې ترډېره د رسول الله ﷺ په نسب پوري اړه لري اوږد تاریخ لري، مګر متاسفانه چې په دې وروستیوکې په دغو هیوادونوکې آن په مکه مکرمه اومدینه منوره کې هم د لنګوټې رسم او رواج بیخي په ختمیدو دی. هلته سړی هیڅ فکر نه کوي چې دلته یووخت دغه سنت موجود وو. تر دې چې په علماووکې دغه سنت ډېر لږ لیدل کیږي، لنګوټه تړل بې له کوم شکه د رسول الله ﷺ سنت دی چې د ځینو علمای کرامو په نظر د لنګوټې د نه تړلو په وجه که سړی معذور نه وي او قدرت ولري د لمونځ کوونکي لمونځ مکروه کیږي. غوره داده چې د لمانځه دادا کولو پر وخت لمونځ کوونکی پر نبوي سنتو ټینګ واوسي، الله لره دې ډیرحمدونه وي چې د رسول الله مبارک فعل یې زموږ لپاره یوه فرهنګي برخه ګرځولې ده.

همدارنګه ږیره مبارکه لرل چې زموږ د وطن عام خلک د ږیري نه خریل او وهل د پټمن سړي نخښنه بولي آن په ښو او نیکو کورنیو کې د ږیري خریل یو د شرم او عار خبره ګڼی، زموږ د ملت اکثره وګړي د

(c) ketabton.com: The Digital Library

ړيري(نبوي سنتو) درلودونکي دې او کلتوري ښه يې نيولي. همدارنګه د نارينه وو او ښځو جامې تر ډېره د شريعت سره مخالفت نلري، که څه هم اوسنيو غربې ډولو افغانانو د غربې نااسلامې کلتور جامې، نکټايې او پتلون راته په تحفه کې راوړي خو بيا هم ډېری وګړي د خپل کلتوري اسلامي لباس په اغوستلو نه شرميږي، بلکي مسلمانان په وياړي، لکه وړاندې چې مو يادونه و کړه چې افغان طبعي اسلام پاله قوم دی. اسلام يې خوښ او د خوښې انتخاب دی او د اسلام په احساس هميشه ژوند کوي. کلتور يې د اسلامي غيرت سره پوره سمون خوري، په ځان متکي او باور لري په قومي مشکلاتو کې زغم او حوصله کوي، صداقت يې طبعي عادت دی، د بل له کلتور سره کمه مينه لري، له همسايه سره په ځان و مال مرسته کوي، په لږ څه قناعت لري، دالله ﷻ په ورکړه راضي وي، پر ناموس او ځاني عزت باندې تر هر څه تېروي، لکه چې وايي (مال مې تر سر جار او سر تر ناموس) د سپين ږيري، ملا او سيد په بې عزتي سخت خفه کيږي او په ننګه تر هر چا پياوړي او غښتلي دې، د توهين او تکبر د فعل او قوله بد مني، مسکنت، لوږه، تنده، احتياج ، بيکوري، مرګ هرڅه مني، خو د غلامۍ پړي په غاړه کې نه پريږدي او نه غلامۍ ته ورته ژوند کوي.کلتوري ارزښتونه چې اکثره د اسلامي قوانينو سره سمون خوري د افغاني ټولني رنګ جوړه وي.

د کتاب ټول حقوق له خپرندويې ټولنې سره خوندي دي

فرهنګي ارزښتونه اصلاً په قومي جوړښت کې نغښتي دي. ډېر هغه څه چې ما په قومي جوړښت کې ياد کړه فرهنګي بڼه لري. ځيني فرهنګې پرمختګونه چې اوسنۍ کلتوري اداره يې مخته بيايې او د افغانستان د مومن او مسلمان ملت د کلتور په نامه ترسره کيږي، او

د کلتور برخه بلل کيږي او کلتور ته وده ښودل کيږي، اصلاً دکلتور او فرهنګ سره ټکر دی.

د مثال په توګه د هند، پاکستان، امريکا، لوېديځ او نورو هيوادونو فاحشو او ناروا کړنو ته وده ورکول، لکه ناروا او فاحش فلمونه او پرله پسې سريالونه چې په نتيجه کې يې تقريباًد مشرکينو يانورو نااسلامی مذهبونو او ايډيالوژۍ ته وده ورکول کيږي او هغو ته د احترام په سترګه کتل کيږي.

که موږ د کابل په لارو کوڅوکې د نوي نسل او ماشومانو ورځنيو افعالو، اعمالو او ويناوو ته ځير شو ليدلای سو چې د هغو په ډېرو حرکاتو کې هندي فلمونو څومره اثر کړی، دا معلومولای سو چې زموږ نوی نسل څومره دافغانستان د اصلي کلتور متابعت کوي او څومره

د هندي اوغربي کلتور عادات اورواجونه خپلوي، په نوي نسل کې

د کتاب ټول حقوق له خپرندويې ټولنې سره خوندي دي

د دې پر ځای چې کوشش وکړای شي د هدايت او اسلامي عنعناتو په چوکات کې راوستل شي. ادبي، اسلامي او انساني اخلاق په ځان کې راولي سيرتاً او صورتاً په اسلامي ډول جوړ شي داسې کاراو فعاليت خو د کلتوري ودو د ادارو لخوا ډېر کم شوی. بالعکس په لارو او کوڅو کې نوي نسل سيرتاً او صورتاً د پرديو کلتورونو په وده بوخت دي او په يو ډول کلتوري يرغمل کې راغلي دي. حرکاتو يې د فلمونو

د حرکاتو څخه رنګ اخستی، اخلاق يې د فساد او نااسلامي رسوماتو پر لوري درومي.

تردې دمه زما په ياد کې راځي چې يو وخت به د مسلمانانو ماشومان طالب علمان په لارو او کوڅو کې په داسې حرکاتو کې ليدل کيده چې يا به يې د قرآن مبارک تلاوت کاوه او يا به يې د

(c) ketabton.com: The Digital Library

اسلام او رسول اکرم ﷺ په صفت کې نعتونه ویل، د رسول الله ﷺ پر عاداتو به یې چلند کاوه، د افغانستان دوديز اسلامي لباس به يې په تن ليدل کيده چې د سړي به يې په ليدلو سره سترګي خونکېدلې او خوند به يې ورکاوه، سړي به ورسره د راحت او خوشحالی احساس کاوه، خو اوس هماغه ماشومان یا ځوانان دي چې د غربی دموکراسۍ له برکته په اسلامي لباس اغوستلو باندې شرمیږي، د لاري په اړدو کې
د هندي او انګريزي فلمونو په ليدلو نڅاوي کوي، دکوڅي له يوه اړخه بل اړخ ته په ډيره بې ادبې او ډيره بې حيايې سره تګ او حرکات کوي، نه يې له ملا، سيد، سپين ږيري پروا اوحيا کيږی او نه د ښځو مراعات کوي، آن تردې چې ځيني ځوانان د کوڅو او واټونو په اړدوکي په نشه او مستی سره ليدل کيږي، شراب يې څښلي وي او سترګي يې سرې راختلي وي. نو ايا افغاني کلتور همدا کلتور وو؟ افغاني رسم او رواج همدغه دی که څنګه؟

د کتاب ټول حقوق له خپرندويې ټولنې سره خوندي دي

دويم: دا چې د اطلاعاتو او کلتور اداره د افغانانو د هويت نمايندګي کوي، نړۍ ته د افغانستان د کلتور حقيقي انځور وړاندې کوي، په دې لاره کې د تبليغاتو او نشراتو وسايل په واک کې ورکول شوي دي. داچي څومره توانيدلي دي چې د دې هيواد حقيقي انځور نړۍ ته وړاندې کړي؟ زه يو ځل په ۱۳۸۴ل.کال د اطلاعاتو او کلتور وزارت د غونډو تالار ته دعوت شوي وم. په دغه تالار کي د حضرت مجدد الف ثاني صاحب رحمه الله لمانځ غونډه جوړه شوي وه. په دغه غونډه ياسيمينار کې حضرت صبغت الله مجددي اونورو ملايانو هم برخه درلوده. دا ښه خبره وه چې د داسې اشخاصو د علم، روحانيت، شخصيت او هڅو ستاينه او يادونه وشي، مګر هغه سالون يا د سيمينارځای داسي جوړسوي وو چې شاوخوا په ځوړندو شويو

عکسونو تياره بت خانه ښکاريده، د لمانځه په وخت کې دومره ځای نه پيدا کيدی چې موږ پکښې لمونځ کړي وای، هر لورې ته عکسونه او رسمونه جوړ شوي وه، پردې سربيره د ډوډۍ خوړلو په وخت کې د حضرت صاحب د استقبال لپاره د ډوډۍ د ميزونو سره ځوانې افغاني ښکلي نجوني يا ښځي درول شوي وې چي ځانونه يې هم د واده د شپې د ناوي غوندي جوړ کړي وه او د خوش آمديد او سلام په اچولو سره يې مراسم پر ځای کړل. زه هيڅکله په دې عقيده نه يم چې د افغانستان
د خلکو فرهنګ دې داسي وي چې نامحرمي ځوانې ښځې دې د پرديو نامحرمو خلکو استقبال وکړي، دا نه غيرت دی، نه اسلاميت دی او نه د خلکو کلتور دی، کوم چې د کلتور وزارت يې نړی ته د افغانستان د کلتور په نامه ښيې. خو تر دې عجيبه لا داوه چې ناستو ملايانو د دې منکر په خلاف هيڅ ونه ويل او چوپه خوله وه.

د کتاب ټول حقوق له خپرندويې ټولنې سره خوندي دي

ديته ورته ښه مثال پر ټلويزيون، وي سي آر، يا ډيش، کيبل، او انټرنيټ باندې د نړۍ د نورو کلتورونو فلمونه خپرېدل دی چې تر ډيره افغانان او افغاني ټولنه د فحاشۍ او اخلاقي فساد لوري ته سوقوي. په هغو کي د ښځو سره ياري ياآشنايې کول، د ښځو سره ګډه نڅا کول، د يو بل خولې سره رودل، يو بل په غيږوکې سره نيول، په افغاني تلويزيونو کې همداسې شيانو ته وده ورکول، نيمه عادی او بربنډ تصويرونه ښکاره کول، د اخلاقي فساد لپاره جلبول، په ډيش او انټرنيټ کې خو هغه څه ته هم اجازه ورکول شوي ده چې له اسلام سره لاڅه بلکې له انسانيت سره هم ټکر لري، لکه بربنډ تصويرونه، زنا،
د يوې ښځې په څو تنو استعمالول، له حيواناتو سره بد فعلي کول، همجنسبازۍ او داسي نور ناوړه اعمال تر سره کول، ټول هغه څه دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې مستقیماً د خلکو په ټبره د ځوان قشر پر اخلاقو باندې منفي تاثير غورځوي، د ناروااوو سره یې مینه ډېروي، د بدو شیانو او کارونو سره عادي کیږي آن چې حرام او ناوړه کارونه بیا هغو ته د حرامو او ناجایزو په څیر نه معلومیږي، که څه هم ځیني چینلونه دا اعمال د ځینو عربې دولتونو او عربې الفاظو او عربې نرو او ښځو په څېره کي ښکاره کوي، څو داسي ناوړو دودونو ته یو اندازه اسلامي صبغه او بڼه ورکړي، چې موږ ټول په دې پوهیږو چې په ځینو عربي هیوادونو کي لکه مصر، لبنان، اردن او سوریه کي اخلاقي فساد او فحشا نهایت ته رسېدلي ده. هغه څه چې هلته کیږي یاتمثیلیږي کیدای شي په ځینو نااسلامي هیوادونو کې هم نه کیږي.

دا ټول هغه څه دي چې کلتوري اداره یې دودي او پرمختګ په لته کي ده خو حقیقت دادی چي دا ټول زموږ کلتوري ارزښتونو ته زیان رسوي. داسې او دې ته ورته اعمال چې د لویدیزوالو په مصرف او زیار د ځینو افغانی کړیو په مرسته د تمدن په نامه کیږي دین او کلتور ته یو سخت ګوزار ورکول دي. یقین لرم چې افغانان دغسي اسلام ضد شیان کله هم نه شي زغملای، که څه هم فقر، مسکنت او بې وزلي په دغه هیواد کې اوج ته رسیدلي، خو بیا هم اسلام مسلمان ته ترهرڅه محترم دی، دا یقیني خبره ده چې اسلام او اوسنۍ غربي دموکراسۍ یو له بل سره ټکر کړی دی. که موږ اسلام ته په پوره غور سره ځیر شو کولای شو په دې باندې ښه پوه سو چې اسلام یو چوکاټ او محور لري، حدود لري چې دا هرڅه د هغه چوکاټ په واسطه رامحدود شوي دي. دغه بې حده او بې سرحده دموکراسي د اسلام دغه حدود له منځه وړي. که څوک په دې عقیده وي چې بې حده او بې سرحده غربي دموکراسي به زموږ هیواد او خلکو ته ښیګڼې راوړي داسي خلک باید تر ټولو وړاندي خپل ځانونه په اسلام پوره

د کتاب ټول حقوق له خپرندوی سره خوندي دي

کړي چې د الله ﷻ په دغه اسلامي قانون کې څومره نیمګړتیا وجود لري چې هغه دي په غربي دموکراسي پوره کړای شي او دغه نظام په ټولنه کې له ټولنیز او اخلاقي پلوه څومره بدلون او پیاوړتیا راوستلي ده؟ که څوک د دې کار توانایي ولري باید موږ او نورو اسلام پالو ته هم قناعت ورکړي. مګر دا یقیني خبره ده چې دغه سوال ته هغوی داسي ځواب نشي موندلای چي خلکو ته قناعت ورکړي.

همدارنګه په بهر کي هغو نړیوالو لوبو ته چې د نړۍ نامسلمان وګړي پکښي ګډون کوي او سیل او تماشا یې کوي، د افغانستان د ښځو لیږل او هلته د ښځو ګډون کول، لوبه کول، بې ستري کول، یا د نړۍ د ښکلا په سیالۍ کې چې د نړۍ نجوني د ځان ښکاروني او لوڅوني لپاره پکښي ګډون کوي، د هغو د بدن هره برخه د ښکلا د متخصصینو لخوا کتل کیږي ، څو د ښکلا ټول صفات پکې ولټوي دا هغه څه دي چې په مطلقه توګه د اسلام او شریعت چوکاټ ماتوي او اسلام ته سپکاوی بلل کیږي. د دغسې ښځو بیرته هیواد ته

د راستنیدو پر مهال په مطبوعاتو کې ښه استقبالول، رشد ورکول، ډول ډول امتیازات ورکول په ټولنه کي د یوه منکر او ناروا کار خپرول او عامول دي. داسې اعمال له افغاني فرهنګ او غیرت سره هیڅ سمون نه خوري، بلکي یوه متضاده برخه تشکیلوي.

څه مهال مخکي د ښځو یو پلاوي اروپا ته تللي وو چې هلته یې د فرانسي د ولسمشر او پارلمان د غړو سره لیده کاته کول. بې له دې چې د یوي ښځي سره دې خپل محرم ورسره وي اویا د هغو د ضرورت په هکله خبري وشي مطبوعاتو دا د افغانستان لپاره یو یو ښه پرمختګ وباله او ښه یې استقبال کړ. هر منکر ته رشد ورکول که د مصلحت په نامه وي او که د چا پر ضد وي، د مادیاتو لپاره وي او

د کتاب ټول حقوق له خپرندوی سره خوندي دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

که خدای مه کړه د نړۍ نامسلمانو ته دا ښکاره کول وي چې دادی موږ هم د ښه استعداد او وړتیا له مخې د غربي دموکراسۍ پر لور د اسلام له چوکاټ څخه څو ګامه در ووتلو او دا د دي سبب ګڼي چې هغوی خوشحاله او راضې وساتي فکر نه کوم چې دغه هیوادته دي کومه ګټه ولري. د دې پر ځای چې ملي کلتور ته ګټه ورسوي تاوان کوي، د دې پر ځای چې سوله اوثبات راولي، نور هم حالت خرابوي.

په تېر **۱۳۸۶** کال د جوزا پر **۱۷** مه د کندهار ښار د ناحیو په ډیرو مسجدونو او د علمای کرامو پر کورونو باندې چاپې ووهل شوې، علمای کرام په نیمو شپوکي په بې عزتي سره له کورونو څخه وایستل شول، په مسجدونو کې میشت طالب العلمان ونیول شول، که څه هم حکومت د سلو تنو د نیولو مسؤولیت ومانه، خو محلي وګړو

د سلګونو علماوو د نیولو خبري کولي، داسې عمل یو منفور او
د کتاب ټول حقوق له خپرندویې ټولنې سره خوندي دي
ناوړه عمل دی چې دافغانستان پر کلتور باندې مستقیم یرغل بلل کیږي. که څه هم افغانستان د بلوسه ګرو ترواک لاندې دی لږ وړاندې مو یادونه وکړه چې عالم په ټولنه کې هغه ستر شخصیت دی چې د هیواد هر وګړی د زیربېدلو له نېټې څخه بیا تر ګوره ورسره تماس لري. په دنیاکي ورته احتیاج لري، حتی دعقیدې په لحاظ په آخرت کې هم د یوه شفیع په صفت ورته اړ دی، په جومات یا مسجد کې طالب العلم اوسیدل یا ساتل د ټولو آسیایي ملکونو د مسلمانانو کلتور، رسم او عنعنه ده. خلک په خپلو مسجدونو کې طالبان د الله د رضا ، د خپلو بچیانو د دیني روزني او د محل د خیر او برکت لپاره په ډېره مینه او محبت سره ساتي. د خپلو اولادونو په رزق کې هغو ته برخه ورکوي او د خپلو کورونو په ډوډۍ یې ساتنه کوي، عزت یې

د ځان عزت بولي او بې عزتي یې د ځان بې عزتي ګڼي. په داسې اعمالو کې جرأت کول او د دغسې خلکو پر عزت تیری کول د ټولو خلکو پر عزت تېری او سپکاوي دی. زه فکر کوم چې له کلتوري پلوه داسې خطرناکو کړنو ته اقدام کول د ګټې پر ځای څو چنده تاواني دی.

هر کله چې د مسؤولو اشخاصو تقاضاوي او شهوات د اسلام د جایزو او روا څیزونو تر حده محدود نشي او د اسلامي حدودو دننه پر حرامو او حلالو صبر ونه کړي، هغوی بیا ډیرو خطرناکو کارونو ته زړه ښه کوي او ور ته لیواله وي. له بده مرغه دغه اشخاص یوازي او یوازي پر ځان حساب کوي، د ټولني د ټولو وګړو فکر ناقص بولي. داسې فکر کوي چې زما روا او ناروا مفکوره د خلکو لپاره ګټمنه ده. دی داسي ګڼي چې لکه څنګه چي له دې فکره سره دی اشنا دی، نونور خلک هم اشنا دي. د داسې اشخاصو ځانځاني د دې سبب شي
د کتاب ټول حقوق له خپرندویې ټولنې سره خوندي دي
چې له ټولنې سره یې نه جبرانېدونکې ټکر راشي. د مثال په توګه یوه سړي له خپل هیواد څخه بهر ژوند کړي وي. هغه د بهرني کلتور تراغېز لاندې راغلي وي، آن چې په هغه کلتوري چاپېریال کي کوچنۍ لوی شوي وي، کله چې هغه خپل هیواد ته راستون شي، په خپل هیوادکي خپلوسپیرو اوزیړو خلکو ته ګوري فکر کوي چې دا ټول خلک جاهلان دي، ناپوهان دي او د دنیا له تمدن څخه ناخبره دي. که څه هم دغه قوم له دې امله د ده درناوی کوي چې په بهر کې یې د تخصص او مهارت لپاره کوښښ کړی دی او هلته یې زده کړه کړې ده او په دې هیله وي چې خلک د ده له پوهې څخه استفاده وکړي، مګر له بده مرغه د هغه سره دا فکر ډیر لږ وي چې خپلو خلکو ته خدمت وکړي، بلکي د توقع خلاف غواړي په ټولنه کې غربې کلتور ته خدمت وکړي او خلک هغه ته سوق کړي او نور داسې

(c) ketabton.com: The Digital Library

بد رنګه څه ټولني ته راوړي چې بیایې جبران نه کیږي. دلته مي د یوه افغان ورور کیسه را یاده شوه چې د ښاغلی کرزي د حکومت د یوه مهم وزیر په کور کې د هغه د دوو سپیو مزدور وو. هغه راته داسې کیسه وکړه چې ښاغلي وزیر صاحب دوه بهرني سپي په خپل کور کې ساتلي وه. د هغو د ساتلو لپاره یې یوه مزدور ته یوولس زره (١١٠٠٠) افغانۍ معاش ورکاوه، یوه کیلو یې سري کړي یا پخي غوښې ورکولې او یو کیلو یې هم پاکټي شیدې وربانديې خوړلې. د هغو د معاینې لپاره یې له یوه ډاکتر سره د هغو د بیمې قرارداد هم کړی وو، خو دغه وزیر صاحب له دې کلتور سره سره، په داسي حال کې چې افغانان له لوږې کوچه سوه بیا هم افغاني علمي بهیر ته جاهلان ویل او ځان یې یو موډرن او متمدن انسان ګڼه.

زما د فکر او نظر خلاصه داده چې د کلتور په ساتنه کې د ټولني ساتنه راځي او د کلتور د ړنګولو سره د ټولني وراني تړلې ده، د کلتور ساتنه او درناوی په هغه چاسره کیږي چې د کلتوري ارزښتونو په غیږ کې ستر شوی او روزل شوی وي او له خپلو دودونو سره بلد او ورسره عادت وي. د دي سره سره ورسره د زړه خواخوږي او درد ولري، په هغه چا باندې نه کیږي چې خپل اولس او خلک جاهلان بولي، که څه هم ظاهراً د خلکو د نفرت د نه پیدا کولو په خاطر کلتوري ارزښتونه تریوه وخته په پام کې نیسي. خو دا یوه موقته استفاده ده د زړه دکومې او دردمندانه خواخوږي نده، په داسې رمزونو کې چې څومره کوشش هم وشي بیا هم د زړه پټ راز یو وخت راڅرګندیږي. هغه مهال په اتفاقي ډول له کلتور سره ټکر پیدا کوي، داسې یو غربې کلتور پلوه شخص چې له منکراتو، زنا، شرابو، سود او نورو منهیاتو سره بیخي بې احساسه شوی وي که څه

د کتاب ټول حقوق له خپرندويي ټولني سره خوندي دي

هم د لوړو زده کړو درلودونکی وي کله چې وطن ته راځي د دې پر ځای چې د خپل ملت وګړي چې د ګډ ژوند، عفت او عزت د زرګونو کلونو تاریخ لري جاهلان وبولي، علمای کرام چې له څوارلسو سوو کلونو راپه دې خوا یې د اسلام سپېڅلی دین ساتلی دی، وده یې ورکړې او مشري یې کړې جاهلان وبولي ښه به داوای چې لومړی یې خپل ځان مطالعه کړی وای، خپله کورنۍ یې مطالعه کړې وای چې ده خپله او د ده کورنۍ له اسلام او اسلامي کلتور سره څومره واټن او فاصله نیولې ده، او څومره له خپل ملي کلتور نه پردی شوی دی؟ چې د هغه په نتیجه کې یې عزت او کلتور ته څومره صدمه رسیدلې ده. ترکومه ځایه چې سړی د دغو غریبانو او خوارانو له حالت نه خبریږي هغه مهال ویلای سو چې ځینو داسې کسانو خو هر څه له لاسه ورکړي، اسلامی کلتور څه چې د خپل کور واک، مېړمن، لور او زوی یې یو هم په اختیار کې نه وي، د خپل وطن راوستلو ته یې نه شي چمتو کولای. له منکراتو څخه یې نه شي منع کولای. په معروف سره یې نه شي امر کولای. کله چې یو سړی د خپل ځان او اولاد اداره نه شي کولای، د الله له بغاوت څخه ځان او کورنۍ نه سي ژغورلای زما په نظر هغه زموږ د هېواد په سنتي او اسلامي اداره کې خامخا پاته راځي، که څه هم د لوړو زده کړو او ځینو ښو تجربو درلودونکي وي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

جغرافيايي اهميت

افغانستان د تاريخونو په شهادت تر ډېره خپلواک هيواد پاته شوي دی ځکه چي د دغه هيواد خلکو د زرګونو کلونو په تاريخ کې د خپلي خپلواکۍ لپاره ځانونه د تيرو تورو څوکو ته ورکړي، د خپلواکۍ پت او عزت جنډه يې هسکه ساتلي ده. د هر مسقيم نړۍ خور استعمار داړي يې ورماتې کړې. هغو ته يې اجازه نده ورکړي چي د هغو شوم اهداف د هغو د داخلي پوچ مغزو لاس پوڅو ګوډاګيانو په مرسته پردي سپيڅلي خاوره پلې شي، په دې اړه تير تاريخونه په بشپړه توګه روښانه دي، آن په ۱۸۹۳ ميلادي کال خو د افغانستان همدې اوسنيو خواخوږو، يعني شيطان صفتو انګريزی واکمنو د برچې په څوکه د افغان د يو موټې قوم پر زړه د ډيورنډ په نامه ناولي اوکرغيړنه کرښه تيره کړه او په خپلو بې رحمو تيرو چړو يې د افغان يو زړه دوه ټوټې کړ، چې تر اوسه پورې يې لا د تاوتريخوالي له زوبلن پرهره وينې څاخي. خو بيا هم افغانستان د سر ټيټوال د ځان د عزت زيان وباله.

د سره نړۍ خور ښامار مستقيم او مخامخ يرغل مو د سر په سترګو وليد. زموږ له مجاهد ملت څخه يې هم ډېري محترمې څيري ترخاورو لاندې کړې، سرو سړي خورو او نړۍ خورو ځناورو تر دې وړاندې په خپل استکباري قوت سره د نړۍ د خوړلو اراده وکړه. پر دې بنسټ يې د

د کتاب ټول حقوق له خپرندوی ټولني سره خوندي دي

منځنۍ آسيا ډير اسلامي هيوادونه په بري او کاميابي سره تر ستوني تير کړه، ټيغ يې پروکيښ او هضم يې کړه، مګر افغانانو په غښتلو موټو او د خپلو مبارکو وينو په بيه بيا هم خپل استقلال وګاټه، يوازي دانه چې افغانانو خپل استقلال وګاټه، بلکي د دوی د سر ښندنو په پايله کي د منځنۍ آسيا ټول هيوادونه له دغه استعمار څخه آزاد سول. ختيزي اروپا ته يې آزادي وروبخښل. د برلين تاريخي د بوال ونړېد او د هند د سمندر څخه يې د سره سيلاب مخه ونيول، ټوله نړۍ يې د دوی له شره وژغورله، کمونستي ګوډاګيو ته يې عفو وکړه. دا چې اوس د نړۍ خورو استعماري قوتونو په پاليسيو کې بدلون راغلي دی او د مستقيم استعمار پر ځای يې شاپرشا استعمار ته ترجيح ورکړېده، سياسي تګلاره يې د بلی موخی په رنګ هماغه دوديز هدف ته متوجه کړي ده، دا يوه بدغوني ستونزه ده چې تودوبنه يې زموږ تر هيواد پوري راورسيدله.

دافغانستان لرغوني خاوره تردې لانور زيات د سياسي جغرافيايې سترتوب او لومړيتوب اوږد تاريخ لري. دا سيمه د ختيځ او لويديځ ترمنځ او په جنوب لويديځ کې د هند د نيمي وچې خواته چې اوسنی پاکستان يې احاطه کړی د سوداګريو او کوچيدنو څلور لارې يا پل ګڼل شوی. ډير يرغلګر تردې څلور لاري تير شوي او خپل زور ازموينه يې کړي ده. فارسيان (دوه ځله)، يونانيان، عربی مسلمانان، ترکان، مغول، انګرېزان او روسان دلته د بېلو بېلو مقاصدو د تر سره کولو لپاره راغلي دي. او بالاخره وروستی ځل بيا متحدو انګريزانو په يوه بل چوکاټ کې د يهودو د پلانونو سره سم خپل ناوړه مخ او د تعصبونو ډک ناولی سر راښکاره کړ، ډير ځله افغانستان د يوي واکمنۍ د واکمنو لخوا د داسې ګوښه مورچل او سنګر حيثيت غوره کړی چې له هغه څخه د بلي واکمنۍ پر حدودو يرغل شوی يا کيږي، ډير ځله دا

(c) ketabton.com: The Digital Library

د دوو امپراتوریو یا قوتونو تر منځ یوه بې ځښتنه ځمکه ګڼل شوې چې پراختیا غوښتونکو ګاونډیانو له سیاسي خلا څخه استفاده کړې چې د چا څومره او څه لاس ته ورغلي پر هغه یې خېټه اېښې ده.

افغانستان اوس په هغه جغرافیایي موقعیت کې ندی پروت چې پرون یې موقعیت درلود. د روس د ګډې پولې پر ځای په شمال کې دري هیوادونه چې پخوانی اعتبار یې بایللي بیا رامنځته شول، چې عبارت دي له ترکمنستان، ازبکستان، او تاجکستان څخه. دغه هیوادونه د دغه هیواد د شرقي اوشمالي پولو سره نښتي دي. په بل طرف کی یې چین، نوی پاکستان او ایران پراته دي چی د دې هیواد د شرقي، غربي او جنوبي پولو سره نښتي دي. نن د افغانستان پخواني سیاسي ارزښت اقتصادي مسایل او ارزښتونه راسپړلي دي چې په کې د منځنۍ آسیا نړیوال تجارت او د تیلو او ګازو له سرچینو څخه ګټه اخیستل دي. بډایې او ځواکمنې واکمنۍ د سونګ موادو د ترلاسه کولو په هیله له هرې وسیلې کار اخلي او ځانونه تر نورو وړاندې کوي. مظلوم او بې غاوره افغانان بیا د سر په ژغورنه پورې حیران دي چې چاته وژاړي، چاته فریاد وکړي، چیرې ولاړشي او د چا لمن ونیسي. پخوا د لیرې امپراتوریو ترمنځ چې لمنې یې تر افغانستان پورې را اوږدې شوې وې، د رقابت خبرې کیدلې، خو اوس د هغو د موجودیت سره سره د ګاونډیو تربګنۍ ګرمې شوې، سختې شوې او بالاخره یې وده موندلې ده. داسې فرض سوې او پټېیل سوې وه چې پخوانی افغانستان به چې تر ۱۸۹۳ م.کال وړاندې افغانستان وو تر کال ۱۹۹۳م. کال وروسته بیرته هم هغه پخوانی افغانستان وي. د دغه هیوادبیل شوي قومونه به بیرته لکه بیل شوی المان یوله بل سره نښتی وای. خو له بده مرغه چې د دغې مفکورې پایښت پاته قوم هم په ناتارکي ښکیل کړ. آن د دغه

د کتاب ټول حقوق له خپرندويې ټولنې سره خوندي دي

اورتوبښ تر هغې بلې خواهم ورسید. د هند، پاکستان تاریخي تاوتریخوالي په ستراتیژیکه توګه نور هم پر وچو بوټو تیل شیندلي، څو څوک پکښې لوګی شي او څوک ځانونه پرې ګرم کړي او خوند ترې واخلي. دلته دري موضوعات د څیړنې وړ دي، چې د سیاسي او جغرافیایې پلوه موږ له ننګونو سره مخامخ کوي او د ډېر وخت راپدې خوامو ځمکنۍ بشپړتیا ګواښي.

لومړی: ځمکنۍ بشپړتیا.

دویم: تجارتي لیوالتیا.

دریم: د تیلو، غازو او د نورو توکو زېرمو ته د زېرځواکونو رسېدل.

زموږ ځمکنۍ بشپړتیا ته هغه وخت خطر پیدا شو چې کله د انګریزانو او روسانو ترمنځ د سیمې او واک د پراخولو لپاره رقابت اوهڅې ښې ګرمې وې. انګریزان چې پر ډېرو خپلواکو هیوادونو یې خیټه اچولې وه او د هغه وخت او تاریخ تر ټولو ستر ځواک وو، په نولسمه پیړۍ کې د هند تر تودو اوبو پورې ورسیدل آن د افغانستان ځینې سیمې یې تر ستوني کښته کړې. په ملیونونو انسانان یې ورک او تر خاورو لاندې کړل، روسانو چې د هند تودو اوبو ته یې سترګې ختلې وې د افغانستان بل اړخ ته د مستۍ وزرونه تر پول، هغو به د افغانستان واکمنان د انګریز یا پرنګي مقابلې ته هڅول، د مرستې وعدې به یې ورسره کولې، مګر د سختۍ په وخت کې به یې لاسونه لیرې تر شا ونیول او بې وسه افغانان به یې د انګریز د طوفان مخې ته یوازې پرېښودل. خو بیا هم انګریزان په دغه هیواد کې په ارامه پاته نشوه. د هغو سترو یرغلونو ته په زغرده جواب ورکول شو. د هغو هدف ته ښه راغلاست ونه ویل سو. افغانانو د خپلو وینو په بدل هغو ته ماته ورکړه. مګر له بده مرغه چې کله امیر عبدالرحمن خان په

د کتاب ټول حقوق له خپرندويې ټولنې سره خوندي دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

١٨٨٠ ميلادي کال د انګريزانو په توافق او په شرائطو منلو سره د افغانستان ګوډاګی ډوله او خاين آمر پاتېږي، هغه د مريېتوب ځينو توافقاتو ته زړه ښه کوي، د هيواد د زرګونو شهيدانو پرسرونو پښه ږدي او نورهم افغانستان د دښمنانو په دامونوکې ښکېلوي.

عبدالرحمن خان په لاندې موادو قرارداد لاسليک کړی وو

لومړی: دا چې د هېواد دننه ماتې خوړلي انګريزان به دافغانستان له خاوري سالم هندوستان ته ستنېږي. افغاني مجاهدين به په هغو باندې حملې نه کوي.

دويم: افغانستان به پرته له برتانوي استعمار څخه له بل هيڅ هيواد سره سياسي اړيکي نشي ټينګولای.

دريم: لوی کندهار او د هغه مربوطات به د بل واکمن تر واک لاندې راځي.

څلورم: د جنوب ځيني هغه سيمي چې د اوسنی کرښي په هغه بله خواکي پرتې دي خپله د انګريزانو ترواک لاندې پاتېږي.

پنځم: کوم ترون چې وړاندې له امير محمد يعقوب خان سره د ګندمک په نامه شوي دی د راتلونکي لپاره به د اعتبار وړ وي.

دا هغه بدمرغه موافقه وه چې افغانستان يې پر څو ټوټو باندې وېشلو ته برابرکړی وو، چې په هغه کې د افغانستان زړه کندهار هم شامل وو. خو کله چې انګريزانو د خپل پلان مطابق عملي قدم واخست له نيکه مرغه د لوی کندهار د ميوند په سيمه کې د طالبانو له مذهبې مقاومت سره مخامخ شول او د درنو تلفاتو په ورکولوسره يې ماته وخوړه. که نه اوس به لوی کندهار هم د عبدالرحمن د موافقي پر اساس د افغانستان برخه نه وای. مګر د انګريزانو د ماتي سره سره بياهم ځيني سيمي د انګريزانو ترواک لاندې پاتي شوي.

له وخت څخه په ګټه اخستلو سره په ١٨٨۴ ميلادي کالکې روسانو د افغانستان په شمال ختيزو سيمو کې بريدونه پيل کړل، چې د هغو په نتيجه کې يې مرو او د پل خاتون سيمې لاندې کړې. د دويم ځل لپاره يې په ١٨٨۵ کال يې ايماق، پنجده، اق تيپه، چمن بيد او چشمه سلم په زور ونيول چې تر اوسه پوري دغه سيمي د افغانستان له واکه وتلي پاتي دی. همدارنګه انګريزانو په ١٨٨۵ کې هژده ناو او

د ايوبې پراخي سيمي او کاريزونه، په ١٨٨٨ کې نمکسار او د سيستان زياتي سيمي، په ١٩٠۵ کې د هلمند د اوبو د سيستان دريمه برخه له افغانستان څخه بېله او ايران ته يې ورکړه، همدارنګه يې خپله د ډيورنډ د ناولي او ناروا تړون له مخي په ١٨٩٣ کې پاته افغانستان پر منځ دوه ټوټې کړ، د ډيورنډ د کرښي جنوب او جنوب شرقي ټولې سيمي يې په خپل قلمرو ورګډې کړي او اوسني نيم افغانستان همداسې د جنجالونو پيټې پاتي شو.

تر څه لږ ارام وروسته بياهم د افغانستان او نوي پاکستان ترمنځ لانجې رواني وي. د پښتونستان خبره د ډيورنډ د کرښي پر سر ناندرۍ، مصارف او مشاجري تر حده تيري شوي. دا موضوع لاسره سوي نه وه چې د برتانيې ياانګريزانو د وحشت زخمونه جوړسي په ١٣۵٧ لمريز کال سره پوځ او سره ښامار افغانستان ته غاړه اوږده کړه، داخلي مزدورانو ورسره مرسته وکړه. د لږ وخت لپاره يې د افغانستان پر ټوله خاوره منګولي ټينګې کړي، د کريملين د پلان له مخي افغانستان د انحلال په صورت کې د شوروي اتحاد شپاړسم جمهوريت بلل شوي وو، افغاني ملحدو ګوډاګيانو چې په دې هکله د دوی په راوستلو کې مرسته کړي وه ديته ډېرليواله وه، خوشحاله وه، انتظار يې کاوه چې د شوروي ملحدي اداري په عقيده کې ورګډ

(c) ketabton.com: The Digital Library

شي او افغانستان د شوروي اتحاد يوه برخه وګرځوي داچې په نتيجه کې يې څه بدرنګي دوی ته پيښه شوه او څه غميزه يې افغانستان ته راوړه، ډير مجاهدين او هيوادوال لا اوس هم ددغه حالت شاهدان دي.

له بده مرغه د روس ترماتي وروسته افغانستان يو ځل بيا د يوي لويې لوبې ډګر وګرځيد ، پاکستان، ايران، ازبکستان، تاجکستان، هند ، ترکيه اوروسان د لوبو په ګټلو او بايللو کې ښکيل شوه. د ليري او نژدې پټو او ښکاره لاسونو ښکيلتيا يو ځل بيا د هيواد ځمکنۍ بشپړتيا او ملی وحدت ته ګواښ شو، د دغه هيواد د اولسونو په منځ کي د ژبې، سيمي او قدرت لپاره ببلتون ته لمنه ته ووهله شوه، د لږکيو او ډيرکيو خبره جوړه شوه، ايتلافونه او اتحادونه تقويه کړل شول. په مستقيم ډول د ويش او تجزيې خبري د ميز سر ته راغلي، د راتلونکي افغانستان د تجزيې او ټوټه کيدو نقشي په ښکاره کې جوړي شوي، د مځکي پر ويش لا خبره سرته نه وه رسيدلي، چې يو ځل بيا د امير عبدالرحمن خان غوندې د قدرت د ساتلو لپاره د افغانستان پر ځمکنۍ بشپړتيا د سودا او پېر او پلور خبره توده شوه. له نيکه مرغه په کال۱۹۹۴م.کي د طالبانو په ناڅاپي راټوکيدلو سره خبره پر بل مخ واوښته اود افغانستان له سياسي خلا څخه ناروا او ناوړه استفاده په ټپه ودرول شوه.

د کتاب ټول حقوق له خپرندويې ټولنې سره خوندي دي

له بده مرغه چي په دغه پاڅون سره هم افغانستان ته کامله سوبه په برخه نشوه، د کفري نړۍ لخوا د ملګرو ملتونو په مرسته افغانستان کاملاً په انزواکې واچول سو. اقتصادي او سياسي پرمختګونه په ټپه ودرول سوه، څو د پاکستان په مخلصانه مرسته افغانستان د ۲۰۰۱ کال په دسمبر کي يو ځل بيا د يهودو د پلان مطابق د متحدو انګريزانو منګولو ته ولويد. سياسي او اقتصادی

پرمختګونه د بهرنيو هيوادونو په منافعو پوري وتړل شول، د افغانانو د وژلو، توهينولو او بندې کولو هنګامه په يوه او بل نامه سره توده او ګرمه روانه شوه او لاتراوسه دا هنګامه هماغسي ګرمه روانه ده. افغانستان او افغانان دغشو تر تيرو څوکو تيرشول او تيريږي. د کلستر او کروزو بمونه مولا اوس هم کلي اوکورونه له بيخه باسي، هم مړه اوهم ږړه بلل کيږو. هيڅوک مو فرياد او ژړاته غوږ نه نيسي. خپل د رمو سپي مو د پرديو ليوانو په خدمت کې راغلي دي، وژل کيږو موږ، خوند بل څوک تري اخلي. دا چې دا بي رحمه ميچنه به ترکومه زموږ سرونه ميده کوې الله ته معلومه ده .

دويم تجارتي ليوالتيا:

لکه څنګه چې مو وړاندې يادونه وکړه داچې افغانستان د ختيځ، لويديځ، جنوب او شمال ترمنځ د اړيکو د ځمکني پيوستون څلور لاري يا په بله اصطلاح د پله حيثيت لري له همدې کبله د دغي سيمي اهميت د څلورو خواوو پر اقتصادي ارزښتونو باندې مثبت اثر غوځوي. همدارنګه د دغه هيواد بې ثباتي د څلور خواوو پر اقتصادې ارزښت ياتړاو منفي اثر غوځوي، لکه څنګه چې د دغه هيواد منفي او مثبت اثرات د ټولې سيمي لپاره ارزښت لري همدارنګه دا ارزښت څو برابره دافغانستان لپاره ارزښتمن جوتېدلای سي چې د اقتصادي او سياسي پلوه تري په پراخه پيمانه ګټه اخستلای شي. په نړيواله توګه

د کتاب ټول حقوق له خپرندويې ټولنې سره خوندي دي

د تجارت پياوړي کيدل افغانستان د يوه ښه کريډټ څښتن کولای شي او د دې پر ځای چې د تل لپاره د ګاونډيو محتاج اوسي او هميشه يې تر ژوبلي ګوتي ونيسي برعکس اوښتلای شي چې دا به د افغانستان لپاره په ملي استقلال او ځمکنۍ بشپړتيا، متقابل احترام او د کورنيو چارو په نه لاسوهنه کې مثبت رول ولري، له بلي

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوا به نړیوالي تجارتي څانګي او دفترونه د افغانستان دننه فعالیت پیل کړي. له دې سره به افغاني تجاران په بین المللي معیار د اعتبار وړ وګرځي. د دې سره سره کیدلای شي چې په تدریجي ډول افغانستان په نړۍ کې د بین المللي تجارتي مرکز په توګه وپیژندل شي. همدارنګه کیدلای شي ګاونډي هیوادونه ورسره د پیاوړي اقتصاد څښتنان شي او دا سیمه به یوه ارامه امینتي سیمه وګرځي.

سره د دې چې ګاونډیان او نړۍ د دې خبري په دې اهمیت ښه پوهیږي او په ارزښت یې ترموږ هم ښه خبر دي مګر ځیني اندیښني، انساني حرص او تمایلات پکښي شته چې د دې پرمختګ په وړاندي ستونزي راولاړوي ترڅو دغه کریډټ د افغانانو په برخه نشي. همدارنګه د افغانستان د استقلال پر سرلوبه روانه وساتل شي.

افغانستان چې دامهال د وچي ځمکي کور دی اوبو ته د رسد او تجارت خپله مستقله لاره نلري. له همدې کبله له نړیوالو تجارتي اسانتیاووڅخه بې برخي پاته دی. دغه هیواد خپله اړتیا په لنډ بازار کې له پاکستان او ایران څخه پوره کوي، په لوی بازار کې هم په ترانزیتي توګه د دغو هیوادونو له بحري حریمه استفاده کوي. که څه هم په دې تجارت، راکړه ورکړه، ټیکس او ټرانسپورټ کې به ټولي سیمي ته ښیګڼي په لاس ورځي، خو د ګاونډیو ځیني ترینګلتیاوي هر وخت افغانستان په انحصار کې ساتل غواړي چې کله کله سیاسي بوختیا هم د دغه پرمختګ سبب ګرځي.

افغانستان لکه څنګه چې له ډیره وخته د کوم قوي سیاسي قوت خاوند نه وو او نه اوس د یوه سیاسي قوت وړتیا لري، نو له دې امله د ښه مارکیټ د اوږده احتیاج تر تاثیر لاندې راوړل کیدونکي هیواد پاته کیږي. له بلي خوا د بهرنی مارکیټ په اصالت کې همیشه ستونزي لري. زما په یاد دې چې د پاکستان حکومت زما د سفارت

د کتاب ټول حقوق له خپرندويي ټولني سره خوندي دي

په وخت کې چې ۲۰۰۰او۲۰۰۱ میلادي کال په بر کې نیسي د وه ځلي پاکستان د افغانستان د سوداګرو پر ترانیزیتي مالونو بندیز ولګاوه، یو ځلي پر اوولس قلمه او بل ځل پر شل قلمه باندې داعمل پلی شو چې په هغه کې تیلفون، ایرکنډیشن اونور برقي الات او اجناس شامل وه، ایران هم څو ځلي خپل بندرونه د تجارانو پر مخ وتړل د پاکستان او ایران د دې ناقانونه اعمالو په نتیجه کې د کراچي او بندرعباس په بندرنوکې افغاني سوداګروته د ۱۸۰۰ میلیونو امریکایې ډالرو په ارزښت تاوان ورسید. ځکه د هغو مالونه یاخراب او ډیمرج سوه یا د وخت په تیریدو سره ایکسپایر شوه. سره د دې چې د بین المللي اصولو او قوانینو له مخي باید د داسې پیښنو تاوان ورکول سوی وای باید کله هم د ګاونډي هیواد له جغرافیایې نیمګرتیاوو څخه استفاده ونه شي او تر ژوبلي ګوتي ونه نیول سي. د دې هیواد سره د ظلم نور ډېر موضوعات پیښ شوي دی. بیا وزته هیڅ التفات نه دی شوی.

ایران هم د افغاني تجارانو پر مالونو خو خو ځله بندیز ولګاوه ، څو څو ځله یې د افغانستان د روابذو په ترینګلتیا سره خپل سرحدونه په ټپه وتړل چې په دې سره د خلکو مالونه یا خراب او یا ببخي ډېر تاواني سول.افغانستان په داسې کمزوری او ضعیف دریځ کې خپل اعتبار ته وده ورکوي چې له پیړیو راپه دې خوا د افغانستان په فرهنګي او کلتوري برخو کې د دغو ګاونډیو له سرچینو الهام اخلي، د سیالۍ اورقابت په ډګر کې بې له زوره له بل هر څه څخه بې برخي پاتیږي. د دغه هیواد تجارتي ارزښت بیا هم له سیاسي جغرافیې سره تړلی دی، چې ترډیره یې شنل اړین دي. دا چې اقتصادي کمزوري د ښوونې او روزنې او مسلکي روزنې په کچه کې کمښت راولي، منفي اثرات یې له ورایه تر سترګو کیږي. دغه منفي اثرات هېواد منفي لور

د کتاب ټول حقوق له خپرندويي ټولني سره خوندي دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته ټېل وهي. د تعلیم او اقتصاد په نیمګړتیا کې هیواد پر خپلو پښو ولاړنشي پاته کېدلای. تل باید په یوه ناورین اخته اوسي په داسې حالت کې سیمي ته د جغرافیایي له کبله د خلکو لیوالتیا کمه وي چې تر ډېره یې اټکل کیږي، کوم چې د ګاونډیو د ترینګلتیاوو سبب هم ترډېره دا کېدلای، چې کله کله د پراخ قومي جوړښت په غیږ کې د حقوقو او فرهنګ په څیر د تورو لمبو پیلوځي په جغرافیایې ارزښتونو کې استعمالیږي.

د تیلو او غازو شخوند اوس نورو خوږوته اړتیا لري

عربې هېوادونو په تېره سعودي عربستان د ختیزي اروپا او امریکا لپاره ځانګړې اهمیت درلود. د دغو هیوادونو یا سیمي پر سر له تیرو دوو سو کلونو راپدې خوا سیاسي رقابتونه ډیرګرم شویدي، خو امریکا بیا هم د سعودي عربستان د تیلو پر زیرمو خیټه اچولې وه. دوږې ژوی غوندې یې نس په ډک کړ. تر ډېره یې تر ایران او عراق په ټېټه بیه د تیلو اخیستلو ښه استفاده کوله، کله چې په عراق او ایران کې د امریکا د غرور او غلطي پالیسی او د هغو وختونو د حکومتونو

د بې وسۍ له امله د دوی پر ضد د استقلال په نامه انقلابونه اړین وبلل شول. همدا کار سرته ورسید، د ایران او عراق له تیلو څخه د نا امیدۍ په سبب امریکا له دغو هیوادونو سره طولاني دښمنۍ ته په یوه او بل نامه سره لمنه ووهله، آن تردې چې پر عراق باندې یې د مستقیم یرغل لاره پیدا کړه. د ربدره یې کړ. هرڅه یې ورتبا کړه. د بې اتفاقی تخم یې د تل لپاره پکښې وشیندی. خو د تیلو زیرمي یې ښه ورته تشي کړلي. مګر ایران لا اوس هم د انتظار په حالت کې اوسي. خو

د کتاب ټول حقوق له خپرندويي ټولني سره خوندي دي

د ډیر استعمال او یا د ډیر وخت په تیریدو سره اوس داسې ښکاري چې د خلیج تیل د لویدیځ لپاره د صادراتو د نه پوره کولو اندېښني پیدا کړي اویالوړو نرخونو هغوی دوارخطایی سره لاس اوګریوان کړي آن چې دساینسپوهانو او د تیلو د ماهرینو په نظر له ۲۰۲۵څخه تر ۲۰۳۰زیږدیزکال پوري کیدای شي د خلیج تیل یوازي د خلیجې هېوادونو د اړتیا لپاره وکارول شي، او لویدیز ته به د صادراتو لپاره کافي نه وي. له همدې کبله باید د لویدیز د اړتیاوو لپاره نوي زیرمي وموندل شي همدا علت کیدلای شي د ختیزو او لویدیزو هېوادونو د تیلو د کمپنیو چټکتیا او لیوالتیا د قزاقستان، ترکمنستان او افغانستان خواته ګړندۍ کړي وي. د ترکمنستان د صادراتو نل لیکه چې د هند تر سمندره یې د تېریدلو لاره کتلې شوي د افغانستان پر سهیل ډډه لګوي. دغه نل لیکه په ترکمنستان کې(۱۲۰) کیلو متره، په افغانستان کې(۱۶۳۰) کیلو متره او په پاکستان کې(۱۷۰) کیلو متره غځیږي. له هم هغه ځایه بیا د ښېریو د تم ځایونویا ګودرونو څخه د هند پر لور حرکت کوي. افغانستان په دغه پروژه کې له ګازو څخه پر استفاده سربېره د ټیکس وړیا ګټې په لاس راوړي او د ګازو د صادراتو آسانتیاوي او وړتیاوي هم ترلاسه کوي او د دې باوجود د ترانسپورتي عراده جاتو په کار لوېدل، ساختماني بوختیاوي، د کارګرو لپاره د کار فرصتونه هم رامنځ ته کیږي چې د افغانستان په اقتصاد کې مهم رول لوبوي، خو دا پروژه د دغو ګټو سره سره د خنډ او ځند لپاره لاملونه هم لري، چې هغه هم د جغرافیایې سیاست سره کړۍ اوځنځیرونه تشکیلوي، هغه کمپنۍ چې په دغو زیرمو کې پانګونه غواړي د ډیر لوی نفوذ درلودونکي دي چې عمدتاً په لویو حکومتونو او په څارګرو ادارو کې اعتبار لري.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د تيلو او ګازو تجارت که څه هم په اروپا او امريکا کې د شخصي شرکتونو تر نامه لاندې مخته بيول کيږي، خو په حقيقت کې حکومتونه په مستقيم ډول په دغه کاراوبارکې رول ترسره کوي. هغه څه چې د کمپنيو مطلب دی د استخباراتو او څارګرو ادارو په مرسته ورته د حکومتونو لخوا لاره هواريږي. د تيلو يا ګازو په نامه نه بلکي په يوه او بل نامه. په مستقيم اوغيرمستقيم ډول سره،کيدلای شي چې مصارف يې مستقيم د کمپنيو لخوا ورکول کيږي. د دغو هيوادونو په لويو تجارتي کمپنيو کې سياسي قوت او اغيز په کامله توګه مطرح دی چې د قوي سياسي قوت ملاتړي په بريالیتوب سره مطلب ته نژدې کيدلای شي. همداسبب دی چې پوځي قوتونه هم د دې کار او ګټې لپاره خوځيدلي دي.

په دغه سياسي لوبه کې داسې معلوميږي چې اوس هم ځينو کمپنيو چې سياسي ملاتړ يې کمزوري وي ماته منلي وي که څه هم تر اوسه د دي کار پايله معلومه نده ، خو اوس هغه څه ډير زيات مهم دي چې د پردي شاته د سيمي د هيوادونو پټې انديښني دي چې په درو مرموزو جالونوکې پټ غوندې نغښتي دي چې سپړل يې اسانه کارنه دی.

د کتاب ټول حقوق له خپرندویې ټولنې سره خوندي دي

زه غواړم په مختصر او بې تفسيره ډول هغه ته ځغلنده نظرواچوم کيدای شي نور څيړونکي ورباندې ترماښه پوهيږي.

لومړی: د تجارت انحصار چې په سياسي فشار سره منځ ته راځي.

دويم: درغلې کول چې په اصل کې له سياست سره تړاو لري.

دریم: مذهبي او کلتوري پرمختګ ته زيان رسول.

لومړی: په ټولوعربې هېوادونو کې په ځانګړې توګه په سعودې عربستان کې د تجارت د انحصار پر سر ډيري نانډريزې لوبې ترسره شوي، چې هر وخت د سياسي قوت څخه په استفادی د خلکو او

شخصي تجارانو حقوق تر پښو لاندې شوي، د ملت او حکومت ترمنځ بې اعتمادي اوبې باوري پيدا شوې، د پردي شاته هغه څه روان دې چې نه يې حکومت اظهارکولای شي او نه يې خلک زغملای شي، مګر په ډيره چالاکۍ سره داسې کړنو ته د بغاوت يا شرارت ټکي اسانه الفاظ دې چې له قدرت او وخت نه پکې ګټه او بده استفاده کيږي.

دويم : درغلي کول: کېدای سي داسې ډيري بېلګې تر لاسه شوي وي. هغه کمپنۍ چې د تيلو د قراردادونو ذمه واري لري اوس مهال د کمپنيو پر ټولو عايداتي منابعو کنټرول لري، د صادراتو پر وخت د کنټرول ميټرونه د هغو په اختيار کې وي، د صادراتو کچه نه حکومت او نه هم خلکو ته معلوميږي. همدا ډول د تيلو د صادراتو پيسي له هغه هېواد څخه د باندې په بهرنيو بانکونو کې تحويليږي. ويل کيږي چې تر ډيره د دغو پيسو استعمال د حساب د واکمن په اختيار کې هم نه وي چې په عربي نړۍ کې د وروستيو تحولاتو د دې ثبوت لپاره په درځنونو اسناد را وسپړل.

د کتاب ټول حقوق له خپرندویې ټولنې سره خوندي دي

همداسې د ځينو واکمنو په درغلۍ سره د هېواد د عامه عايداتو له پيسو څخه څه اندازه يا فيصدی د بډو(رشوت) په توګه شخصي حسابونو ته انتقاليږي، چې له همدې کبله د ځينو واکمنانو په بانکي حسابونو کې له هېواد څخه د باندې په مليارډونو ډالر يا په لسګونو مليارډونه ډالر جمع شوي وي. دغه زياتي پيسي چې بانکونه استفاده ځني کوي يوازې د دغه واکمن په حساب کې د هغه په نامه باندې وي. که چيري هغه وغواړي خپلې پيسي له دغوبانکونو څخه بل ځای ته انتقال کړي بيا هم بايد د هغه د مصرف او تاديې لپاره لومړی پيشنهاد ورکړي. که دغه انتقال د هغو له نظر سره سمون درلود بيا به يو څه ورکوي او که يې سمون نه درلود بيا له حساب درلودونکي څخه د

(c) ketabton.com: The Digital Library

تحقيق امکان هم لري چې د خپلو پيسو د لګښت پوره توضيحات ورکړي.

دريم: له ډيرو وختونو را په دې خوا په نړيواله کچه د غربي دموکراسۍ د پلي کولو هڅي رواني دي. غربي دموکراسي هغه نظام دی چې په حقيقت کې د مسلمانانو لپاره وژونکې زهرجنه دوا غونډي ده چې که يې د استعمال سره ډير احتياط ونه شي پخپله وژونکی يادرمل کاروونکي هم ورسره وژلای شي. دغه تقليد شوې دموکراسي هغه يوازنی نظام دی چې د مسلمانانو په لاسونو باندي د اسلام جرړي باسي او د خدای پر ځمکه باندې د خدای نظام ناکافي او د اجتماعي ژوند د اړتيا وو سره ټکر تعبير وي.

دغه بې جلوه دموکراسي داسي يو نظام دی چې د فحش او منکراتو په تدريجي تعميم سره د اسلام سره مقابله کوي. هم دارنګه د داسې دموکراسۍ عاموالی او اعتياد د ځينو مسلمانانو لپاره د ارتداد او د اسلام سره د نه ميني او فاصلې سبب ګرځي. له ډيره وخته راپديخوا، د رسول الله ﷺ له زماني څخه تر اوس مهاله اسلام او مسلمانانو ته په يو او بل نامه سره د اسلام د مخ نيولو، بدنامولو، کمزوري کولو هڅي په زور، پيسو، تبليغ، شهوانيت او نورو وسيلو سره رواني وي او يا رواني دي. په هغو کې تر ټولو لوی سازش چې مثبته نتيجه يې ورکړې ده دغه ناولې نامقيده دموکراسي ده، چې د قومونو ملتونو او حکومتونو تر منځ د مذهبي درنو اختلافاتو سبب کيږي. په اوسني افغانستان او عراق کې د اشغال سبب هم په مسلمانانو کې د غربي دموکراسۍ د پلي کولو امتحاني دوره او کړکيچنه بېلګه ده چې

د همدې هدف لپاره د ملتونو حکومتونه له منځه وړل کيږي، نظام او شتمنی له منځه ځي، پر کلتور، خاوره، نواميسو باندي تيری کيږي،

د کتاب ټول حقوق له خپرندويې ټولنې سره خوندي دي

په لکونو انسانان په بمونو او باروتو وژل کيږي، زندانونو ته ليږل، توهينول خولاعادي خبره ده، خو د دې دموکراسۍ نتيجه هغه ناتار او غم شو چې جبيره يې ناشونې برېښي او نه کيږي.

څلورم: (د دغي صادرېدونکي دموکراسۍ غوښتونکي) غواړي چې دغه ډول ناولي دموکراسي په سعودی کې هم پلي کړي. دغه عناصر په ډيره بې صبری سره غواړي دغه هيواد ته چې د نړۍ د مسلمانانو مرکز دی د فحش او فساد لاره خلاصه کړي.

په ۱۹۹۰ ميلادي کال کې د سعودي عربستان په هکله د غربي دموکراتانو سروي روانه وه، څو معلومه کړي چې څومره نفوس د غربي ناولي دموکراسی پلوي کوي، د سروي له مخي هغو څرګنده کړې وه چې په سل کې اويا فيصده خلک د سعودي د اوسني شاهي نظام سره مخالفت لري او ناراضه دي. نو د خلکو د حقوقو د ورکولو لپاره بايد انتخابات وشي، مګر تر ډيره دا کار د سعودي د پخواني پاچا ملک فهد تر مرګه پوري وځنډول شو، ځکه چې هغه له امريکايي واکمنانو سره ډيري نژدې اړيکي درلودي. د امريکايي واکمنانو ګټه پدې کې وه چې بايد د هغه له دغه ضعيفه حالت څخه چې کوما ته ورته حالت وو استفاده شوي وای.

په ۲۰۰۴ ميلادې کال کې د دويم ځل لپاره بياسروی وشوه. دويمه سروي ښيي چې د سعودی اوسيدونکي په سلو کې شپيته برخه

د اسامه او د هغه د ورته نظر پلوي کوي. له همدی کبله دا سروي او په افغانستان او عراق کې د جنګونو او تربګنيو له کبله وځنډيده خو بيا هم د دی پروژې د پر مخ بيولو لپاره پانګونه روانه ده. دا چې کله به هغوی خپل هدف ته رسيږي والله تعالی اعلم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

پنځم: غربي دموکراسۍ اخلاقي فساد ته دومره وده ورکوي لکه د پسرلي باران چې ښيرازي مځکې او کرلې کښت ته وده ورکوي، د اسلام د بشپړ چوکاټ د ماتولو لپاره دا ترهرڅه موثر انتخاب دی چې د بشر او بيان د آزادۍ په نامه منکرات او شهواني فواحش په قانوني توګه مروج کيدلای شي. له بلې خوا د الهي احکامو حدود چې د زنا ، شرابو، لواطت، تبرج او داسې نورو د مخنيوي لپاره وضع شوي په بشپړه توګه له منځه وړلای شي.د دې ترڅنګ د نورو غير اسلامي اديانو لپاره د فعاليت لاره هواروالای شي، ځو مسلمانان د عزت، مال او نورو امتيازونو په ورکولو سره ارتداد ته وبلل شي، چې د يهوديت او نصرانيت او نورو اديانو شعائر په اسلامي هېوادونو کې په تدريجي ډول خپاره شي. د بشري او انساني حدودو څخه پر هغه لوري پرمختګ وکړي چې د هغو داوږدې مبارزې ستر هدف دی.

د کتاب ټول حقوق له خپرندويې ټولنې سره خوندي دي

څو ورځې وړاندې مې په يوه اخبار کې د يوه ځوان هلك کيسه ولوستله کوم چې د ايډز په ناولې ناروغۍ اخته سوی وو. هغه د خپل رنځ د ورپيښيدو علت روښانه کوي او وايي چې ده په هغو دوو نجونو باندې باور کړی وو چې ده ته يې اطمينان ورکړی وو چې ګواکې هغوی له ده نه پرته د بل چا سره جنسي علاقه نه لري. هغه وايې ما هغو ته زړه ورنژدې کړ او بې دريغه مې له هغو سره زنا کول، خو کله چې زه په دغه مهلکه ناروغۍ اخته شوم هغه وخت راته معلومه شوه چې دغه دوې نجونې بدلمنې او فاحشې نجونې وې. همدغه د دوی کاربار وو. نو ځکه ده پر دې ناوړه کار ارمان کاوه او پښېمانه وو. خو د ده دغې پښيمانۍ هغه ته هيڅ ګټه نسوای رسولای.

په يوه بل اخبار کې مې څو مرکې د شرابو له معتادينو سره ولوستې چې هغوی څنګه په شرابو روږد شول، چيرې شراب پيدا او

ومونډل شول او بالاخره اوس څه کيفيت ورته پيښ شوی وو. يو تن د عبدالهادي په نامه د خپل ځان کيسه روښانه کوي: د هغه په قول د ده پلار به هر وخت له ځانه سره يو بوتل راوړی.د هغه شربت به يې څيښله، خو زه به يې د دغه بوتل څخه منع کولم. کله چې مې يوه ورځ په کور کې پلار او مور دواړه نه وه، ماله دغه غيابت څخه استفاده وکړه، هغه بوتل مې پيدا کړ او له هغه څخه مې څه شربت وڅښل، خو هغو شربتو زه دومره بې هوښه کړم چې په ځان باندې نه پوهېدم. کله چې پر هوښ راغلم په يوه کلينيک کې بستروم. زه تر روغتيا وروسته بيا د هغه بوتل په لټه کې شوم چې يو ځل بيا د هغو مزه وڅکم. هغه زياته وي چې ما به ترډې وروسته هميشه خپل پلار څاره چې له کومه ځايه شراب اخلي او په څه ډول يې تر لاسه کوي او د چا سره کښيني؟ په هر صورت د وخت په تيريدو سره مې د شرابو د پلورلو ځای پيدا کړ او اوس دادی دغسې معتاديم. له دې څخه ښکاره سوه چې ده د روږديدو علت د ده د پلاراعتياد وو.

د کتاب ټول حقوق له خپرندويې ټولنې سره خوندي دي

يوه بل کابلي ځوان د يوې مرکې په جواب کې ويلې وه، چې د ده په قول طالبان ډير بد خلک وه. له موږ څخه يې آزادي سلب کړې وه، خو له کله څخه چې طالبان تللي دي د هغو د نظام په بدل کې دموکراسي راغلې او موږ ته خپل حق راکول شويدی. موږ اوس بشپړ آزاد يو د هيڅا پروا نه لرو، زه اوس د خپلې انډيوالې ياګرل فرينډ سره پارک ته ځم. کله ناکله د هغې سره يو ځای پغمان، قرغې او د سالنګ لوري ته ځم، يو له بله مينه سره کوو، په ميلو کې خوند سره اخلو، ميلې او تماشې کوو. په دې توګه هغه په خپل دغه فاحش او منکر عمل خوښ وو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

داسي او دې ته ورته ډېر شيان د اوسنۍ دموکراسی له امله په افتخار سره په مطبوعاتو کې ليدل کيږي چې هم خلکو ته پر فساد، فحشا او منکراتو جرأت ورکوي او هم ناخبره خلک ورسره روږديږي چې د داسي هر عمل سره مذهبي او ديني حيثيت ته تاوان رسيدلای شي. دلته چې اوس په خورا لوړه کچه د داسې قصدي اعمالو بيلګې ښکاره کيږي وړاندي وهم اوشک يقين ته رسوي چې په نتيجه کي له داسي عمل څخه يوه مغلقه او لا ينحله ستونزه جوړيږي.

دويم: دا چې په غربي نظامونو کې دموکراسۍ له هغه څه سره مطلق توپير موندلی دی چې په اوسنيو اسلامي هېوادونو کې نوي اوتازه راټوکيدلې ده. د بشر ازادي په منجمد انحصار کې راغلي، په انتخاباتو کې درغلي کيږي خلک په پيسو رانيول کيږي، هغه څوک چې د غرب د نظرياتو تاييد کوي د پيسو په زور او يا په کمو رايو سره بريالی کيدلای شي او هغه څوک چې د غربي نظرونو سره مخالفت لري يا په انتخاباتو کې حق نه ورکول کيږي يا که چاته حق هم ورکول شي، نو د هغه

د کتاب ټول حقوق له خپرندويي ټولنې سره خوندي دي

د برياليتوب چانس به ډير کم وي، دموکراسي چې د خپلو پالونکو لخوا د بشپړي ازادۍ په شعار سره بدرګه کيږي تر ډيره د غربي نظرياتو تابع ده. که ضرورت پيدا کيږي نو د معصومو انسانانو وژل او تروړول هم دهغو د تعريف له مخي د آزادۍ مانا لري او د هغو په اند يوه مباحه لاره بلل کيږي. اوس چې ناوړه او ناروا دموکراسي د غربي نظريې د پلي کولو لپاره د افغانانو د وينو په بهيدلو عملي کيږي، هره ورځ د دغه نظام

د راوستلو لپاره په سلګونو مسلمانان وژل کيږي، په جوپو جوپو نور مسلمانان د وطن پريښيودلو ته مجبوره کيږي. د داسي امريکايي دموکراسۍ به څه مانا او څه به يې ګټه وي؟؟

باندنی او کورني سياستونه او پاليسۍ

له بده مرغه ويلای سو چې د افغانستان کورني او بهرني سياستونه ډير وخت متضاد سياستونه وي. په ډيرو مواردو کې د تفريط او افراط سياستونه روښانه کوي. تر ډيره بهرنی سياست د افغانستان په اوږده تاريخ کې د مختلفو اشخاصو لخوا منحصر تاريخ لري، ځکه چې د بهرنيو مستکبرو امپراتوريو له مزاج سره په سترتوب دکې د ليوالتيا او بشپړتيا په سبب د حريت چانس ډيرکم لري، ديو معتدل سياست چې د افغانستان د ټولو حقوقو رعايت په نظر کې ونيسي ډير کم تر سترګو کيدلای شي. که څه هم په لومړي او دويم نړيوال جنګ کې د افغانستان بهرني سياست پر عدل او انصاف ولاړ او مستقله پاليسي يې درلودله، مګر تر ډيره دغه دريځ په اعتدال پاتي نشو.

د کتاب ټول حقوق له خپرندويي ټولنې سره خوندي دي

د دې کار يو عمده او لوی دليل د افغانانو بې حده او بې اندازې خوشباوري ګڼلای شو چې هر وخت د افراط خوا تعقيبوي. کله چې يو افغان که څه هم د لوړو زده کړو او تجربو درلودونکی وي يا له لوی مسلک سره اشنا يا د افغانستان د يوه لوی پوست مسؤوليت لري. بدبختانه کله چې د بهرنيو هيوادونو په سياست کې ورښکيل شي له دومري خوشباورۍ څخه کار اخلي چې نژدې د يوه هيواد له رسمي پاليسی سره په ټکر کې را شي او که چيري د يوه بهرني هيواد په ښو

(c) ketabton.com: The Digital Library

روابطو کې ورداخلیږي نو د روابطو په وړاندې چې متقابل احترام دی د دوستی په وړاندې ډېر ښوییږي ان تردې چې دیوه هیواد په ښو اړیکو کې خپل توازن له لاسه ورکړي. داسې بې اندازې خوشباوري او خوړتیا چې بالاخره یې د خوړلو سبب ګرځي او ګرځیدلي، داسې خوشباوري او خواخوږې چې د خپلو هیوادوالو د ارادو او هیلو پرخلاف د پردیو رضا لټوي ، داسې خوشباوري او خوړتیا چې هغه دوست یې په دې لټه کې شي چې پر هیواد او خلکو یې د یرغل لاره هواره کړي.

که د افغانستان پر اوږده تاریخ ځغلنده نظر واچوو بیاهم په نژدې تاریخونو کې د لیري تاریخونو بېلګې او تیروتنې مونډلای شو چې لا تر اوسه پورې زموږ هیواد او هیوادوال یوازې نه چې د تیروتنو جبران نشي کولای، بلکې تر اوسه پورې یې د قربانۍ هدف ګرځیدلي دي د مثال په توګه انګریزان د افغانستان تر پولو پورې په ګړندې بریالیتوب

د کتاب ټول حقوق له خپرندويې ټولنې سره خوندي دي

سره راورسیدل د خلکو په وینو کې یې د خپل غرور بېړۍ د هدف تر ساحله په چټکتیا سره روانه وساتله، دلته د ملتونو اراده، د جهاد او استقامت په لورې ښه ننګونه وه چې درې ځلې یې د خپلې مبارکې ارادې په اظهارولو سره خپلواکې ونه بایلله، حکومت په بشپړه وفادارۍ د افغانستان د ځمکني بشپړتیا او استقلال په هیله په نه ستړې کیدونکې توګه قرباني ورکړه. له خپل هیواده یې دفاع وکړه، په خپلو وعدو او وظائفو کې رشتینې پاته شول، انګریزان یې د درنو تلفاتو په ورکولو سره مات او وشړل. شرمیدلې یې له خپله هیواده وایستل. مګر بدبختانه د حکومت د بهرنې سیاست واکمنو دشهیدانو مبارکې وینې هدر او په اوبو لاهو کړې، په لږ رشوت او بډویې چې د هغه ۱۲ لکو تر ۱۴ لکو کلدارو پورې ورکول سوې دافغانانو په وینو ګټلې افغانستان یې یوځل بیا د انګریزانو په واک کې ورکړ، د انګریزانو د ناوړو ارادو او

قوي ښکار په دام کې ولوېدل، هر څه یې پر ځانونو ومنل هرڅه یې له لاسه ورکړل. ترڅو د محدود وخت لپاره د قدرت او فحاشۍ په هوس او نوش کې مست اوسي، شراب او کباب تر کومې تیر کړي، له ډیرو او ښایستو ښځو خوند واخلي، په عیاشۍ ژوند وکړي، د شهیدانو قرباني، د خلکو کلکه اراده، د کونډو او یتیمانو کړاوونه هیر کړي.

دویم مثال د بېلګې په توګه د کمونستي ښامار په منګولو کې ښکیلتیاده، کله چې امان الله د خپل پلار تر مرګ وروسته د افغانستان د استقلال د استرداد دعوه وکړه د هغه په دغه میړانه سره افغانانو ګڼله چې هغه د استقلال او خپلواکۍ په ګټلو سره د دغه هیواد د خلکو او شهیدانو ارزو پوره کړه او نور یې ګواکي افغانستان خپلواک هیواد کړ، له بده مرغه لږ وخت وروسته بیاهم د مذهبي او کلتوري پلوه بې پروایۍ، غربې کلتور ته ګړندی رجحان د خلکو

د کتاب ټول حقوق له خپرندويې ټولنې سره خوندي دي

د ارادو سپکاوي د هغه د قدرت ټغر هم ورټول کړ. بهرنی سیاست د خلکو له احساساتو سره په ټکر کې راغی، چې په تدریجي ډول یې لویو غمیزو ته لاره پرانستل.

د بهرنی سیاست مانا او مفهوم څه دی؟ دلته د دغه سیاست په کولوسره پنځه عمده ځیزونه د بنسټونو په توګه په نظر کې نیول کیږي.

لومړی: د ګاونډیو هیوادونو سره ښې اړیکې او متقابل احترام ،

دویم د بهرنیو ستونزو له معیارونو څخه پوهاوی او خبرتیا ده ترڅو ټول ملت ویښ او باخبره وساتل شي.

دریم: د نړۍ د نوو او زړو انکشافاتو څخه په بشپړه توګه استفاده کول.

(c) ketabton.com: The Digital Library

څلورم. په بهرنی سویه باندي د خپل هیواد د استقلال له ساتلو سره سره د کلتور او مذهب سالمیت ته پوره پاملرنه.

پنځم: په بهرنیو هیوادونو کې د خپلو اتباعو د حقوقو دفاع او د هغو د سر او مال ضمانت کول.

داسي نور جزئیات چې په تجارت، قرارداد، تعلیم او تربیه،کدري روزنه، قرضه او کمک، پوځي عسکري روزنه او لاس ته راوړنه ټول تر یوه قانوني چتر لاندې په هغو پنځه څیزونو کې همږغي ده، دا او دې ته ورته سیاست او پالیسي د هر هیواد لپاره اړینه ده چې پرې ملامتیا نشي ویل کیدلای، دلته دا خبره ډیره ضروري ده چې د هر بهرني تماس په ترڅ کی ټول کورني ملحوظات او ارزښتونه په پام کی ونیول شي تر ټولو ضروري داخلي همفکري اوننګونه ده چې ټوله هیواد له هغه سره په بدمرغي اوښتلای شي، په ټولو بهرنیو پالیسیو کې دومره احتیاط پکار دی چې له هري کړني سره د اولس اراده په نظر کې ونیول شي ترڅو ښه پاکه لاره په وړاندي صفا وبریښي هم هغه تګلاره عملي کړای شي مګر زموږ په بهرني سیاست کې څو عمده مشکلات دی چې موږ یې همیشه قرباني ګرځیدلي یو:

د کتاب ټول حقوق له خپرندويي ټولني سره خوندي دي

لومړی: ښوونه او روزنه

دویم : د بهرنیو سازمانونو رنګ او ډول

دریم: د هیواد دننه د بهرني کلتور وده

څلورم: د مسؤولو اشخاصو خوشباوري

پنځم: د ښو اړیکو په خاطر له یوه بل هیواد سره په کلتوري شکل نارښتیني چلند.

لومړی: تعلیم او تربیه تر ټولو مهم عنصر دی چې په هر وخت کې د هیواد او نوي نسل مستقبل ورباندې ولاړ وي او د ښه او سوکاله ژوند لپاره غوره پرمختګ ورباندې کیدلای شي، د تیر څه په تعقیب

د راتلونکي لاره ښه څرګندې شي او دا تر ټولو ضروري ده چې د یوه ښه بنسټ سره نوي انکشاف بې خطره رامنځته شي، د تعلیم او تربیې نننۍ ستونزي مو په لومړي څپرکي کې ذکر کړي. د یادوني وړده چې بهرني هیوادونوته د زده کونکو د لیږلو ستونزه یوه عمده ستونزه ده دا ستونزه کیدای شي لائقو استاذانو یا د عصري او نوو تجهیزاتو د نشتوالي له کبله وي. د نویو تجهیزاتو په بشپړتیا سره د لوړوزدکړو دپوهنتونو نیمګړتیابشپړه کولای شي دغه نیمګړتیازده کونکوداړتیا لاره پیدا کوي چې شاګردان یا زده کوونکي دلوړوزده کړو لپاره خپل هېواد ته د خدمت په موخه نورو هېوادونو ته په رسمي یا غیر رسمي ډول استول کیږي چې د افغانستان اساسي ستونزي له همدې ځایه راولاړیږي. د وخت په تیریدوسره پاړسوب پیداکوي.

دغه ستونزې څو برخې لري. زه دلته غوارم د هغو دري برخې راوسپړم: لومړی هغه ځوان زده کونکی چې په اسلامي روزنه سره پوره نه وي روزل شوي هغه خالي ذهن وي په لږ وخت کې د خپل ځان لپاره د بل هېواد مفکوره او د ښوونکي عکس خپلوي زده کونکی په دغه تقلید سره له اسلامي مفکوري سره نور په واټن کې راځي.

د کتاب ټول حقوق له خپرندويي ټولني سره خوندي دي

دویم: زده کونکی تر ډیره د هغو مفکورو سره اشنایې پیدا کوي چې اسلام ورسره ټکر لري. هغه به د بهرنیو سازمانونو له مېلمستیاوو څخه خوند اخلي بالاخره هیواد ته د راستنیدو سره سم یونا اشنا فکر ته کارپیل کوي. البته موږ د داسي ډیرو بیلګو شاهدان یو.

دریم: هغه زده کونکي چې د بهرني تعلیم وس او توان نلري په خپل ځان کي د مایوسۍ اوکمی احساس کوي که څه هم د هغه لیاقت ترهغه بل ډیرښه وي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د تعليم او تربيې جرړې (ريښې) خو لا تر هغه څه پورې ډېره ځانګړتيا لري چې د هغه هيواد د مفاداتو او کلتور وده په نظر کې ونيسي. په بهرنيو هيوادونو کې په لويه پيمانه د شتمنو کورنيو زده کوونکي روزل کيږي يا د لويو منصبونو د درلودونکو اولادونه وي، طبعاً د داسې اشخاصو اولادونه په سياسي زده کړو کې ډېره برخه اخلي يا د هغو پلرونه او ميندي هغو ته دغه انتخاب کوي يا د ميراث په ډول د هغوی ليوالتيا د سياست سره وي. په هرصورت کله چې په بهرنيو هيوادونو کې د بريالي سياست په لټه کې شي، نو د ټولو سازمانونو سياستونه مطالعه کوي. د هغو ايډيالوژي يې په دماغ کې ځاي نيسي، يا د کوربه هيواد له روان سياست نه رنګ اخلي چې په همدي توګه د خپل مستقبل لپاره د خپلي خوښي انتخاب کوي،

د مثال په توګه که يو زده کوونکی په روسيه کې زده کړه کړې وي هغه د ځان او هيواد لپاره کمونستي ايډيالوژي انتخابوي، که چا په چين کې زده کړه کړي وي هغه د ځان او هيواد لپاره د کمونستی نظام بل ډول انتخابوي،که چا په اروپا يا په نورو لويديزو هيوادونوکې زده کړه کړي وي هغه د ځان او هيواد لپاره پانګوالي، نړيوالي او کپيټالستي يا غربي دموکراسی انتخاب کړي وي او که چا په يوه اسلامي هيواد کي او په يوه اسلامي چاپيريال کي زده کړه کړي وي هغه بيا د ځان اوهيواد لپاره اسلامي نظام انتخاب کړی وی چې د دغو مختلفو مفکورو بيلوالی يو ليدلای هم نه سي او ترکيب يې بيابيلي ستونزي لري.

دويم: د مسؤولو اشخاصو نژديوالی يا دوستي ده چې په ټاکلي ډول نتيجه له ځانه سره راوړي، خو د ناکافي تجربې او د کمي پوهني له امله د هيواد د ټولو وګړو، کلتور او عنعناتو اهميت يې له نظره

د کتاب ټول حقوق له خپرندويې ټولنې سره خوندي دي

غورځولی وي چې په همدي توګه د توپير خوځنده بهير لا پسي اوږديږي.

د بهرني کلتور وده او پايښت، لکه څنګه چې مو وړاندي د هغه ارزښت په نظر کې نيولی دلته بايدوواېوچې د نړۍ هر هيواد د خپل کلتور د ودي لپاره په نه ستړې کيدونکي توګه کار کوي په نورو هيوادونو کي خپل کلتور خپروي او هغه ته رشد ورکوي، خو له بده مرغه چې زموږ خپل کلتور د ځينو خپلو خلکو لپاره شرم او عار بلل کيږي. د دې پر ځاي چې خپل کلتور رسم او رواج ته وده ورکول شي هغه شاته غورځوي. د دې دوه مثاله زه د يوه شاهد په توګه په ګوتو کولای سم. يو دا چې ما خپل زوی مکتب ته د زده کړي لپاره په خپلو کلتوري او ملي جامو کې استاوه، خو د ښوونکي لخوا په څو ځله د اخطار په ډول ورته ويل شوي چې پتلون او نيکټايې د زده کونکي لپاره اجباري کار دی. که نه نو له مکتب نه به يې اخراج کړي، دلته د کلتور پر ضد عمل کول په رسمي چوکاټ کې کيږي. د دي سره سره چې نيکټايې او پتلون اصلاً د هيڅ مسلمان او افغانانو اصلي کلتور ندی چې دومره ټينګار ورباندې وشي چې يو زده کونکی يې له کبله د زده کړي له نعمت څخه محروم پاته شي دا خو لا بيل سوال دی چې افغانستان د مسلمانانو کور دی.

دريم : د اوسني جمهوري رياست ادارهٔ امور ته يو چا د دندې غوښتنليک ورکړي وو. هغه نفر ښه لياقت درلود، په اقتصادی زده کړو کې يې ماسټري درلوده. د دي سره سره هغه ته ويل شوي وه چې دلته پتلون او غربي لباس اجباري دی، که نه نو د ده لپاره په افغاني کلتوري لباس کې ځای نشته. څکه هغه سړي مسنونه ږيره اوسنتي جامي اغوستي وې. دا د چارو په اداره کې د افغانستان د جمهوري رياست لپاره مرکزي حيثيت لري.

(c) ketabton.com: The Digital Library

داسې ډېر مثالونه شته چې د ډېري خریل، د بوغرې یا حجاب لیرې کول او نور داسې غیر شرعي افعال پکښې حتمي بلل شوي دي. همدي ته ورته اعمال او افعال د بهرني کلتور برخه ده چې زموږ په هېواد کې زموږ کلتور ته صدمه رسوي او له بهرني کلتور نه رنګ اخلي. له بده مرغه چي زموږ د غربې کلتور پلوي افغانان یې په نه سترې کیدونکي او نابللې چوپړ کې ځانونه په کلتوري نیواک کي اچوي.

د مسؤولو اشخاصو خوشباوري : لکه څنګه چې مو مخکي د دې خوشباورۍ تفصیل د عامو افغانانو لپاره یاد کړ، همدا خوشباوري په افغاني خواصو کې هم سته چې ډېر خطرناکه عواقب لري، د عامو خلکو خوشباوري تر چاړواکو او مسؤولو اشخاصو پوري محدوده او لیوالتیایې هم دومره مهمه وه. مثلاً ظاهرشاه چې اوسني اساسي قانون ورته د ملت د بابا لقب ورکړی دی. د ده تر شخصیت پوري

د کتاب ټول حقوق له خپرندویې ټولنې سره خوندي دي

داوو چې ظاهرشاه پر ځمکه د خدای د رحمت سیوري دی یا دا چې هغه
د اووه ولیانو مرتبه لري. د هغه اطاعت فرض او مخالفت یې ګناه ده، سره د دې چې هغه ته د ملت د بابا لقب هم ورکول شو مګر هغه د مرګ تر وخته پوري د الله جل جلاله فرض حج ته هم زړه ښه نه کړ. د کابل په ښار کې یې تر مسجدونو سینماوو ته ښه خدمت کړی د هېواد تر نورو ودانیو یې د عیاشۍ حوضونه د خپلي عیاشۍ لپاره ډېر جوړ کړي وه او په مساجدو کې لکه د پل خشتي په مرکزي جامع کي د اوداسه د اوبو انتظام هم نه وو داچې ده غریب خپله د لمانځه سره څومره لیوالتیادرلوده دادده ذاتي مسؤولیت وو. همداسې نور مثالونه ډېر سته. مګر د خواصو خوشباوري بیا داسې نده د هغو خوشباورې ډېري خطرناکي پایلي لري لکه د تره کي، کارمل او

کرزي غوندې کړني چې هیواد او ټولنه یې له نه جبرانېدونکو ستونزو سره مخامخ کړه، بهرنیانو ته دومره ورنژدي شول چې د هیواد د یوه وګړي وژل یاپه تورو زندانونو کې د هغو اچول د هغو حق بولي. له مغرورو، ظالمو، سرټمبه وو او وژونکو بهرنیانو څخه د توقیف یا څېړنو   حق   هم
د افغانانو په واک کې نسته. د دغو بې وارثو مظلومو افغانانو وینې ورته مباح ګڼل شوي. دومره خوشباوري چې په هغه چا باندې باور وکړي چې څو ځله یې افغنستان له ورکاوي اونابودۍ سره مخامخ کړي او لوی افغانستان یې په کوچني کهول بدل کړی، دومره بیاهم پرهغه چا باندې خوشباوره شي چې د افغانستان پر بدن یې د قصاب غوندې د پریکیدلو تیره چاړه په لاس کې نیولې ده دومره خوشباوره شي چې د دیني او تاریخي دښمنانو لانور هم په هیوادکې زیاتوالي او دایمي اډې غواړي، دومره خوشباوري چې د الله ﷻ له لاري پرته غواړي پر بله لاره ثواب ته ځان ورسوي، هسې خوشباوري چې ناروا وو ته په اسلامي ټولنه کې قانوني بڼه ورکړي، داسې خوشباوري چې د خپلو خلکو ارادې په نظر کې ونه نیسي د پردیو ارادو ته د لومړیتوب حق ورکوي.

پنځم: د ښو اړیکو په خاطر له یو بل هیواد سره په کلتوري بڼه نا رښتین چلند کول:

د دې اړیکو بیلګې اوس هم ډېري دي او ډېري وړاندې تیري شویدي چې ډېر پراخ تفصیل ته اړتیا لري، زه دلته د لږو بیلګو په په راوړلو اکتفا کوم، دلته په ناسمه توګه بهرنیان تشویقول او هغو ته اطمینان ورکول یوه غولونه ده، چې خپل هیواد پکښې رابنکیل کړي او یا دا چې د ملت د وګړو له اعتماد څخه ناوړه استفاده او یا معامله کول چې د ملت وګړي ترې ناخبره اوسي، د مثال په توګه له

(c) ketabton.com: The Digital Library

بهرنيانو سره تړون کول، خپلې خاورې ته راوستل، يا رابلل د هغو په جزئياتو هيوادوال نه پوهول، يو ناسم او نارښتين عمل دی. يا دا چې بهرني يرغلګر تشويقول هغو ته اطمنان ورکول چې د هيواد وګړي د دوی د راتګ خنډ نه ګرځي. يا دا چې د دغه هيواد اوسيدونکې ورباندې خوشحاليږي. يا دا چې ټول هيوادوال د دوی د راتګ غوښتونکي دي، دا هم يوه ناسمه او نا رښتينې کړنه ده چې په نتيجه کې د ملت ارادې ته په ډيره سپکه او بې احترامۍ کتل کيږي، د خلکو عزت او کلتور پکښې پايماليږي يا دا چې خلکو ته په دې سره اطمينان ورکول چې ګواکې بهرنيان د دوي د ارادي، مذهب او کلتور درناوی کوي، دلته د يوه مستامن په صفت اوسيږي، د هيواد په کورنيو او بهرنيو کړنو او پاليسيو کې لاسوهنه او مداخله نه کوي، يوازې د هيواد د اساسي قانون په چوکاټ کې د حکومت په چارو کې ورسره مرسته کوي، د حکومت پريکړو او د اولس ارادی ته په بشپړه توګه احترام کوي، په اصطلاح د افغانستان د اساسي قانون په چوکاټ کې عمل کوي، داهم يو ناسم او نا رښتينی عمل دی چې د شبهاتو او شکونو په توليد کې ښه زيات والی راولي، يا دا چې په اقتصادي او پوځي تړونونو کې د انحصار په شکل درغلي کوي يا داچي خپل ولس تري ناخبره ساتي يا دا چې قرضي او پورونه همداراز مرستې اوکومکونه دهېواد د ابادۍ په نوم اخلي بيا هغه پر نورو بې درکه مدارکو لګوي او بار او حساب يې پر اولس اچوي. دا هغه څه دي چې په حقيقت کې ناسمي او نارښتيې کړنې بلل کيږي. د دې يوه بله نژدې بېلګه د کمونستانو ناروا پاليسۍ وي چې پخواني شوروې اتحادته په خورالوړه کچه

د کتاب ټول حقوق له خپرندويي ټولنې سره خوندي دي

خوشباوري وه، کمونستان چې شمېر يې تر **۱۵۰۰۰**پوري رسيدلي وو په نابېره توګه په **۱۳۵۷**کال د ثور پر اوومه د کودتا په ډول قدرت ته ورسيدل دا چې څومره وخت دغه چرګوښي د افغانستان په غېږ کې د بل په ايډيالوژي ستر شيوه هغه به تاريخ ته پريږدو، دلته به ددغي کودتا منفي ټکو ته ورشو.

لومړی داچې کمونستانو په داسي وخت کې کودتا وکړه چې هيواد نسبتا د پرمختګ پر لورې ګامونه اوچت کړي وه. په اقتصادي لحاظ د دغه هيواد په تاريخ کې ډير ښه پلانونه جوړسوي وه هيواد او هيوادوالو په سوله او سوکالی کي ژوندکاوه همداوخت د افغانستان د خپلواکۍ بيرغ ښه رپانده وو. که څه هم هغه وخت په نظام کې ډيري نيمګړتياوي موجودوي وې او د هغو اصلاح پکاروه. ځکه په نظام کې هغه ايډيالوژۍ ننوتلي وې چې د ځينو خلکو ياشخصيتونو احساسات يې راپارولي وه. دغه نيمګړتياوي په اسلامي افکارو باندې پوره کيدلای شوې، خو په يوه کفري او غيراسلامي نظريه او فکر سره د نظام راپرځول يوه لويه فاجعه او نه جبرانيدونکی جرم وو چې په هيڅ توګه د دغي خونړۍ او ناروا کودتا ضرورت نه وو.

کمونستانو د خپلې واکمنۍ د ساتني لپاره له پخواني شوروي اتحاد څخه د مداخلي غوښتنه وکړه چې د دوی ريږديدلي او کړپيدلي پښې د هغو په مټو ټينګي کړي، څو د دوی قدرت ته بقا ورکړي او د افغانستان د مسلمان ولس د پاڅون سره خپلي ناروا دښمنۍ ته پياوړتيا ورکړي. دلته کمونستانو دوه څيزونه چې بيخي ډير مهم وه له نظره غورځولي وه: لومړی د مذهبې علمای کرامو او مذهبي چارو اهميت او ارزښت وو دويم د ملت د وګړو اراده: ځکه هر واکمن ته پکار

(c) ketabton.com: The Digital Library

ده چې تر ټولو وړاندې د خپلو خلکو اراده په نظر کې ونیسي او د هغو سره د ډیرو لویو او مهمو اقداماتو په اړه سلا مشوره وکړي او د هیواد د سترو لاربښوونکو هم فکري او همکاري را جلب کړي او د هغو نظرونه په غور سره مطالعه کړي. خو کمونستانو د دې پروا ونکړه او په ډیره بې پروایي سره یې د مذهب او د خلکو د ارادې سپکاوی وکړ.

افغاني کمونستانو په دوو ناسمو او نارښتینو ټکو بهرني یرغلګر وغولول، لومړی د کمونستي بدمرغ نظام سره د افغانستان د وګړو مینه اولیوالتیا. دویم: د هغو د راتګ په اړه د افغانستان د خلکو د اکثریت توافق. د مثال په توګه هغو کریملین او برژنیف ته ډاډ ورکړی وو چې د افغانستان خلک له کمونستي نظام سره مخالفت نه لري. خلک ټوله د شاهي کورنۍ له انحصار څخه تنګ شوي دي، په ځانګړې توګه بې وزلي او غریبه طبقه خلک لکه بزګر، کوچیان او داسې نوري کورنۍ. د همدغو څو ګوډاګیو په مرسته د کمونستي نظام د ټینګولو لپاره د پخواني شوروي اتحاد زورځواکو سرو لښکرو په ډیره بې رحمی پر افغانستان باندې یرغل وکړ د دغو ناولو اشخاصو مفکوره په دغه یرغل کې مهم او مثبت رول درلود. د دې پوچ مغزو په نظر له یوه نه ماتیدونکي ځواک سره زیاته مرسته کول د افغانانو هیله ده او ډیر افغانان د شوروي اتحاد د سرو پوځونو له راتګ سره مخالفت نه لري. په همداسې بلنه کې ناسم او نارښتین ویلو عمل وشو ځکه نو د سرو لښکرو راتګ او د هغو یرغل په دغه اسلامي اوسنتي هیواد کې ښه استقبال نه شو او نه خلکو ته د قبول وړ عمل وو چې کمونستانو پرې اقدام وکړ چې په نتیجه کې هم دوی او هم سرې نړۍ خوري لښکري په غم واوښتې. استکباري قوت یې ټوټه ټوټه سو. په شرمونووشرمیدل زموږ ښکلی افغانستان یې هم د ویرونو او غمونو په سیلابونو لاهو کړ.

د کتاب ټول حقوق له خپرندوي ټولنې سره خوندي دي

دویم مثال د افغانستان د اسلامي امارت دوره ده. د افغانستان اسلامي امارت د افغانانو لخوا ښه استقبال شو، پیاوړی شو اوسترتوب ته ورسید، که څه هم واکمن د ناسم او نارښتین بهیر مصداق نشي کیدلای، خو په بهرنی سیاست کې یې نمیګړتیا ډیره وه. په عامه توګه خوشباوري چې په ټولو افغانانو کې ډیره ده، په دغه نظام کې هم د صداقت باوجود ډیره وه، چې هغه د یوه لوی مشکل سبب وګرځیده. دلته دوه لوی عاملونه باید تر څیړني لاندي ونیسم. لومړی خوشباوري د اسامه بن لادن او د هغه د شبکې(نیټ ورک) په هکله وه. دویم د ګاونډي هیواد پاکستان او نورو مسلمانانو په هکله. اسامه بن لادن که څه هم د رباني صاحب د حکومت په وخت کې افغانستان ته رادعوت سوي او راغلی وو، خو طالبانو ته یې د ورنژدي کیدو پر وخت یو ښه باوري ټاټوبی خپل کړ. ښه کوربه ورته په خپل کورکي د میلمه پالني ټټر پرانستی، که څه هم اسامه مجاهد مسلمان او د افغانستان د خلکو میلمه وو؛ خو تر ډیره یې د افغانستان د خلکو، په تیره د اسلامي امارت د محترم زعیم له خوشباورۍ او خوا خوږۍ څخه استفاده وکړه.

پاکستان که څه هم د افغانانو لپاره د هجرت د دویم کور مانا درلوده، په سخت مشکل او ډیر بد حالت کې یې د هغو لاس نیوی کړی وو، خو بیا هم پر افغانستان باندي د انحصار په لټه کې وو. پاکستان نه غوښتل چې افغانستان د یوه معتدل سیاست په رڼا کې له نړۍ سره سترګي وجنګوي. پاکستان په ډیر زیات زیار سره هڅه کوله چې د افغانستان اسلامي امارت اړیکي د نوري نړۍ سره د پاکستان له لارې ترسره سي. په همدغه چوکاټ کي یې له افغانستان سره دوستي او همکاري دواړه ښودل. افغانستان هم د ګاونډي او اسلامي هیواد په توګه تر ډیره ورباندي ښه باور درلود. دویم مذهبي علمای کرامو او نورو تنظیمونو چې په افغاني معتدل نظام کې یې د

(c) ketabton.com: The Digital Library

سر ننه ایستلو هڅي کولي، په افغانستان کې هغه څه غوښتل چې په پاکستان کې یې نه غوښتل او یا ورسره دومره حساسیت نه ښیي. چې د غه ډول پالیسیو هم د افغانستان په وړاندی د ډیري خوشباوری انګیرنه درلودله. له بلي خوا د پاکستان هغه حکومت چې د مشرف خبیث په مشري یې د افغانستان د اسلامي امارت د له منځه وړلو لپاره د مسلمانانو په ورکړه او خرڅولو هم صرفه ونکړه، د پاکستان حکومت خپلي اډې د افغانانو او افغانستان پر ضد د امریکا په واک کې ورکړې. په حسن ابدال، تربیله ډیم، جیکب آباد او ډالبندین کي یې هوایي فضا د هغو په اختیار کي ورکړه ان تر دې لیکلو پوري چي په ۲۰۱۰کي بشپړه سوه د امریکایانو ټول بمونه، ټانکونه، ګولۍ او د وژلو او ژوبلولو نور څه هم د پاکستان له لاري افغانستان ته د مسلمانانو د وژلو لپاره راځي چي تر اوسه پکښي تر یو سل او دیرش زره کسان په همدغو موادو په شهادت رسیدلي دي. داچي څومره کورونه او کلي وران سوي دي دا لابېله خبره ده. هر هغه څه یې وکړه چې مسلمان افغانان ووژني، هیواد یې خراب شي، خلک یې بې عزته شي بیا هم ورباندې د یوي ذري اعتماد کول دخوشباورۍ مانا در لوده؟؟.

د کتاب ټول حقوق له خپرندویې ټولنې سره خوندي دي

دریم مثال د غربي دموکراسی روان دوردی.

د اوسنۍ غربي دموکراسۍ په ځواکمني کي هم د ناسم او نارښتین سلوک اعمال لیدل کیږي. د لته هم ډېري ډېري منفوري بېلګي ترسترګو کیږي. غواړم څو بېلګي د مثال په توګه راوسپړم:
لومړی
د دموکراسۍ سره د خلکو مذهبي او ملي لیوالتیا او مناسب وخت.
دویم له بهرنیو یرغلګرو قواوو سره د خلکو توافق. دریم بهرنۍ نړۍ ته د باور اطمینان او د ستونزو له منځه تلل.

لومړی: دابه څومره حقیقیت وې چې د افغانستان هغه ولس چې د اسلامي سپېڅلي شریعت او اسماني نظام په هیله یې په میلیونونو انسانان او ښکلي ځوانان قرباني ورکړیدي، هجرت یې کړي او د خپل ښکلی هېواد ټولي شتمنۍ یې قرباني کړي، موافق وې چې د هغو
د ټولو هیلو پر خلاف غربې ډول دموکراسي پلي شي، که څه هم افغانان له مشروع ازادی سره تاریخي لیوالتیا لري، خو د اسلام د سپیڅلي مذهب په وړاندي هیڅ ډول قانون ته لیواله نه دي. اوس به د دموکراسۍ نظام ته راشو. که په ښه غور سره وکتل شي چې د اسلام چوکاټ د احاطي په توګه درزمن اوداغي نشي نو بیا هرڅه مباح دي هیڅ مشکل نشته چې د مباحاتو پر پرانستې لاره ځانته لاسته راوړنه ولري، خو که د دې په خلاف کاروشي نو بیا به بدبختي رابخښي، هر هغه نظام چې امنیت پکښي تامینیږي، د خلکو حقوق پکښي ساتل کیږي، شرعي نیمګړتیا ونلري، په اصولو کې له اسلام سره ټکر ونلري هغه ته شرعي صبغه ورکول کیږي. که د دموکراسۍ ماناداوي چې حکومت د ولس په عامه انتخاب سره وټاکل شي هم دا قانون په اسلام کې د ډیره اوږده مهاله پلي شویدی، خلفای راشدین رضوان الله تعالی علیهم اجمعین د صحابهٔ کرامو رضوان الله علیهم اجمعین په انتخاب سره د اسلام د لوی خلافت دندې ترلاسه کړیدي. مګر ښکاره فرق یې دا دی چې د غرا محمدی شریعت سره به د بدعت او یا منهي او منکر ښکارندوی نه وي. اسلام په حقیقت کې د نصرانیت او یهودیت له ادیانو سره توپیر لري. ځکه په تورات او انجیل کې له احکامو او ابلاغو پرته د یوه حکومتي نظام قانون وجود نلري، نو له همدې کبله په غربې نړۍ کې حکومت او مذهب بېل ساتل شوي، مګر اسلام

د کتاب ټول حقوق له خپرندویې ټولنې سره خوندي دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د انسانانو اجتماعي او شخصي ژوند ټول احاطه کړي او د ژوند د ټولو چارو لپاره که حکومت وي او که تجارت، دعوی وي که د بشر حقوق کافي تګلاره لري. نو په داسې شرائطو او امتيازاتو کې د دې ضرورت نشته او نه هم مذهبي علمای کرام د دې اجازه ورکوي چې
د سيکولر نظام په ډول حکومت او مذهب بېل وساتل شي.

بيا هم راځو امريکايې تقليد ته.

دغه امريکايې ميتود يا دموکراسي په هېواد کې په داسې نوم معرفي شوه، چې ګواکې د هرچا حق، د بشر حق، مذهبې حق، کلتوري حق، د ښځي او نر حق پکښې خوندي ساتل شويدي، په نهايې شکل سره به د عدل او انصاف فيصلي کيږي، هيواد ته به امنيت راځي، پر هيچا به ظلم او تيری نه کيږي. بهرني يرغلګرقوتونه به له خلکو سره

د کتاب ټول حقوق له خپرندويي ټولني سره خوندي دي

د افغانستان په ابادۍ کې مرسته کوي، مذهبې او کلتوري عنعناتو ته به پوره درناوی کوي، خو دغه ژمني د عمل په ډګر کې هيڅ پلي نه شوي. دلته بيا هم د ناسم او نارښتيا ويلو عمل شوی دی. البته دا د دې لپاره چې بهرنيان دېته ليواله شي چې افغانستان د اسلام ضدغربې دموکراسۍ لپاره په ليوالتياسره اماده ګي لري او يا دا چې خلکو ته په بې مفهومه تبليغ ذهنيت ورکول شوي چې دغه دوديزه غربي دموکراسي له اسلامي او ملي کلتور سره هيڅ تضاد نه لري. يو بل علت داهم کېدلای سي چې له بهرنيو يرغلګرو قوتونو سره له ډيره وخته د افغانانو حساسيت موجود دی او موجود به وي همدارنګه زاړه زخمونه لاهم تراوسه د وينو بوی ورکوي. په داسې شرائطو کې بهرنی يرغلګر تشويقول چې ګواکي د هيواد اکثريت وګړي دوی ته خوشبين او ليواله دي

او هيڅا ته به اجازه ور نه کړي چې د بهرنيو يرغلګرو په وړاندې لاس، پښه او خوله وخوځوي، داهم د نه رښتيا او ناسمو ويلو ناکامه پاليسي وه چې د ملت د ارادې په مخالفت کې لټول شوي وه. اړينه ده چې دلته دا متل هم وويل شي «زورغونډۍ هواره وي».

يو بل کار چي اوس تازه کمپاين ورته پيل سوی دی هغه د امريکا د وينو خوړونکو يرغلګرو دايمي اډې دي ، څنګه چې دا اوسنی قدرت د بهرنيو کمپنيو او انجوګانو د پخوانيو کارمندانو او شمالي ټلوالي سره دي چي اکثريت بهرني تابعيتونه لري غواړي د دغه قدرت د ساتلو او بقا لپاره د امريکا د يرغلګرو د دايمي پاته کېدو لپاره کمپاين وکړي . مطبوعات چي تر ډېره د غربيانو په پنډ او پيسو چليږي هم دې خبري ته داسي کسان د تبصرو لپاره را غواړي چي همدغه نظريات تاييد کړي داسي هم امکان لري چي د لويي جرګې په نامه يو څو معلوم کسان

د کتاب ټول حقوق له خپرندويي ټولني سره خوندي دي

د بډو او پيسو په زور راولي او د ملت د نماينده ګانو نوم ورکړي او دغه ناروا پروژه ورباندي پاس کړي او بيا د امريکايانو دايمي اډوته چي
د دايمي ستونزي په معنا دي قانوني بڼه ورکړي. دا هم د ناسمو کړنو او ويلو ناکامه پروسې دي چي د خلکو په اوسنيو شرايطو کي موږ د خلکو هيڅ واقعي نماينده ګان نه لرو ، نه په پارلمان کي ، نه په جرګه کي ، نه په کابينه کي او نه هم جمهور رئيس د خلکو واقعي نماينده دی. ځکه چي هيواد عملاً اشغال دی . هر څه د يرغلګرو په خوښه اوړي او را اوړي. جمهور رئيس غريب د ناوسۍ له امله په عام محضر کي ژاړي . په هيواد کي سراسري جنګ روان دی د خلکو او حکومت تر منځ فاصله د ځمکي او آسمان غوندي ده. نو څنګه ممکنه ده چي د هيواد په نماينده ګي د چا سره قرارداد وکړي . ښه به داوي چي همدا

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوس یوازي په ورځنیو کارونو او اړتیاوو باندي اکتفا وکړي او د داسي طولاني او اوږدو قراردادونو څخه ځان وساتي کوم چي د افغانستان د مستقبل سره تړلي دي تر څو په افغانستان کي پوره امن او رشتیانی او حقیقي نماینده حکومت راځي.

د کتاب ټول حقوق له خپرندویې ټولنې سره خوندي دي

کورنی سیاست

د افغانستان کورنی سیاست له ډېرو اوږدو زمانو څخه ترینګلتیا او پیچلتیا لري او په تحمل باندې نه ولاړه پالیسي د دغه ترینګلتیا کلکه جرړه ده. د انحصار او میراث یا په قومي توپیرونو کې ځان ځاني لټول شوي، د ډیرو رکنونو په مجاز کې پایښت په ناسم او نارشتین شکل سره شوي دی دلته هم ډېر څیزونه علتونه او بیلګي لیدل کیږي چې د دغو پیچلتیاوو اسباب جوړوي، مګر زه هغه نکتي څېړل غوارم چې زما فکریې زما د لنډ عمر په لړ کې ادراک کړیدي.

د کتاب ټول حقوق له خپرندویې ټولنې سره خوندي دي

هغه اته علتونه دي چې مایې تر ډېره په څېړنه کې لاس ته راوړنه او بریا موندلې ده.

لومړی د قدرت انحصار، دویم د تحمل کمښت، دریم د ضوابطو پر ځای روابطو ته ترجیح ورکول، څلورم تعصب ته وده ورکول، پنځم اداري نیمګړتیا، شپږم د اشخاصو په رجحان سره بهرنی سیاست، اووم د قدرت د ټینګښت لپاره د اشخاصو ضایع کول، اتم د قضایې قوي نه ناپیلتوب.

په قدرت کې انحصار یا د قدرت انحصار په افغانستان کې یو عمده علت دی چې تل یې د خلکو احساسات راپارولي یازخمي کړي دي. کله د یوې کورنۍ لخوا او کله د یوه تنظیم لخوا او کله د یوه سمت لخوا کله په یوه ایډیالوژي اوکله په بله ایډیالوژي سره، خو دا ټول انحصارونه که په انحصار کې انحصار وي او که په یوڅه

(c) ketabton.com: The Digital Library

پراخوالي کې انحصار وي،د دغه هیواد لپاره ښه پایلي نلري، د انحصار مرض تر ډیره وخته پوري او له ډیره وخت نه په افغانانو کې یو ساري او مهلک مرض دی چې په هیواد کې یې د قابلیت او حقیقت رکن شنډ کړي او خنثی کوي یې چې په دې سره دخلکو مشروع حقوق له منځه وړي د عدل او انصاف تله کښته کیږي او یا له منځه ځي، که موږ د دې مثالونه وګورو او بیا پرې بې پرې قضاوت وکړو، نو له ۱۸۰۰زیږدیز کال څخه راپدیخوا بیا تر اوسه پوري په هر نظام کې دا مرض موجود وو اوس هم موجود دی بیاهم کیدای سي وده وکړي او کیدای شي بیا هم جرړې وکړي.

کله چې یو شخص په دې مانا چې کافي تجربه او پوهه لري، د علم په نعمت سره منور دی له اسلامي او ملي کلتور سره یې پوره روږدوالی ثابت شي، نو له همدې کبله خلک ورته د اعتماد سپارنه کوي او په هغه سره بسنه کوي، خو کله چې هغه د مسؤولیت پیټې پر څټ واچوي بیا یې خپل حق وګڼي، د ګټلو لپاره یې خلک وژني، بندیانوي او بې عزته کوي یې. مشروع او نامشروع واړه ځانته مشروع ګڼي، منګولې په درانه پیټي او قدرت پسې لا مضبوطي او ښه ښخي کړي، آن تردې چې ورپوري ښریښ غوندې شي، روا نا روا ښه او بد ټوله شاته وغورځوي یادا چې د حکومتونو سمتونو انډول په هغه چا باندې سمبالوی او ساتي چې په قومي شکل ریښي سره ولري او په دې ډول په غولوونکي شکل سره انحصار وساتي یا دا چې یو واکمن ټولې چارې او یا ډیري مهمې چارې خپله سرته رسوي بل چاته په کې د مداخلې حق هم نه ورکوي، یا دا چې ورسپارل سوي شخص ته په خپله دنده کې صلاحیت نه ورکوي، یا دا چې د اداري په چوکاټ کې

د کتاب ټول حقوق له خپرندویې ټولنې سره خوندي دي

د مسؤول انتخاب د صلاحیت په نه درلودلو انحصار کیږي، د مثال په توګه یو شخص په وزیرسره نومول کیږي خو د وزارت په چارو کې دومره واک نه لري چې څومره دهغه مقام صلاحیت وي او په نامه وزیر صاحب بلل کیږي. همدارنګه معین، رئیس او امثال یې دي چې په لاندې او کښته توګه نومول کیږي، تري بده استفاده کیږي په همدې ناوړو کارونوسره د خلکو صبر او زغم تر کنترول وزي چې کله نا کله د انقلابونو زیږنده فکرونه تولیدوي.

د تحمل کمښت، تحمل، حلم زغم او صبر دا تر ټولو غوره صفتونه دي چې په چاکې دغه غوره صفت موجود وي بې له شکه چې بې ساري نعمت دی، دنیا د تحمل او زغم یو ښه ځانګړې درس تر شا پرې ایښې دی. زغم او صبر د الله له صفاتو څخه یو عظیم صفت دی چې په مبارکو اسماء الحسنی کې هغه د ځان لپاره یو اسم انتخاب کړیدی، په قرآنکریم کې دغه د حلیم مبارک نوم په ډیرو مواردو کې ذکر شوی دی، چې پروردګار د خپلو د ښمنانو په موردکې هم زیات استعمال کړیدی. همدارنګه زموږ د ستر لارښود محمدرسول الله صلی الله علیه وسلم په صفاتو کې د حلم او زغم صفات ډیر زیات دي، که د حضرت محمد مصطفی صلی الله علیه وسلم په مناقبو کې فکر وکړو نو ډیر ځله به په ډیرو مواردوکې له زغم او صبرنه کار اخستل شویوي، داسې ډیري بیلګې شته چې رسول الله صلی الله علیه وسلم زغم او تحمل کړیدی. همدارنګه صحابه کرامو ﵃ د دې لارې پیروې کړیده.

داسې ډیري بیلګې سته په ډیرو مواردو کې به د رسول الله په مخ کې صحابه کرام ﵃ په یو کار کې د زغم یاد نه تحمل په وجه ولاړیدل او د رسول الله نه به یې اجازه غوښتله چې مداخله وکړي لکه

د کتاب ټول حقوق له خپرندویې ټولنې سره خوندي دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د حديبيې په سوله کې چې کوم د تړون او توافق ليک ليکل کېدی په هغه ليک‌کښې د محمد رسول الله ﷺ له نامه څخه (د رسول الله) الفاظ لرې کړای شول چې پدې سره حضرت علي رضي الله عنه او نورو صحابه وو رضي الله عنهم زغم نه شواي کولای، خو رسول الله هم خپله زغم کاوه او هم يې صحابه کرامو رضي الله عنهم ته د زغم او صبر توصيه کوله. د عبدالله بن ابي منافق يوه واقعه وه، چې په ډېرو مواردو کې يې کفارو ته جاسوسي کوله، په مسلمانانو پسې به يې تبليغ کاوه، حتی دغه مبارک ايت د ده له خولې، د ده پر منافقت شاهدي ورکوي، چې:

﴿ لَئِن رَّجَعْنَآ إِلَى ٱلْمَدِينَةِ لَيُخْرِجَنَّ ٱلْأَعَزُّ مِنْهَا ٱلْأَذَلَّ ﴾
[المنافقون:۸]

ژباړه: که چیرته موږ سالم او جوړ له جنګه مديني منوري ته ستانه سولو نو به ګرځوو عزت مند د دغې مديني منورې ذليله اوخوار.

چې مطلب يې رسول الله ﷺ وو. د ده په نفاق ټوله صحابه پوهيدل، حضرت عمر رضي الله عنه او ډېرو صحابهٔ کرامو رضي الله عنهم د ده د زوی په شمول له رسول الله نه اجازه غوښتله چې هغه ووژني، خو رسول الله د دې لپاره چې کفار ونه وايې چې رسول الله ګواکې‌اوس خپل ملګري وژني، له زغمه کار اخيست او هغه ته يې څه نه ويل؛ حتی د هغه د ښخيدلو په وخت کې د هغه د زوی په غوښتنه د هغه جنازي ته ورغلي او لمونځ يې ورباندې وکړ.

يوه بله واقعه : کله چې حَاطِبِ بْنِ أَبِي بَلْتَعَةَ د مکي معظمي مشرکينو ته خط واستاوه او هغو ته يې د رسول الله د پلان په اړه معلومات ليکلي وه، وروسته د وحي په ذريعه کشف او ونيول شول،

د کتاب تون له خوا د کتاب ټول حقوق له خپرندويې ټولنې سره خوندي دي

ډېرو صحابهٔ کرامو رضي الله عنهم غوښتل چې سريې څنې ووهي، خو بيا هم رسول الله ﷺ خپل زغم وښود او هم يې صحابهٔ کرام دهغه له وژلو کړل.

دلته داسي معلومیږي چې د زغم نه کول هغه څه له لاسه ورکوي چې د انسان او ټولني لپاره پکښې ډيري ګټې نغښتي وي، زموږ په ټولنه کې د تاوتريخوالي ډير اړخونه د نه زغم له کبله راخوټيدلي او ستر شويدي چې ډير نژدي او ساده مثال يې په افغانستان کې د کمونست نظام تر نسکوريدو وروسته د مجاهدينو تر منځ نه تحمل او نه زغم دی. مجاهدينو هغه وياړ په ډيره قرباني او ښه میړانه وګاټه چې نړۍ ورته له حيرته ګوته په غاښ وه. مجاهدينو هغه وياړ وګاټه چې د نړۍ مسلمانانو يې له ډيره وخته انتظار کاوه. مجاهدينو هغه وياړ وګاټه، چې دري ميليونو شهيدانو يې په قبرونو کې، زرګونو کونډو او يتيمانو يې په کوړونو کې او د وطن په ميليونونو مهاجرينو يې په پرديو ليري او نږدي هيوادونو کې هيله درلوده، خو دا ګټه څه شوه،دا وياړونه ولي په خړو اوبوباندې لاهوسوه، جواب دادی چې دا هر څه د نه تحمل او نه زغم په وجه درهم برهم شول. جهاد بدنام سو، هيواد خراب او خلک نور هم په کړاوونو او ستونزو اخته سول چې تر اوسه هم دويم نسل پکښې زيږي، لوييږي او بيا پنا کيږي. خونه په تدبير، نه په زور او نه په پوهه ورته د حل لاره وموندل شوه، دلته به يوازي د حکمتيار او مسعود، د خود خواهۍ، تکبر، تنګ نظرۍ او په اسلام کې دنه زغم هغه بدي پايلي وګورو چې هيواد ته يې څه ناورينونه راوړل، د هغو په نتيجه کې دوی ته څه پيښ شوه، د جهاد تر برياليتوب وروسته د حکمتيار او مسعود په منځ کې څه موجود وو، دواړو په ظاهره د جهاد، اسلام او وطن د ګټو او ازادۍ دعوه کوله.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا مشترکات ترټولومهم وه. د دې دعوی ورته بنه زمینه برابره سوه د هر څه امکانات لاس ته ورغله، که هغو زغم او تحمل کړې وای او خبره یې بیرته د لرو او ورو اختلافاتو په خاطر خدایﷻ او رسولﷺ ته سپارلې وای، نو بیا به افغانستان په نړۍ کې یو خپلواک، تاریخي او قهرمان هیواد وای. خلکو به یې په سوکالي کي له درناوي ډک ژوند کولای. همدا ډول دویم مثال د طالبانو او شمالي ټلوالي تر منځ د نه تحمل او نه زغم خبره وه. که په هغه وخت کې بیا هم په دې مبارک آیت سره په اخلاص عمل شوي وای چې:

﴿فَإِن تَنَٰزَعۡتُمۡ فِي شَيۡءٖ فَرُدُّوهُ إِلَى ٱللَّهِ وَٱلرَّسُولِ إِن كُنتُمۡ تُؤۡمِنُونَ بِٱللَّهِ وَٱلۡيَوۡمِ ٱلۡأٓخِرِۚ ذَٰلِكَ خَيۡرٞ وَأَحۡسَنُ تَأۡوِيلًا ٥٩﴾ [النساء : ۵۹]

ژباړه: که په څه کي مو شخړه سوه ، نو الله او رسول ته یې ور وګرځوئ، که (رشتیا) تاسي پر الله او د آخرت پر ورځ ایمان لرئ. دا غوره او په انجام کي ډېره ښه ده.

د کتاب ټول حقوق له خپرندویې ټولنې سره خوندي دي

نو بیا به ولي هغه څه منځ ته راتلای چې راغله او د هغو نتیجه مو ولیده. که اوس هم پردغه لاره فکر وشي ګټه رسولای شي .

تر ضوابطو روابطو ته ترجیح ورکول : دا مسئله یوازي په اهلیت پوري نشي تړل کیدلای په دې مسئله کې د قوم پالني ، سیمي پالني او انډیوالۍ علایم ډېر لیدل کیږي. د دي مشکل ډېر تفصیل ته ضرورت نه لیدل کیږي ځکه چې دا بدیهیات دي. ټول خلک په پوهیدلي او ورباندې پوهیږي. دغه رنځ د پخوا څخه جرړي کړیدي، مګر اوس یې نوره هم وده کړې. که څه هم له ځینو بې عمله خولو څخه اوریدل کیږي چې د ملي جوړښت په نامه کار اهل کارو ته ورسپارل کیږي، مګر داټولي د حال خبري دي. په حقیقت کې بیا

همهغه څه کیږي چې کیدل او یا نور ډېر رمزونه ورسره مله شوي دي .

تعصب ته وده ورکول: تعصب یوه ګرمه او پټه ماده ده چې په هر انسان کې وجود لري او هر سړی له دې مادې څخه څه ناڅه ځکه کوي خو په ځینو خلکو کې بیا دعادې شکل په مقایسه ډېر قوت لري، که څه هم دایو مهلک او نه جوړېدونکي مرض دی، خو بیا هم دعلاج لپاره ضرور دوا لري. خو اړینه خبره داده چې څوک په دې سره قناعت وکړي چې دی په دغه ناوړه رنځ مبتلا دی او د هغه درمل کولو ته زړه ښه کړي. په افغانستان کې د تعصب ماده له ډېره وخته پالل شوي، وده ورکول شوی او کار تري اخستل شویدی خو دعلاج لپاره یې کمه او ناکافي هڅه شویده. په افغاني ټولنه کې دا ماده پلني جرړي لري مګر بل تري ګټه اخستي، مذهبې، ژبني، منطقوي، قومي، کلتوري عوامل د تعصب اساسي جرړي دي. موږ د دي شاهدان یو چې دا ټولي مادي د دغه هیواد په لنډ تاریخ کي ازمویل شویدي چې دا هم ډېر تفصیل ته اړتیا نلري. یوازي بوی یې زموږ لپاره‌کفایت کوي. زه نه غواړم چې د دغو بیلګو مثالونه زیات روښانه کړم ځکه چې دا مثالونه ښه روښانه دی فقط دومره ورته ګوته نیسم چې تعصب په ډول ډول بڼو یو له هغو رنځونوڅخه دی چې په موږ کې خپور شوي خو علاج یې پکار دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

اداري نیمګړتیا

اداري نیمګړتیا تر ډیره د هیواد تر نظامونو پوري اړه لري. په هیواد کي یو نظام تربل نظامه پوري توپیر لري خو څه ناڅه نیمګړتیا په هر نظام او هر چا کې وجود لري، اداره که څه هم ډیرو اړخونو ته په پام سره ډیره اړتیا لري دایو مثبت حقیقت دی خو نیمګړتیا د هري اداري اکثره تر ښه علم ، پوهي او کاری تجربي پوري اړه لري، لکه څنګه چې وړاندې وویل شوه د ملت او وګړو چارې تر ډیره تر اداري پوري موقوفي دي. که په اداره کې نیمګړتیا وجود ولري نو مانا یې داده چې دغه نیمګړتیا د هیوادوالو پر ټولو چارو باندې منفي تاثیر غورځوي، مثلا په اداره کې تعصب کول، رشوت اخستل، ظلم کول اویا د ظالم او ظلم پلوي کول، څلور واړه هغه څه دي چې په خلکو کې ستونزي پیدا کوي، دغه ستونزي د وخت په تیریدو سره نفرت زیږوي په نتیجه کې د دغه نفرت په قوت سره یوه فاصله رامنځته کیږي. دلته ددغو څلورو ټکو او علتونو په پام کې نیول ډیر اړین دي چې په پوره پاملرنه ددغه پرمختګ لاره ډب کړای شي.

د اشخاصو په رجحان سره بهرنی سیاست:

بهرنی سیاست د کورني سیاست عمده جز دی چې په سیاسي، اقتصادي او امنیتي چاروکې مثبت او عمده نقش لري. له همدي کبله چې د هیوادوالو برخلیک په څو برخو کې د بهرني سیاست او پالیسیو سره تړلی دی چې هغه د ژوند بوختیا ، لیوالتیا او بشپړتیا تشکیلوي له همدې کبله پکار ده چې په دغه عمده عنصرکې ډیر ژور

د کتاب ټول حقوق د خپرندوی ټولنې سره خوندي دي

تحقیق وشي ترڅو د هیواد جغرافیایې او کلتوري ارزښت په نظر کې ونیول شي، مذهبي مقدسات او سپڅلتیا د چوکاټ په توګه اساس وګڼل سي، ملي منافعو ته پوره پاملرنه وشي، امنیتي، اقتصادی مشترکات وڅیړل شي او بیا د هغه په رڼا کې بریالی تګلاره جوړه شي، مګر په خواشینۍ سره ویلای سو چې په افغانستان کې بهرني سیاست د ملي منافعو پر ځای شخصي منافعو په واک کې اخستي او تري بیځایه استفاده سویده، که موږ د دې ډیري بیلګې وګورو ډیر ځله مونډلای شوچې منفي پایلي یې څومره ژوري ستونزي راټوکوي.

پري پوهیدلي شو چې په راتلونکې کې تري ښه تجربه اخستلای شو خو مهمه داده چې په ځیر او حقیقت سره ورته وګورو یا وکتلای شي، د دې ښه اولنۍ مثال دکمونستانو د واکمنۍ په وخت دافغانستان منفي سیاست وو چې له پخواني شوروي اتحاد سره څومره نژدې شوي وو، د هغو ټول شرائط یې منلي وه. د هغوی راتګ ته یې په مینه او محبت سره ښه راغلاست ویلي وو. د هغو توجه یې ځانونو ته راجلب کړې وه، مګر دا ټوله د اشخاصو د سیاست لاره ، تګلاره او کړنلاره وه، نه د ملت صلاح مشوره او نه د حکومت ټولواکي پکښې نغښتیوه.

له بده مرغه تر هغه وروسته رباني صاحب د خپلي واکمنۍ په وخت کې د هغه ترخه پړاو په لیدوسره یوځلي بیا د روسانو په غیږکې ملت وروغورځاوه. د ټوله هیواد د خرابیو ورانیو د خلکو پر پت او عزت د لوبوکولو، د دریو میلونو شهیدانو وینو، د یو نیم میلیون معیوبینو پري شوي لاسونه او پښې او د هغو وتلي سترګي د اووه میلیونوافغانانو د هجرت ناخوالي روسانو ته بخښل، هغوی بیګناه ګڼل، د دوستۍ لاس ورکول بیا هم دافغانانو ملي سیاست نه وو، بلکي د اشخاصو د سیاست تګلاره وه.

د کتاب ټول حقوق د خپرندوی ټولنې سره خوندي دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

هم دارنګه د اسلامي امارت په دور کې د اسامه مغلق او سخت مشکل چې تر پایه ورته د حل لاره پیدا نشوه، افغانستان ورسره په حیرانوونکي، دردوونکي، ویرانوونکي برخلیک اخته شو د اشخاصو د سیاست تګلاره وه، همدارنګه د کرزي په دوران کې غربې دموکراسي راوستل، کفارو ته په افغانستان کې بې حده او بې سرحده واکمني او اختیار ورکول. دقوم معزز علما او معزز خلک توهینول او بندي کول، د هیواد کلي اوکورونو بمبارول په زرګونو معصوم افغانان وژل او بالاخره د دې زمینه برابرول چې په دې سپېڅلي هیواد کي د دوی ناولي قدمونه ثابت پاته سي او دایمي اډې ولري هم د یوځو اشخاصو د سیاست تګلاره ده د افغانانو د سیاست تګلاره په تاریخي لحاظ د داسې تګلارې تصورهم نسي کولای، همداسې په روان بحران کې د ګاونډیو هیوادونو په دښمنی کې ګرمیدل، سختیدل، او بالاخره دهغو د دفاع نه کولو کمزوري یاناوسي هم د اشخاصو د سیاست تګلاره ده، داسې ډیرې نمونې لیدل کیږي چې یو واکمن د څو اشخاصو د خوشحاله کولو او د هغوی د ضرر د دفع کولو لپاره په یوه بې طرفه، معقول، او معتدل سیاست باندي استقامت نه کوي، هغه لاره چې د ملي امنیت ملي ګټو د خوندیتوب دوامي تقاضا کوي له نظره غورځوي، که څه هم په لنډ مهالې تګلاره کې په تدریجي شکل سره نوري ناخوالي راوړي.

د کتاب ټول حقوق له خپرندویې ټولنې سره خوندي دي

اووم: د اشخاصو تلفول وژل یا د لاسه ورکول:

د نړۍ په هرهیواد کې با تجربه، روښن فکره، مدققین علما ، په هره زمانه کې د هیواد لپاره یوه ښه او ګټوره هسته بلل کیږي، په ټوله نړۍ کې د داسې هستۍ لپاره په ډیره دقیقه توګه هڅې کیږي چې داسې هستي په ډیره ښه او محترمه توګه وساتل شي، پرته له دي چې هغه شخص د حکومت له کړو سره موافق دی او که مخالف دی.

دایوه طبعي خبره ده چې د هر هیواد وګړي له خپل هیواد سره مینه او محبت لري. همدارنګه په ځینو هیوادنوکې په ځانګړي ډول په اسلامي هېوادونوکې مذهبې امور هم د پام وړدي خو په مجموع کې له مذهب، وطن او کلتور سره د خلکو مینه او محبت موجود وي، کېدای سي یوازي توپیر په دې کې وي چې څوک دین او مذهب، څوک ملي منافعو او څوک کلتوري عنعناتو ته یو پر بل ترجیح ورکوي، خو اصلي مینه تر ډیره پر ځای پاتي وي.که موږ دقیق وګورو دلته دا اساسونو څیړنه ډیر څه را برسیره کوي چې په هغه کي د خلکو احساسات توپیر لري، د چاسره یوازي د دین احساس وي او له چا سره یوازي د وطن احساس وي، له چا سره د شخصي ګټو احساس وي، دلته دوه احساسه وجود لري چې یوازي د دین او یوازي د شخصي ګټو،که دغه منفرد احساسات د وطن له احساساتو سره یوځای نه وي ډیرځله پریوه پیچلي لور پرمختګ کوي چې په نتیجه کې د احساساتوتدخل نه راځي همدغه یوپیرکیدای شي دستونزو بنیادجوړسي.

د کتاب ټول حقوق له خپرندویې ټولنې سره خوندي دي

بیرته به اشخاصو ته راشو، دلته تر ډیره د خلکو توپیر په احساساتو پوري اړه لري خو په ژوند کې هر چا د خپل ځان لپاره یوه ګوښه اختیار کړیده په هغه کې یو اجتماعي فکر لري،هرڅوک یا په مخالفت کې ګټه لټوي او یا په موافقت کې دا چې څوک په ثواب او څوک په خطا کي دی له دې نه بیا تحلیل کوونکي، تجزیه کوونکي اوعوام خلک ګټه اخلي.

دلته به په یوه لنډ مثال سره اکتفا وکړو، مثلا که د یوه سړي سره یوازي د وطن احساس وي هغه یوازي د وطن جوړول، ودانول او پرمخ تلل په نظر کې نیولي وي، د دی لپاره هره لاره لټوي چې تري ګټه واخلي، پیسې پیدا کوي او ملاتړ ډیروي، خو د مذهب او کلتور

(c) ketabton.com: The Digital Library

ارزښت یې په نظر کې پوره نه وي نیولي او نه د هغه په اهمیت پوهیږي هغه پر هر چا باندي د ځان فکرکوي، ځکه نو د ملي ګټو د پرمختګ لپاره له کفارو سره راشه درشه، معامله او ادغام ورته ښه کار ښکاري، مګر بالعکس یو بل شخص چې یوازې د دین احساس ورسره وي یا د دین او وطن دواړو احساس ورسره وي هغه بیا کفري معامله او ادغام د وطن او دین د ګټو په تاوان بولي، د ځان په وینو یې مقابله کوي او دا د ځان حق بولي ترڅو ټول امکانات په کار واچوي، خو که دلته یو احساس وڅیړو هغه له وطن سره د مینې او محبت احساس دی چې په دواړو کې وجود لري، که دلته دواړه احساسه سره یو شي او یا تجزیه کوونکي تري کوچ وباسي، نو مثبته نتیجه تري اخیستلای شي، د دی پر ځای چې د داسي فکر څښتن بندي، تبعید یا ووژل شي. ځکه دغه احساسات په مهارت یوکېدلای سي نه په زوراو وژنه سره، لکه څنګه چې د احساس د توپیر یادونه وشو دلته باید ومنو چې د هیواد او سیمي ټول شخصیتونه په یوه نظر نه شي راتلای او نه په یوه فکر سره موافق کیدلای شي، البته د یوه ښه تفاهم په رڼا کې یوې ملي او ګډې نکتې ته ورنژدې کیدلای شي، د هر چا ګټه او شخصیت تر ډیره په خپل ځان کې ډیراهمیت لري، خو د کاري تجربې ګټه یې په هر وخت کې یوې ملي خزانې ته ورته ده چې څه ناڅه هرڅوک ګټه تري اخیستلای شي، اما وهل، بندي کول، تبعیدول یې یوازې دانه چې هیواد له یوې ستري هستۍ نه محروم کړي، بلکې ډیري نوري ستونزي زیږوي، موږ د خپلې لنډې تیري زماني په مختلفو اړخونو کې ولیدل چې د ملي شخصیتونو، روحانیونو، علمای کرامو او سیاسي څیرو په له لاسه ورکولو سره هیواد د یوه بې سرپرسته یتیم په څیر د جهالت او نه تجربې له کبله په ګړنګونو کې ولوېد، لوټ شو، تالا

د کتاب ټول حقوق له خپرندویې ټولنې سره خوندي دي

شو او هري بدرنګۍ ورته رامخه کړه، که څه هم د شخصیتونو ترمنځ د نظر سر سري یا ژور اختلاف وجود ولري مګر د دې ټولو پر کړنو قضاوت خلکو ته پاتیږي.

له بده مرغه په افغانستان کې چې هر نظام په واک منګولي ښخي کړې تر ډیره یې د ملي مطرحو اشخاصو د نابودولو هڅه کړې، په یوه او بل نامه سره یې ورته د بدنامۍ لاره لټولې. د دې باوجود ډیرو واکمنو بیا د دغوڅیرو په مرګ صرفه نده کړې. د دې لپاره چې د هغه د نظام په وړاندی خنډ ونه ګرځي او د هغو د کړنو منفي اړخونه ورته په ګوته نه کړي یا ورباندې نور خلک ونه پوهوي، داځکه چې د هر نظام واکمنان داسې فکر کوي چې د هغو نظام به تلپاته نظام وي او دوی به دلته تل تر تله واکمنان وي، نو د دې لپاره د علمي او ملي شخصیتونو شتون د خپلې بقا په وړاندې خنډ په نظر ورځي که څه هم د ده دغه ناسم نظر د نورو خلکو د تایید وړنه وي، خو هغه په دې فکر کې کله هم نه وي چې دغه وګړي او شخصیتونه د خلکو لپاره د پیشوایانو مانا لري، خلک ورته احترام لري، له ښې تجربې او علم څخه یې هیوادوال ګټه اخلي، که څه هم له ده سره د نظر بېلوالی لري.

اتم: د قضایي نظام نیمګړتیااو نه ناپېیلتوب:

په هر هیوادکې قضائیه قوه د مستقل واک لرونکې وي. د دغې قوې ټولې فیصلې یوازې په عدل اوانصاف باندې ولاړې وي. همدغه ناپېیلتوب د دې لامل کیږي چې خلک دغه مرجع د ځان د برخلیک لپاره یوازنۍ مرجع بولي. خوکه دا مرجع خپل استقلال ونه ساتي اویا دسیاسي افکارو تر تاثیرلاندې راشي په دغه صورت کي هغه خپل طبعي اهمیت او ارزښت له لاسه ورکوي کوم چې د خلکو د اعتماد او تقاضا په نتیجه کې راغلی دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

که موږ په ناپیلتوب سره په افغانستان کې د څولسیزو راپدیخوا د قضايي سیستم جریانات وګورو دا نتیجه ترلاسه کولای سو چې زموږ قضايي سیستم دسیاسې افکارو ترسیوري لاندي راغلی دی هغه ناپیلتوب چې دغې قوې ته پکاروو څه ناڅه له لاسه ورکړي. د دې زیږنده نتیجه به داسې چې د هغو خلکو لپاره چې د عدل تقاضا او هیله لري خو د قضا د ناپیلتوب څخه مطمئن نه وي پرځای د دې چې دغه مرجع ته مراجعه وکړي خپل حق په خپل زورسره غواړي.

کله چې دغه قوه د سیاسي افکارو لپاره قرباني کیږي په نتیجه کې یې دوې مهمې ستونزې راولاړیږي یو د هیوادوالو بې اعتمادي. دویم دبې عدالتی لمن پراخېدل چې بر عکس به د ظلم تږغر پر ملت سیوری کوي. دا هغه بد حالت دی چې ناتوانه اوبې وسه خلک به د محرومیت احساس کوي هغوی به د خپل برخلیک په اړه داسې فکرکوي چې ګواکې د دوی د ږغونو د اوزېدلو لپاره هیڅ مرجع نسته. له همدې کبله هغه چاته ښه فرصت پلاس ورځي چې د موقع څخه استفاده وکړي.

دابه کیدای شي هغه حالت وي چې د هیواد ډیری وګړي شایدپه دې عقیده وي چې دغه قوه د یوې متخاصمې اداري بڼه لري نه د یوه قضايي قوې حیثیت. په همداسې پالیسۍ به خامخا خلک د مایوسۍ احساس پیداکوې، که څه هم چې داداري فساد او بډې اخستنې یوه بله لویه ستونزه ده چې هغه بیل اړخ لري.

کرغېړنه غربي دموکراسي

لومړی باید په دې سره پوه شو چې اساسي دموکراسي څه ته وايي؟ دویم دا د چا نظام دی؟ دریم څومره سابقه لري؟ څلورم دا د چاپدیده ده او د څه مطلب لپاره ورته وده ورکول کیږي؟ پنځم د چا په مرسته پالل کیږي او مخ ته ځي؟ په اخیر کې زموږ د هیواد لپاره څومره اغیزمنه تمامېدلای شي؟ دلته هغه شپږ مطالب ډېر ضروري دي چې په ځیر سره وڅیړل شي نه دا چې د بل چا له ډول او سرنا سره وناڅو او وایو چې (شک دی بچی شک دی) د بل نظام په پټو سترګو تقلید اوبدرګه شي. اوس تر هرڅه وړاندي دا مهمه ده چې سړی په دې باندي پوه شې چې افغانستان کوم هیواد دی، د کوم کلتور پالونکي او ملګری دی، څنګه فکراو نظام په ګړندیتوب سره وده پکښي کولای شي.

په همدې پوهه سره موږ د ډیرو هغو سوالونو جوابونو ته ځان نژدې کولای سو، چې د آخرنی اسلامي خلافت په مرکز ترکیه کښې وجود لری. کوم چې د اسلامي خلافت وروستی تاټوبی او د هغه د ختمولو مرکز دی. که څه هم په دې موضوع کې د غربې هیوادونو ډیر اشتباهات تر سترګو کیږي چې دغه زړه ته یې د مکروب لاره ورکړه، یا دا چې د عرب او عجم زهرجن الفاظ یې د تعصب په توګه پکې وشیندل شول بالاخره یې اسلام او مسلمانانو ته د نفاق، شقاق او پراګندګۍ لاره پرانستله چې دیکتاتور اتاتورک یې نوره هم فاصله زیاته کړه، دا یوازنی علت نه دی چې کفایت ورباندې وشي که څه هم

(c) ketabton.com: The Digital Library

د تمرکز سترګي په ډېر زور سره دغه لورته کړې شويدي ترڅو هم مړ او هم پړ په يوه چوکاټ کې ځاي شي، خو بې طرفه تواريخ هغه څه په خپله ځولۍ کې رانغاړي چې علتونه يې په ګوته شي وڅېړل شي، وشربل شي او کوچ تري راوايستل شي، ګومان کوم چې په راتلونکي يا روان مضمون کې به ورته بربنډتيا ورکړو.

دموکراسي څه ته وايي مونږ پخپله اصطلاح د دموکراسۍ د لفظ لپاره څنګه لغات کارولی شو؟

دموکراسي د عربې، پښتو او فارسي کلمه نه ده. دا يو انګريزی لفظ دی چې د ډموکراسۍ طلبو اذهانو په زياريې په نړۍ کې عام والی خپل کړی دی. خو زمونږ په ژبه کې له خلکو نه جوړشوي حکومت ته وايې کوم چې بشپړه ازادي ولري، د خلکو د اکثريت رايه په کښې مطلقه مطرح ده، مانايې دا چې په لس کې نه تر شپږو پوري که د يوي يوي پرېکړې پلوي وکړي نو هغه پرېکړه به د يوه

د کتاب ټول حقوق له خپرندويي ټولنې سره خوندي دي

قانون په څير بڼه خپلوی، په دې کې اصلاً د شريعت او مذهب دخل نشته بلکي دموکراسي د مذهب او حکومت په منځ کې بېلتون ته بڼه پام کړي په دې پديده کې ډېرکار سوي چې د هغو د ربط تار هم پکښي له منځه وړل شوی يا شليدلی دی. دموکراسي د انسان د کرامت لپاره يوازي او يوازي ازادۍ ته لاره ورخپله کړي چي په نړۍ کې هر څوک کولای شي له خپلې ازادۍ نه د يوي وسيلي په توګه کار واخلي، يوازې يوازي دوه شيان پکښي مراعات او مطرح شوي چې يو ملي امنيت ته خطر نه وي او بل د ملي احساس پارول پکښي په ځغرده تبليغ نشي.

د دموکراسۍ يو بل تعريف دادی چې حکومت د خلکو د رايو په اکثريت سره انتخاب شي، اساسي قانون چې د ملک چاري په وړاندی بيايې هم د خلکو د ګډ نظر بيا د اکثريت او ډېر والی په صورت کې

جوړېدلای شي. د يته مققنه قوه ويل کيږي چې په هغه سره به د تنفيذ په شکل قضائيه او اجرائيه قواوي د ملت او حکومت چاري پر مخ بيايې.

اوس به دې مطلب ته راشو چې دموکراسي څه ته وايې؟ يو تعريف چې مخکې مو ورته اشاره وکړه د خلکو حکومت دی. دويم تعريف دا چې له مذهب نه بېل د خلکو د نظرونو حکومت دی چې زمونږ په ټولنه کې په سيکولر يا لامذهبه نظام پيژندل کيږي چې دين، مذهب او حکومت سره بيل وساتي. د داسې قانون پلوی کول د هغو خلکو لپاره ګټه رسوي چې د مذهب فکر ورسره مطرح نه وي يوازي د مدني ژوند، ازادۍ، او خپلسری څرنګوالي په نظر کې نيسي. د نړۍ په دموکراتيکو حکومتونو کې پارلمان (اولسې جرګه) دمقننه قوې په نامه واک لري چې د پريکړي عملي کول يې په قضاييه او اجرائيه قواوو پوري اړه لري. پارلمان چې د دولتونو په تناسب توپير لري

د کتاب ټول حقوق له خپرندويي ټولنې سره خوندي دي

د خلکو له غوره کړی شويو استازو له ترکيب څخه جوړيږي، د پارلمان پرېکړې د خکو د رايو په اکثريت سره منل کيږي چې په ښکاره ډول

د شريعت دين او مذهب ورسره هيڅ تړاو نشته، که څه هم په افغانستان کې د اساسي قانون د جوړولو لپاره د لويې جرګي جوړول يوه ځانګړتيا ده مګر داچې ځيني خلک دموکراسۍ ته د اسلامي دموکراسۍ نوم اورنګ ورکوي هيڅ بيخ او بنياد نه لري.

دموکراسي د چا نظام دی؟ که څه هم دموکراسي په خپل ذات کې يو اوږد فکري تاريخ لري خو عمده څرنګوالی يې په اروپا کې د فيوډالي او مورثي حکومتونو پر ضد د ازادۍ بڼه واخستله، په تير تاريخ کې چې له نولسمي پېړۍ څخه وړاندي تيرشوي په اروپا کې داسې حکومتونه موجود وه چې ملک (پاچا) او د هغه ښځه ملکه يې

(c) ketabton.com: The Digital Library

په مځکه کې د خدای نائبان نومول کیدل، ځکه چې د ډیرو یهودي او نصراني راهبانو انحرافاتو دوی ته دا لقب وربخښلی وو، چې ملک پر مځکه باندې د خدای الله نائب دی. هغه چې څه کول وغواړي نو هغه ګواکې د خدای غوښتنه ده. په اطاعت کولوسره یې وګړي هرومرو مکلف دی. د مثال په توګه که بالفرض د ملک رضا او خوښه وي

د انسان وژل، له وطنه تبعیدول، مریی ګرځول او بندي کول ټول بې له کوم دلیله ورته مباح دي. دهغه وخت پاچاهانو هم دغه د تکبر فکر منلی وو او دایې خپل مذهبي او دیني حق باله د وخت راهبانو یې هم دا حق د خدای اللهدورکړي په توګه تاییداوه.

یو بل علت داهم موجود وو چې په نصرانیت او یهودیت کې د حکومتي چارو نظام وجود نه درلود ځکه به نو همیشه د مذهب په نامه شخصي چاري پر مخ بیول کیدلې او مذهب به د وسیلې په ډول کارېدی.

د کتاب ټول حقوق له خپرندویې ټولنې سره خوندي دي

یو بل عمده علت داهم وو چې په یهودي او نصراني ادیانو کې د هغه عصر د راهبانو انحرافات ترحد ډېر شوي وه چې پر ډېرو توکمیزو، سیمه ییزو، ژبنیو توپیرونو باندې ولاړ وه دا یوه بله ستونزه وه چې مذهب یې پکښې ورک کړی یاپاشلی وو. له همدې امله د ډېرو اختلافونو جنګونو وینو تویولو هنګامه یې په دغه سیمه کې ګرمه ساتلې وه. نژدی هر راهب ځان د خلکو پلار باله او د پلار لقب ورته کارول کیده او هغه څه چې به پلار غوښتل هغه به د زامنو لپاره جدي فریضه وه چې ترسره کولای به یې. د بېلګې په توګه په غرناطه کې

د زیمینس کړني او نارواوې چې په نتیجه کې یې د ډیرو مذهبونو د پیروانو او د لامذهبو او مختلفو مذاهبو ترمنځ تاوتریخوالي ته دغه

لاره غوره شوه لکه دموکراسي چې هر سړی باید د خپل نفس واک ولري، د ځان لپاره وکیل انتخاب کړي او د هغه وکیل له لاري حکومت وټاکل شي مذهب د دولت د اداري او د ژوند له چارو بېل وساتل شي، د ژوند د چارو لپاره پارلمان تصمیم ونیسي اجرائیه او قضائیه قواوي یې د تطبیق چاري پر مخ بوځي، هم دا لاره کولای شي خلکو ته د محدودیت او مسؤولیت حلقه بې ماناوښیې.

له نولسمي پیړۍ راپدې خوا دموکراسۍ په اروپا او امریکا کې پوره وده وکړه چې په تیره شلمه پیړۍ کې یې اسلامي هیوادونو ته هم لاره پیداکړه، که څه هم د عثماني خلافت تر ړنګیدو وروسته چې د عبدالحمید خلیفه د بې کفا یتی له امله پای ته ورسید. په ترکیه کې یوې دیکتاتوري سرټمبه ګۍ دغې دموکراسۍ ته د اسلامي نظام پر ضدلاره پرانیسته. دغه راز دموکراسي د یهودیت، نصرانیت او الحاد خلاصه شوي او طرحه شوي ژوند لاره ده چې نن یې په زور او مهارت سره په اسلامي هیوادونو کې جرړي ځغلولې دي.

د کتاب ټول حقوق له خپرندویې ټولنې سره خوندي دي

دموکراسي څومره سابقه لري؟ د ځینو تاریخ پوهانو په نظر د دغه نظام بنسټ اینښودونکی یو یوناني مشهور عالم او فلیسوف افلاطون وو چې په منځنیو پیړیو کې یې نړۍ ته سترګي رڼې کړي او پټې کړي دي. د هغه ترمرګ وروسته د یوې غوره مفکورې په توګه ترڅیړونو لاندې شربل کیدله ترڅوېې د یوه نازک تخم په څیر د استالین د شاګردانو له لاري دهګۍ مثال واخست، همدارنګه په اتلسمه پیړۍ کې د اروپایي پوهانو لخوا نوره هم وشربل شوه چې د منځنیو پیړیو په پای کې یې له هګۍ نه سر راوایست. تردې وروسته په نولسمه پیړۍ کې د ځوانۍ مرحلې ته ورسیده. په شلمه او یوویشتمه پیړۍ کې معلومیږي چې د اوج پر لاره روانه ده چې د ډیرو پوهانو په اند په دوه ویشتمه او درویشتمه پیړۍ کې به خپل پاخه سن ته ځان

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورسوي بیاکیدای سي ترديې وروسته له منځه ولاړه شي چې ځاي به یې ان شاء الله د اسلام مضبوط او اسماني قانون ونیسي.

د دموکراسۍ د مفکوري دویم مشهور بنسټپال پریکلیس دی چې په یونان کې د یوه ښارچې اتن نومیدی پاچا وو او له ۴۲۲م څخه تر ۴۴۹م پوري د هغه ښار واکمن و. د ده په وخت کې یونان پر مختلفو ښارونو ویشل شوی وو، قومي، نژادي، فرقوي، منطقوي، فرهنګي او مذهبي توپیرونه پکښي ښه زیات وه، جنګونه او وژنو پکښي ډیر پاخه تاداونه درلودل. درنو کورنیو او شتمنو خلکو به د نورو خوارانو او بیوزلو خلکو پر حقوقو خیټې اچولي وي. هغوی به یې د غلامانو په توګه استعمالول. په همدې وخت کې پریکلیس د دې ابتکار ګټونکی شو چې خلکو ته پوره او مساوي حقوق ورکړي او په حکومت کې بیوزلو او غریبو خلکو ته د شمولیت لار هواره کړي. همدارنګه په اقتصادي او صنعتي کارونو کې هغوی ته د خپلي خوښي د کار چانس برابر کړي. د دې سره سره د ده ځینو افکارو کمونستي بڼه درلوده لکه خوارو او بیوزلو خلکو ته د فیوډالانو یا شتمنو خلکو مځکي ورکول همدا ډول تر ډیره وخته د خلکو په ټول ژوند کې مساوي ساتل چې دا بیا د شتمنو او زیارکښو خلکو پرسر یو ګوزارغوندي وو. مګر وروسته په پنځمه اوشپږمه پیړۍ کې په همدغه ښار کې د سولون، کلستین، انالیست او نورو واکمنانو لخوا په کې د پام وړ ترمیم وشو.

دا چې دموکراسي د څه هدف لپاره پر مخ بیول کیږي؟ د دې اهداف تر ډیره معلوم دی، موږ له وړاندي یادونه و کړه چې په یونان او نورو اروپایي هیوادونو کې ډیرو فکرونو او مذهبونو وجود درلود چې هغه ځیني اسماني او ځیني غیر اسماني مذاهب وه، له دې نه علاوه الحاد او لادینۍ پکښي ډیر رسوخ درلود، د تور، سپین، غنم

د کتاب ټول حقوق له خپرندویې ټولنې سره خوندي دي

رنګه، نژادي مسئله یوه بیله ستونزه وه چې ان تر اوسه هم په امریکا او اروپا کې دغه تبعیضونه وجود لري، د دغو ستونزو له منځه وړلو لپاره دموکراسي نظام ته ښه پام شوی او وده ورکول شوې وه چې د شلمي پیړۍ په وروستیو او د یویشتمي په پیل کې یې ډیري بېلګې په ګوتو کولای شو چې هغه د اروپایي مختلفو دولتونو، مختلفو ژبو او قومونو یو کول دي. هغوی د یوي ستراتیژۍ په جوړولو کې توافق ته رسیدلي دي چې هغه د حدودو له منځه وړل د مروجو اسعارو یووالی او پوځي اتحاد دی، چې واقعاً د هغو لپاره یو قوي او مثبت ګام دی داچې د دې اړینتوب ترشاڅه باعث سته دابیا بله خبره ده.

که څه هم په پنځمه پیړۍکښي د یونان حکومت دموکراتیک پړاو ته سر ورننه ایستلی وو خو په هیواد کې یې چې داتن ښار یې مرکز وو د دموکراسۍ نوم نه وو خپل کړی دا د هغوی لپاره د یوه غوره فکر پدیده وه، د یونان په تاریخ کې د دموکراسۍ ابتکار د هغواختلافاتو له مینځه وړل وو چې د خلکو ورځنی ژوند یې ګواښاوه او د هغو کارونه یې له خنډ سره مخامخ کړي وه.

دویم په یونان کې هغو کسانو ته ازادي ورپه برخه کول وو چې دغلامۍ او یا هغه ته ورته ژوند یې دشتمنو او اشرافو د جاه طلبۍ، خوښۍ او خوشامندی لپاره تیراوه، مګر دغې دموکراسی بیاپه نورو پیړیو کې چې د امپراتوریو د واک پراخیدل یې غوښتل بله بڼه درلوده، په ځانګړې توګه د رومانیانو، اسکندریانو او پارسیانو په خونړیو واکمینو کې. مګر د دې پدیدې سره سره په اوومه پیړۍ کې بیا د اسلام د سپیڅلي دین په وړاندی یو بل دریځ خپل شو.

اسلام یو هغه سپیڅلي قانون وو چې د هر چا لپاره یې خپل حق ورکړی وو. اسلام د بشر درناوی، د ظلم او استبداد مخنیوی، د نارینه وو او ښځو د حقوقو درناوی او د هغو لپاره حق ورکول،

(c) ketabton.com: The Digital Library

فرهنګي، اقتصادي او اجتماعي ژوند ته وده ورکول او بيا د اتفاق او اتحاد پر لار د خلکو سمول او برابرول، په نړۍ کې د نژادي، فرقوي، قومي، منطقوي توپيرونو مخه نيول وه چې ټولو ځپلو طبقو يې په ښه وربن توب سره هر کلي وکړ او په لږ وخت کې په افريقا، اسيا او ځينو اروپايي سيمو کې خلک د اسلام په مبارک دين مشرف شول؛ مګر داچې په اروپا کې د عيسويت او يهوديت لړۍ ډيره ګرمه روانه وه د دغو مذهبونو راهبانو او پادريانو د اسلام د خپريدو مخه ونيوله د دې لپاره چې د اسلامي نظام د راتلو مخه ونيسي د دموکراسۍ نظام ته يې يو بل رنګ ورکړ.

کڅه هم په نړۍ کې اوس دايو معلومات يا علم دی چې سړی د دموکراسۍ په تاريخ پوه شي، خو مهمه خبره داده چې موږ ټول بايد په دې باندې پوه شو چې د دموکراسۍ نظام زموږ د ټولنې او خلکو لپاره څه حيثيت لري او څومره ستونزې مو کمولای شي، څومره ورسره زموږ د ملت وګړي ليوالتيا لري او ولې غربي هيوادونه غواړي چې د دغه نظام د تطبيق لپاره دې زموږ هيواد قرباني کړي يادوی خپله قرباني ورکوي او ولې دغه نظام چې د خوښې او آزادۍ په نوم بدرګه کيږي اسلامي هيوادونو ته د B ۵۲ الوتکو او کروزو توغنديو ياخونړيو انقلابونو په بدرګه راځي، داچې هر څه دې ګټه ده که تاوان دی، ښه دی که بد دی دابه شاته پريږدو. دابه وڅيړو چې زموږ برخليک به ورسره څنګه وي؟ زموږ مشکلات به ډير کړي که به يې کم کړي؟ زموږ خلک ورسره ليوالتيا لري او که نه؟ زموږ له ټولنې سره سمون لري او که ټکر؟ دا هغه څه دي چې موږ بايد ورباندې حتماً پوه شو.

اول: زما او بيا له ډيرو مسلمانانو سره به دا سوال وي چې په اسلامي نظام کې د بشر، نر او ښځې، لوی او کوچني، مسلم او نا

د کتاب ټول حقوق له خپرندويې ټولنې سره خوندي دي

مسلم، ګاونډي او عام، مسافر او مقيم همداسې .... نورو پوره حقوق قوانين او لارښوني پکښې معلومي شوي، د نړيوالو اړيکيو امنيت، اقتصاد، سياست او همکارۍ ټول اړخونه پکې په بشپړه توګه ښودل شوي، د مډرن تکنالوجۍ، ښوونې اوزده کړې، او خود کفائي سره خلکو ته امر کوي، لنډه دا چې د انسان د ټولو احتياجاتو لپاره پکښې هيڅ ډول نيمګړتيا نشته، سره له دې چې د هيواد ټول وګړي سل په سل کې مسلمانان دي څه ضرورت سته چې نظام يې د اسلامي نظام پر ځای يو غربي نظام خپل کړي او په اسلام کې د مسلمان لپاره کومه نيمګړتيا شته چې د غربي ډموکراسۍ نظام يې ځای ونيسي او يايې بشپړه کړي؟

دويم په افغانستان کې څومره وګړي موجود دې چې د اسلامي نظام له شتون سره موافق نه دي او د دغه نظام د بدلون په لټه کې دې اوس مانا دا چې څو فيصده وګړي د دغې مفکورې او عقيدې درلودونکي دي؟

دريم: په اوسنۍ عصري نړۍ کې چې اقتصادي، سياسي، تکنالوجي او تعليمي بهير ګړندی روان دی په اسلام کې د دغه پرمختګ لپاره څه موانع شته چې د دغه ګړنديتوب په وړاندې لاره ډب کړېده کيدای شي ديته ورته ډېر سوالونه وجود ولري چې زما په عقيده هيڅ مسلمان يې د قناعت وړ ځواب نشي ويلای.

ځيني وګړي به دا استدلال کوي چې دغه غربي دموکراسي له اسلام سره ټکر نلري او يا دا چې د اسلامي دموکراسۍ نوم ورته کاروي. له هم دې کبله ورته مباح وايي او دا د ځان لپاره د خلاصون لاره بولي، ځيني نور دموکراسي پلوه خلک بيا دموکراسي له نړۍ سره د تړاو او ربط ذريعه او وسيله بولي خو پر هغه څه چې د اسلام له منل شوي مذهب سره ټکر لري سترګې پټې شوي دي يا په داسې

د کتاب ټول حقوق له خپرندويې ټولنې سره خوندي دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

دلایلوباندي ځان ته لاره پرانستي چې هیڅ مقنع نه وي، په هر صورت باید هغه څه ته ورشو چې زموږ ټولنه ورسره لاس او ګریوان شوي ده.

دغه غربي دموکراسي پر اسلامي ایډیالوجۍ څومره منفي اثر پرې باسي او څومره د اسلام له نظام سره ټکر لري؟

په دی به کیدای شي ډیر خلک پوهیدلي وي خو زه غواړم هغه ټکو ته ورشم چې د اختلاف او ټکر ټکي دي او په راتلونکو نسلونوکې او یا هم سمدستي ژوند کې د بدبختۍ سبب کیږي:

لومړی: لکه څنګه چې مو وړاندي یادونه وکړه چې دموکراسي یو لوېدیز نظام دی. لوېدیز هیوادونه یې د پلي کولو لپاره په ټوله اسلامي نړۍ کې په سیاسي، اقتصادي، فرهنګي، فکري اوعملي جنګ بوخت دي. د دغه نظام یافکر د ټینګولو لپاره په ملیاردونو ډالرمصرفوي. په نه ستړیدونکي ډول یې په رسنیو (میډیا) کې د تبلیغاتو لپاره پیسې او خلک په کار اچولي دي. په ټوله نړۍ کې یې یو ناپایه جنګ پر لار اچولي،څو په ټوله اسلامي نړۍ کې وده ورکړي او بري ته یې ورسوي چې دا خپله د سوال، شک او اندیښني خبره ده.

د کتاب ټول حقوق له خپرندویې ټولنې سره خوندي دي

دویم چون په دموکراسي نظام کې بشپړې آزادی ته لاره ورکول شوي که هغه د مذهب آزادي وي که د بیان آزادي وي او که د اخلاقو او افعالو آزادي وي، خو اسلام بیا د انسان د ټولو آزادیو لپاره حدود او چوکاټ لري. د مثال په ډول زنا، شراب، سود او ارتداد ټوله په دغو آزادیوکي راځي او همدا د اسلام او دموکراسی تر منځ د ټکر خبره ده.

که د اسلامي قوانینو مراعات په نظرکې نیسو ځینو مطلقو آزادیو ته زیان رسیږي. که د دموکراسۍ په موډ او نظر ځان او نظام عیار شي نو اسلام ته زیان رسیږي. که د اسلام حدود په بشپړه توګه

په نظر کې نیول کیږي په هغه صورت کې دموکراسي نیمګړې پاته کیږي

د لوېدیځوالو داعتراض او ناراضۍ سبب ګرځي چې د هغه لپاره ښه دلیل د عبدالرحمن مرتد مسئله ده. په اسلام کې د مرتد حکم بیرته اسلام ته ګرځیدل او یا د انکار په صورت کې وژل دي. د عبدالرحمن په مسئله کې د غربي دموکراسۍ او اسلام کلکه مقابله راغله چې بالاخره اسلام شاته وغورځول شو دموکراسۍ د خپلو بادارانو لخوا بریالیتوب وموند. که څه هم اسلام پالو پر دې ټینګار کاوه چې دا د مسلمانانو ملک دی د اسلام په قانون سره به محاکمه کیږي او مرتد ته به

د اسلام د قانون له مخې سزا ورکول کیږي، خو د لوېدیځوالو استدلال داوو چې په افغانستان کې دموکراسي نظام اعلان شوی، موږ له هغه نظام سره مالي او ځاني مرستې کوو. په دموکراسۍ کې انسان د بشپړې آزادۍ واک لري، نو له همدې کبله عبدالرحمن مرتد د دموکراسۍ په چوکاټ کې له آزادۍ څخه استفاده کړې. له همدې کبله ورته سزا نشي ورکول کیدلای ځکه چې داسې سزا ورکول د دموکراسۍ په وړاندې جنایت دی او جنایت بلل کیږي. همداسې وشوه چې د بوش په یوه ټیلیفون اسلام، شریعت، کلتور او خپلواکې ټول تر پښو لاندې شول، دموکراسي پلي شوه، اوس به څوک د دی دفاع وکړای شي چې دموکراسي د لوېدیزیانو نظام نه دی او یا له اسلام سره ټکر نه لري.

د کتاب ټول حقوق له خپرندویې ټولنې سره خوندي دي

څلورم: د آزادۍ په چوکاټ کې ځیني جنایتونه دي چې له غربې لیده ورته جنایت نه ویل کیږي. د مثال په ډول لکه زنا په داسې حال کې چې دواړه فاعلین راضي وي ، لکه شراب څښل، مذهب بدلول، د یوه نارینه له بل نارینه سره نکاح کول، د ښځو همجنس بازي او

(c) ketabton.com: The Digital Library

داسې نور. کله چې د داسې جنايتونو په وړاندې سزا په دموکراسي نظام کې نا مشروع شي نو معلومه خبره ده چې د دموکراسۍ د ملاتړو قوت تر اسلام پالو په اوسنۍ نړۍ کې څو ځله قوي دی چې په نتيجه کي د اسلام حدود بيرته شاته پاته کيږي.

څلورم: يوه بله لانجمنه مسئله چې د بشري حقوقو موضوع ده چې په اصولو کې بيرته له غربې دموکراسی سره مشترکات لري او افغانستان هم په دغه لومه کې سر ورننه ايستلی دی. د هغو سره يې موافقه لاسليک کړېده، د بشري قوانينو په اوسني منشور کې قصاص، رجم او لاس پرې کول ممنوع اعلان شوي. د بشري حقوقو موسسات دا د بشر پر ضد ناروا عمل بولي، خو اسلام دا حدود په ټولنه کې د اصلاح لپاره ټاکلي دی. اوس دا مشکله مسئله ده چې د دواړو قراردادونو مراعات وشي چې يو اسلام دی چې د فطرت څخه افغانانو پر ځان منلي او بل د بشري حقوقو په نامه غربې قانون دی. که چيرته دموکراسۍ ته ورسو نو ښکاره خبره ده چې بايد د هغه څه مراعات په نظر کې ونيسو چې غربيان يې په لټه کې دي او هغه څه به شا ته غورځول کيږي چې الله او د هغه رسولﷺ يې پر موږ د تطبيق مطلق امر کوي.

د کتاب ټول حقوق له خپرندويي ټولنې سره خوندي دي

هم داسې د بې سترۍ، نا مشروع يعني غير شرعي طلاق، بې له محرمه د ښځو تګ او سفر، په جهاني المپيک کي د ښځو برخه اخيستل يا په عام محضرکي منډې، تجارت او د نورو خواهشاتو لاره خلاصول دا ټول هغه څه دي چې د اسلام د بيخ ايستلو لپاره په کار اچول شوي او په قانوني شکل اسلام ته ګوزار ورکوي او په تدريجي شکل يې له منځه وړي.

پنځم: تر ټولو مهمه داده چې په يوه هيواد کي دوه قانونه په يوه وخت کي نه سي چلېدلای او نه د ټولو قوانينو په ډول يو په بل کې تداخل کېدلای شي. له همدې کبله بايديوه قانون ته ترجيح ورکول شي ځکه چې په دين کې هيچاته د تصرف اجازه نسته چې څه پکښې کم او يا زيات کړي.

سوال: که څوک په دې نظروي چې دموکراسي نظام د اوسني عصر ضرورت دی او په هغه سره هيواد او ملک په وړاندې ځي او رقابت کولای شي او خلکو ته روزګار پيدا کيږي، بشپړه آزادي پکښې ساتل کيږي، د نړۍ له توجه څخه برخمن کيږي او نور داسې څيزونه؟

ځواب: دلته خبره داده چې اسلام له دغو څيزونو سره چې مباحات دي هيڅ ټکر نه لري، هغه څه چې د اسلام سره مخالفت ونه لري اسلام ورته اجازه ورکوي چې وشي او خلک تري استفاده وکړي دا چې د دموکراسۍ تر عنوان لاندي وړاندي بيول کيږي، ولي د اسلام او شريعت تر عنوان لاندې تر سره نه سي؟ داسي ليدل کيږي چې ځيني کسان چې په هغو کې ځيني علما هم راځي په دې عقيده دي چې اسلامي دموکراسي يا محلي دموکراسي يا دا چې انسان او خپل عمل، نو له همدې کبله دموکراسي د اسلام په وړاندې ډب کيدلای نه شي، مثلا که څوک لمونځ کوي، که څوک روژه نيسي، که څوک حج ته ځي، که څوک زکات ورکوي، که څوک تعليم او تبليغ کوي، نوهرڅوک داکارونه کولای شياو داسې نور؟

د کتاب ټول حقوق له خپرندويي ټولنې سره خوندي دي

جواب: په اسلامي ټولنه کې اکثره علمای کرام په دې عقيده دې چې دموکراسي په اسلام کې نشته ځکه اسلام کامل دين اوکامل نظام دی. د دموکراسۍ لفظ په اسلام کې نه شي استعماليدلای،

(c) ketabton.com: The Digital Library

اماکوم مشترکات چې ليدل کيږي هغه بايد په اسلامي نامه سره تعريف کړای شي، نه په بل لفظ (يعني دموکراسي) باندي، د مثال په ډول بشري درناوی او د خلکو يا د بشر احترام د شريعت په چوکاټ کي، آزادي، تعليم او تکنالوجي او داسې نور... دې ته اسلام تر ټولو دروند حق ورکړی، هر انسان ته په دي سره امر کوي چې د ښو اخلاقو، ښه کمال او ښه علم خاوند وي او د خلکو په چوپړ کې هميشه اوسي، دا او دې ته ورته اعمال، افعال او کمالات دا مانا نه لري چې په دموکراسۍ سره تعبير شي، ځکه اسلام دهغه له پاره قانون وضع کړی بايد اسلامي قانون ورته وويل شي.

زه د غربيانو د دموکراسۍ نظام ته بد نه وايم او نه هغه ته ناکامه نظام وايم، خو د څيړني مطلب مي دادی چې څومره زموږ ستونزي په حليدلای شي او څومره زموږ ټولنه ورته چمتو ده چې د دغه ډول دموکراسۍ په چاپيريال کي ژوند کولای شي؟ او بالعکس څومره موږ ته ستونزي پيدا کولای شي؟ مطلب مي هم هغه دی لکه څنګه چې مي مخ کې وړاندېينه وکړه چې دموکراسي د اسلامي حدودو د ماتولو او

د اسلام د دين او نظام د کمزوري کولو لپاره د غربيانو تر ټولو ښه او بريالی وسيله ده، له بلي خوا په ټولنه کې د نورو بدبختيو زيږنده هم ده. په ځانګړي توګه زموږ د ټولني لپاره د افغانستان مثال يې پارلمان دی. که په پارلمان کي په سلو کې د يو پنځوس يا د ۴۹ په مقابل کې دوه فيصده په دې فيصله وکړي چې بهرني ځواکونه دې په افغانستان کې پاته شي او يا دې ورته اوږد مهالي يا هميشنۍ اډې ورکول شي په دموکراسي نظام کې داکار مشروع دی. نور شل فيصده ددې حق نه لري چې له فيصلي څخه سر وغړوي، خو په اسلام ياشريعت کې دا شنيع او ناروا عمل بلل کيږي. هيڅ وخت د تطبيق

او تنفيذ وړ نه شي بلل کيدلای، نو دلته به ټولنه او هيواد د دوولورو قرباني کيږي چې تر اوسه پوري هم دا قرباني دوام لري، داسې او دې ته ورته ستونزي به ښايې ډيري پکښې راولاړي شي چې په لږ مهالي بهير کې نه د ټولنې او نه د افرادو په ګټه وي، په هر صورت دموکراسي د افغانستان لپاره هغه نظام دی چې ښايي په سلو کې شل، دېرش موافقين ولري خو په يقين سره ويلای شو چې په سلو کي اويا او يا تر دې زيات افغانان يې مخالف دي او اسلام هغه نظام دی چې ښايي په سل کې لس فيصده مخالفين ونه لري. اوس دلته ويلای شو که د خلکو رايه معتبره وي نو هم بايد اسلام او د هغه قانون حاکم اوسي او که چاپيريال او ټولنه معتبره وي نو هم بايد اسلام وي، که د الله ﷻ او د هغه د رسول ﷺ مکلفيت معتبر وي نو هم بايد اسلام حاکم شي او که خدای مه کړه څوک په دی عقيده وي چې په اسلام کې سختي او تشدد دی نو دا انتخاب يې خپله کړی دی، بل دا چې اسلام د اعتدال نظام دی. په دې نظام کې نه تفريط او نه افراط وجود لري، بلکي يو معتدل نظام دی.

خلاصه دا چې زما په نظر افغانستان په غربي دموکراسي نظام سره نه شي جوړيدلای او نه هم دموکراسي پکښې آرامي راوستلای شي، ځکه چې د دموکراسۍ په وړاندې داسې مخالفتونه شته چې په داخل کې قوي او پخې جرړي لري. اسلام په خپلو ټولو حدودو کې چې په عملي طور دهر وخت واکمنو ته د يوي سالمې ټولنې جوړولو امر کوي نر او ښځي ته د پاک لمنۍ تحفه ورکوي. له فحش او بې حيايۍ څخه نجات ورکوي چې انسانان په يوه داسې ټولنه يا چاپيريال کې ستر شي چې له اخلاقي پلوه يو با ادبه، با عمله، پاک او سالم انسان وي. که څه هم اسلام د آزادۍ له بريده د اوښتو مخنيوي کوي، هغه

د کتابتون حقوق له خپرندويي ټولني سره خوندي دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د لوی خدای د حکمت او د اسلام د معجز دین ښه نتیجه ده چې ورو ورو يې تجربه کار او با علمه شخصیتونه په حکمتونو پوهیږي او ساینس پوهان يې په عصري تجهیزاتو سره کشف کوي. غربې مقلدین باید په دې پوه شي چې د دوی تقلید موږ ته او زموږ ګران هیواد ته په ګټه نه، بلکې په ضرر تمامیږي، لکه وړاندې چې د هغه مثال وینو له غربې تقلید سره ښایې زموږ ټولنه او خلک دمادیاتو له پلوه پرمختګ وکړي، خو له بل پلوه يې معنویات هغه معنویات چې په مادیاتو او پیسو نه پلورل کیږي او نه پیدا کیږي له منځه ځي، هغه معنویات چې زموږ د دودیزې ټولنې لپاره د لویو نیکمرغیو سبب کیږي.

اوس تر ټولو مهمه داده که د غربې مقلدینو د تقلید مقصد تمدن او پرمختګ وي، تعلیم او تربیه، ساینس او تکنالوجي وي، نو اسلام خو له هغه سره په هیڅ شکل ټکر نه لري او نه ورسره کوم مشکل سته. که د هغو موخه د دوی د کلتور، غربي قانون ، د دموکراتیکو بي جلوه آزادیو، بشري حقوقو یا د نر او ښځې د بشپړې آزادۍ تقلید وي؟؟؟ نو دا خو دافغان مسلمان هیواد لپاره د بد مرغۍ ورونه پرانیزي، که لږ کوچنی مثال د غربې تمدن د واکمنو د یوه سالار امریکا را واخلو او بیا د هغه نتایج راوسپړو نو ځه به ومومو لاندې جدول د هغه ځه لږ تحفه راښيي:

۱. په امریکا کې د همدې دموکراسۍ په رڼاکې هره ورځ **۲۵۳** کسان په مخدره توکو روږدیږي. سره له دې چې شراب څښل له دې نشې څخه مستثنی دي.

۲. هره ورځ د ۱۸۰ ښځو پرېت باندې په زوره تېری کیږي.

۳. هره ورځ **۵۵** تنه د غلو او بد معاشانو لخوا وژل کیږي.

۴. هره ورځ دغلا ۲۶۲۰ پیښې د پولیسو سره ثبتیږي.

د کتاب ټول حقوق له خپرندویې ټولنې سره خوندي دي

۵. هره ورځ **۱۲۸۳**ارموني یابي پلاره زامن له زنا څخه پیدا کیږي.

۶. هره ورځ **۲۹۸۶** ښځې په خپله طلاق اخلي او یا د مړو لخوا طلاقیږي، چې له دې کبله اوس په سلو کې اویا خلک ودونو ته زړه نه ښه کوي او په زناباندې ژوند تیروي.

۷. هره ورځ نوي میلیونه بوتله مختلف شراب څښل کیږي.

۸. هره ورځ **۲۷۴۰** زنا کاري نجوني ځکه له زنا څخه حمل اخلي چې تر زنا وړاندې واده ته له دې امله غاړه نه ږدي چې نر د څو نجونو او ښځه د څو هلکانو خوندونه وګوري.

۹. په سوونو ځوانان او ځوانانې د ایډز او سفلیس په ناعلاجه مرضونو اخته کیږي، چې تر ټولو لوی علت يې زنا او لواطت دی. سره له دې چې د دغو ناروغیو لپاره په ډیره لوړه کچه روغتونونه کار کوي. دا چې دغه ټول امراض له غربي کلتور او پرمختیا څخه سرچینه اخلي زنا او لواطت هم په تمدن کې راولي. د حیواناتو سره هم جنسي اړیکي دوی **(Beastiality)** یاله محرم سره نکاح کول هم د تمدن یوه برخه ده. زه فکر نه کوم چې مسلمان افغان بچی دې له داسې کلتور سره مینه ولري که څه هم فقر او غربت او د واکمنو او چارواکو خیانت او لا ابالیتوب د لویې بې اعتمادۍ فضا رامنځ ته کړیده ترڅو زموږ خلک دیته اړ او مجبور شي چې د مرستي او کمک لپاره لاس غرب ته اوږد کړي. زموږ د مجبورۍ له امله د ایډز او سفلیس تحفه اوس زموږ هیواد ته د غربي زنا کاروسره یوځای راغلې او مخ پر ډېرېدوګړندۍ روانه ده.اسلام او اسلامي نظام يې د مشکلاتو علاج کولای شي ځکه چې د هغه په وړاندی کورنی مخالفت یا تاوتریخوالی په نشت شمارل کیږي. د هر کور د جوړولو لپاره داخلي توافق تر بهرني امتیازاتو او تر ټولو اړین دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ډیورنډ کرښه

لکه څنګه چې مې وړاندې یادونه وکړه د ډیورنډ ناولې کرښه د افغانستان لپاره د ناسور د زخم حیثیت لري خو دا ناسور د مشکل په توګه هغه چا افغانستان ته ور ډالۍ کړی دی چې همدااوس اوس د مرستې او بشري خواخوږۍ په نامه زموږ وروڼه، خویندې ښځې او ماشومان تر مردکو او ګولیو تیره وي، هره ورځ د مځکې غیږې ته د افغانانو په لسګونو مړي او جنازې وراستوي، کلي او کورونه په بمونو، لویو لویو توپونو او غټو توغندیو د خاورو سره خاورې کوي، د دیموکراسۍ نظام د پلي کولو لپاره یې د وژلو او تبلیغ ټول اسباب په کار اچولې دي. دغه سره بلا یوځلې بیا غواړي چې د دغه ناسور زخم وسپړي او پر زړو زخمونو باندې تازه مالګې وشیندي، دا چې څه به کیږي، هغه به هغه وخت ته پرېږدو، مګر موږ باید د دغه ناسور د زخم اسباب په غورسره وڅیړو:

که د افغانانو پخوا ته ځغلند نظروکړو وبه وینوچې د نړۍ په تاریخ کې افغانانو له خپلواکۍ سره د مینې یو ښه تاریخ درلود، د آسیا په زړه کې دغه ملت د زړه مراندې او واکې سره نښلولې دي، خو د افغانستان عزت او وقار یې او چت ساتلی دی، مګر له بده مرغه چې له تیرو څو پیړیو راپدیخوا د نړۍ د یرغلونو ښکار ګرځیدلی دی، چې تر ډېره یې د نړۍ ژوندي تاریخونه دعکس او تصویر ښکارندوي او شاهدان دي دا چې ولې نړۍ خوړونکو او حریصو

د کتاب ټول حقوق له خپرندويي ټولنې سره خوندي دي

بلاګانو ورته خولې وازې نیولیدې مختلف علتونه لري چې یو عمده علت یې

د افغانانو د زعماوو خودخواهي او جاه طلبي په ګوتو شوې ده، چې البته په تدریجي توګه د افغاني مختلفو قومونو د فرقوي، تفرقي او انشعاب سبب ګرځیدلې، چې په نتیجه کې یې د افغان او اسلام د ښمنو نړۍ خوړونکو لیوانو لپاره د یرغل زمینه برابره کړې ده.

د دې مثالونه ډېر زیات دي او نتایج یې چې منفي اړخ لري ټولو خلکو ته بربنډ شوي دي. موږ کولای سو هغه ښېلګي له بیخه راوسپړو چې

د ډیورنډ منحوسه لانجه یې له دی یوولسو لسیزو راپدیخوا لاینحله پرې ایښې ده، احمدشاه ابدالی رحمه الله له هغو تاریخي اتلانو څخه یو اتل دی چې په یاد او نامه سره یې تر اوسه پورې موږ افغانان ویاړو او په نامه یې د غلیمانو د ماتې یادونه کوو، احمدشاه بابا د زړور، خړو او ساده پښتنو په ټاټوبي کندهارکې دنیا ته سترګې راسپړلې وې. هلته ستر شوي او هلته بیرته خاورو ته سپارل شوي دی. احمدشاه بابا د یوه لوی افغانستان د جوړیدلو ابتکار په اسلامي نظام سره کړې چې هغه وخت یې د هیواد حدود د مشهد، بخارا او بیا د هند تر نیمایې پورې رسیدلی دی. احمدشاه بابا په خپله واکمنې کې اسلام او اتحاد ته په نه ستړې کېدونکې توګه خدمت کړی. د اتحاد او اتفاق په مټ یې د غلیمانو ټولو دسیسو ته معقول ځواب ویلې دی.

کله چې لوی احمدشاه ابدالي رحمه الله په **۱۷۷۳** میلادي کال له دنیا څخه سترګې پټې کړې دهغه پرتاریخي میراث دهغه زوی او لمسي ټېر ولګاوه، چې تر یو څه وخته یې د پلار میراث په نیمګړتیا سره وساته خو د هند ځیني برخې یې له لاسه ووتې. هند ته چې د

د کتاب ټول حقوق له خپرندويي ټولنې سره خوندي دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

انګريزانو د استعمار لاس په تجارتي، اقتصادی او بشري نومونو باندې را اوږد شو، په همدې وخت کې د افغانستان په وړاندی د شيطانت او دسيسو لاسونه دننه راوغځيدل، چې د افغانستان دننه يې د دراني قومونو په بې اتفاقۍ کې پوره نقش ولوباوه، د بارک کهول يې د سدو د کهول په وړاندې چې په حکومت کې يې ښه اعتبار درلود په قومي نامه راوپاراوه دهغه په نتيجه کې د افغاني قومونو ترمنځ خونړي جنګونه پيل شوه. په پنجاب، سند، کشمير او د ډيلي په شا وخوا کې د سيکانو او مسلمانانو تر منځ خونړي جنګونه تاوده شول، برتانوي شيطانانو به ورته له ورايه د ګرميدو لمن وهله، د تيمورشاه تر مرګ وروسته دده ۳۳ زامن چې د بيلابيلو ميندو څخه وه هريوه يې د سلطنت غوښتنه کوله؛ نوري هم دنفاق جرړي قوي کړي او د قدرت سيمه يې تر خپلو قيادتونو پوري محدوده کړه، بالاخره په ۱۸۱۹ ميلادې کال کې د سدو کهول خپل واک له لاسه ورکړ. د پاينده خان تر بيرحمه وژنې وروسته د هغه زامنو د زمانشاه په وړاندې بغاوت پيل کړ چې جمله۲۳ تنه وه د هغو د هڅو په نتيجه کې د پاينده خان مقاومت د هندپه وړاندې ډير ضعيف سو. له ځانه څخه يې دفاع نه سوای کولای چې تر ډېر تدريجي مقاومت وروسته د سدو کهول د حکومت په کارکې پاته راغی.. د بارک کهول ته ښه زمينه برابره سوه چې له موقع څخه استفاده وکړي. د وخت په تيريدو سره د زمان شاه کورنۍ هدف ته ورسيدل. هغو د پاينده اوسدو د کورنۍ په وړاندې ډير سخت عکس العمل وښود، حتی د سدو کهول يې د خپل پلرني ټاټوبې (کندهار) څخه هم وشاړه چې د هند په سيمو کې تيت وپرک شول. چې تر اوسه هم د هغو اولادونه د خان او پښتان په نامه هلته خال خال ليدل کيږي. ژبي يې ګرځبدلي دي ، خو د قبيلې نوم لا

يو څه ورته پاته دی. څه وخت وروسته د بارکزو کهول هم د بې اتفاقۍ په رنځ اخته شول، لوی افغانستان يې پر وړو وړو ټوټو سره وويشی. هر ورور يې ځان د يوې سيمې امير او واکمن وټاکه، چې د دوی په دې احمقانه کار سره د برتانيې يرغل ته ښه زمينه برابره شوه. برتانوي واکمنانو د هند سکهان دې ته چمتو کړل چې د سيمې د آزادولو لپاره جنګ وکړي چې د هغه په نتيجه کې د بارکزو واکمنۍ د هند ډيري سيمې د کشمير تر پولو پوري له لاسه ورکړې. که څه هم امير دوست محمد خان د يوه امير په حيث پيژندل کيدی؛ خو د هغه په مقابل کې ډيرو شخصي امارتونو وجود درلودی چې ټول په بارکزي قوم پوري تړلي وه.

د سکهانو له اختلاف سره سره شاه شجاع چې د سدوزو د پښې او د پوپل د قوم د مشرۍ دعوه يې کوله په هند کې د برتانيې د امپراتورۍ د مرستې په هيله شپې سباکولې، دلته دافغانستان د واک پر سر خونړي خپل منځي جنګونه ګرميدله. ورځ په ورځ د واکمنو د واک واګې سستيدلې چې د هرې ورځې په تيريدو سره يې د برتانيې حرص ورزونده کاوه، په ۱۸۳۸ کال کې برتانيه دې نتيجې ته ورسيده چې نور نو د افغانستان د خوړلو وخت دی. د شاه شجاع غوندې ګوډاګی يې د دې ورځې لپاره نور هم ساتلي وو. شاه شجاع چې د افغانستان په نيولو کې يې د برتانيې مرستې ته سترګې نيولې د هغو د مرستو په بدل کې يې هرڅه پر ځان منلي وه. پر افغانستان باندې تر حملې وړاندی د شاه شجاع او برتانيې ترمنځ ځينې قراردادونه په هند کې لاسليک شوه، چې د هغو له مخې کشمير، پيښور، بنو، وزيرستان، ډيره اسماعيل خان او نوري سيمې د برتانيې واکمنو سکهانو ته ور بخښلې وې. قرارداد يې ورسره لاسليک کړی وو څو شاه شجاع په محدود افغانستان کې محدود

د کتاب ټول حقوق له خپرندويې ټولنې سره خوندي دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

قدرت ته ورسيږي. په قرارداد کې د افغانستان بهرني او کورني سياستونه هم محدود شوي وه. همداسې ډير د غلامي ټکي پکښې لاسليک شوي وه. که څه هم شاه شجاع د کرزي په شان د احمد شاه ابدالي
د وراثت دعوه کوله خو دې ته ښه متوجه نه وو، چې احمد شاه بابا ابدالي څه کول او څه يې ګټل او دوی څه کول او څه يې بايلل؟

په هر صورت شاه شجاع د انګريزانو بدغوني لښکري د افغانستان پر مقدس حريم باندې راورمولي په ۱۸۳۹ميلادې کال کندهار ته د انګريزانو پر اسونو سپور راغی. د انګرېزانو په مرسته يې هلته د پاچاهۍ اعلان وکړ چې په لنډ وخت کې يې کابل هم د امير دوست محمد خان له لاسه وايست. د کابل د دنګوغرونو په منځ کې يې د قدرت پر تخت تکيه ووهله ، خپل ارمان ته د برتانوي عسکرو په مټو ورسيد.

د کتاب ټول حقوق له خپرندويي ټولنې سره خوندي دي

که څه هم امير شاه شجاع له ډيرو اميدونو سره هيواد ته راغی او هدف ته ورسيد، مګر لږ وخت وروسته هغه د دې کار په هکله خپله مايوسي او پښيماني وښودله ځکه چې انګريزانو د اوسنيو متحدو انګريزانو په څير خپلسري کوله. د افغانستان د خلکو د زغم کاسه يې تر څوکو پوري ورسوله چې له کبله يې د جهاد لپاره افغاني مجاهدينو پر انګريزي يرغلګرو حملي پيل کړي. لږ وخته وروسته انګريزي يرغلګر د شاه شجاع د غلام حکومت په شمول د سختي وارخطايی سره مخامخ شول، امنيتي ګډوډۍ زياتي شوې هرځای پر هغو باندې حملي جاري او ورځ په ورځ زياتيدلي چې په نتيجه کې يې بالاخره په
۴۲ـ۱۸۴۲کال کې انګريزانو ماته وخوړه، د کابل او نورو سيمو پريښودلو ته اړ شول، همدا د انګريزانو لومړنۍ ماته وه چې له درنو تلفاتو سره مل وه، له کابل څخه تر جلال آباده پوري يې اوولس زره

عسکر د مجاهدينو تر ګوليو تير شول، يوازي يو عکسر چې (ډاکټر برايډن) نوميدی ژوندی پريښودل شو ، څو د نورو يرغلګرو له حالاتو څخه برتانويان خبر کړي، خو برتانويانو دا ماته يو تصادف باله او حقيقي ماته يې نه منله، همدا سبب وو چې د شاه شجاع د موافقي سره سم د دويم ځل لپاره يې بيا د افغانستان خوړلو ته زړه ښه کړ، په ۱۸۸۸ميلادې کال انګريزان د دويم ځل لپاره بيا د کابل د هسکو غرونوڅوکو ته ورسيدل او د وخت واکمن امير شير علي خان يې له واکه ګوښه کړ.

امير شير علي خان تر خپلي ماتي او تيښتي وروسته په مزارکې د روسانو د وعدي د پوره کولو په تمه د هغو د کمک انتظار کاوه د هغه زوی محمد يعقوب خان يې په وراثت پاته وو، مګر روسانو پر خپلو وعدو هيڅ وفا ونکړه. شير علي خان د روسانو له وعدو د نهيلۍ په وجه زړه چاودی په مزارکې مړ شو.

د کتاب ټول حقوق له خپرندويي ټولنې سره خوندي دي

انګريزان يوځلي بيا د څه وخت لپاره پر افغانستان واکمن پاته شول. د شيرعلي خان ځای ناستی امير محمد يعقوب خان يې د اسير په توګه له ځان سره وساته. د امير د اسارت په وخت يامووده کې بيا هم انګريزانو څو قراردادونه په زوره په هغه باندې لاسليک کړل چې دهغه له مخي کورمه، مردان، پيښور، کوټه او ځيني نوري سيمي انګريزانو ته وبخښل شوي، خو د قرارداد متن د موقت وخت يالفظ ياديدو په ډول ليکل شوي وو، دا قرارداد د ګندمک عنوان درلود، مګر د دوی له داسې کړنوسره سره هم له انګريزانو سره مقاومت دوام پيدا کړ هغوی يې دې ته مجبور کړل چې افغانستان تر لږو تلفاتو وروسته پريږدي؛ خو د امير عبدالرحمن په مريې ډوله توافق انګريزان له کابل نه پر شا شول، چې له درنو تلفاتو سره د هند او افغانستان د پولي پر منځ دڅه وخت لپاره تم سول. د عبدالرحمن تر

(c) ketabton.com: The Digital Library

قرارداد وروسته په اصرار او دوام سره انګریزانو غوښتل چې د افغانستان ډېرې سیمې له افغانستانه بیلې کړي چې لوی کندهار هم د دغه قرارداد یوه برخه وه، چې وروسته افغانانو له میوند او کندهارڅخه انګریزان د دیارلسو زرو عسکرو په له لاسه ورکولو تیښتې ته مجبور کړه، خو د ډیورنډ تر پولې اخوا سیمې چې اوسنی پاکستان یې د ځان لپاره سرحد بولي هم داسې په مقاومت کې پاته شول. همدارنګه د ډیورنډ کرښې پر هغه بله خوا به همیشه له انګریزانو سره پوره مقاومت کیدی. انګریزان به یې نه پریښودل چې پر آرامه واوسي. دا مشکلات به ډیر ځله افغانستان ته راتلل او د افغانستان د خلکو دود به یې پاراوه. انګریزانو به د خلکو پر کورونو بمبارۍ کولې او مسلمانان به یې شهیدانول، همداسې د مسلمانانو جهاد او مقاومت د دوی په وړاندې دوام درلود، تر **۱۸۹۳** کال پورې همداسې مشکلات روان وه چې د افغانستان او هند تر مینځ کومه پوله او پانډل وجود نه درلود، که څه هم برتانویانو عبدالرحمن ته د بډو یا کمک په نامه دوولس لکه هندۍ کالداري ورکولې چې وروسته یې کچه اتلسو لکو ته لوړه شوه.

کله چې انګریزانو دا ومنله چې دوی په زور سره پر افغانانو حکومت نه شي کولای او نه د دوی یرغل پر افغانستان باندې مثبتې پایلې لرلاي شي، نو له همدی کبله یې د سیمې د ارامولو او د خپل اجتماعي شکست د مخنیوي لپاره بله د شیطانت لاره په کار واچول چې د یوه سرحد په شکل د افغانستان د نفوذ مخنیوی وکړي. په همدې خاطر یې سر هېنري مورټېمر ډیورنډ (***Sir Henry Mortimer Durand***) دیوه هیئت په مشري کابل ته واستاوه چې هغه طرحه یا پلان په عبدالرحمن باندې په پټه او بډو لاسلیک کړي چې

دوی

د خپلې خوښې سره سم په یو اړخیزه توګه جوړ کړي وو. همدې طرحې د یوه قرارداد بڼه درلوده چې باید د ملت په توافق سره امضا شوې وای، په قرارداد کې د ډیورند کرښه د افغانستان او هند تر منځ کرښه بلل شوې وه خو تردې زیاته نا ارامه سیمه چې د سرحد هغه بله خوا وه مستقله یا آزاده سیمه بلل شوې وه.

ویل کیږي چې عبدالرحمن په داسې وخت کې قرارداد لاسلیک کړ چې د دې لپاره یو ډیر مکرجن محفل جوړ شوی وو چې په هغه کې برتانوي ښکلې پیغلې جوړې شوې وي. د نشې یا مستۍ لپاره ډول ډول شراب تیار شوي وه، ګومان کیږي چې عبدالرحمن دغه قرارداد

د شهوت یا بیهوښۍ او نشې په حالت کې لاسلیک کړي وي خو ښکاره دلائل د انګریزانو زور او فشار ګڼل سوی دی.

وړاندې مو وویل چې په دې محفل کې پنځه ماده ییزه قرارداد لاسلیک شوي وو. همدغه قرارداد په یوه پټ ځای او پټه خوله سره لاسلیک شوی وو، چې د ملت ټول وګړي ورباندې ناخبره او د ډیورنډ د کرښې دواړې غاړې له دې تړون څخه ناخبرې ساتل شوې وې، کله چې د دغه مرموز قرارداد خبر خپور شو ټولو افغانانو په یوه خوله دغه

د غدارۍ قرارداد یو غلط او ناقانونه کار وباله چې دیوه قوم پر زړه د پولادو چاړه راکاږي او دوې ټوټې کوي یې. افغان ولس دا د انګریزانو مکر وباله د ټول هیواد لخوا یې یوه غیر رسمي کرښه اعلان کړه، خو بیا هم انګریزانو له زور، زبردستۍ او بډو څخه کار واخست. له بله پلوه د افغانستان د واکمنانو د غلامۍ او سستۍ علت هم وو چې سیمه د انګریزانو تر نیمه واک لاندې تر ډېره وخته پاته شوه. کله چې انګریزان دویم نړیوال جنګ وځپل تر هغه وروسته

د کتاب ټول حقوق له خپرندویې ټولنې سره خوندي دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ۱۹۴۷ م کې له هند څخه پر شا کیدل. د مسلمانانو په نامه يې پاکستان د هند او افغانستان د مشترکي خاوري په ترکيب کې رامنځته کړ. که څه هم د پاکستان جوړېدل او له هند څخه جلا کيدل چې اوسنی بنګله ديش يې هم جز وو يو قانوني حيثيت د اکثرو خلکو په رضايت خپل کړ مګر پښتنو او بلوڅو ته پکې د برخليک حق ورنه کول شو. فقط د اسلام په نامه د پاکستان په څنګ کې معلق پاتي شوه چې تردی دمه هم دا مغلقه معضله د بې خاونده مړي يا جنازي غوندې بې سرنوشته پاته ده، دا چې د دې کرښې قانوني او حقوقي اعتبار څه دی؟ دا يوه بيله مسئله ده. دا چې د افغانستان د امنيت او جوړيدلو لپاره فوق العاده خنډ ګرځيدلې دا بله مسئله ده چې هره مسله يې بېل تفصيل غواړي.

د حقوقي پلوه دغه قرارداد يو اړخيز شکل درلود. همدارنګه امرعبدالرحمن خان يو داسې امير وو چې د برتانيې د غلامۍ او شرايطو د قبلولو په نتيجه کې قدرت ته رسيدلی وو. دغه مرموزه او له زهرو ډکه پريکړه يالايحه د افغانستان مېشتو قومونو او خلکو ته که د ډيورنډ پر هغه غاړه که پر دې غاړه پراته وه د قبول وړ نه وه. کله چې يو قرارداد يو اړخيز شکل ولري او بيا د زور او فشار په صورت کې منځ ته راغلی وي هيڅ قانوني حيثيت او اعتبار نه لري.

دويم: په نړيواله توګه د ملګرو ملتونو په قانون کې داسې ماده سته چې کله د قرارداد يا تړون يو اړخ له منځه ځي نو د تړون متن يا اهميت هم ورسره ختمېږي. له همدې کبله چې برتانيې د مځکې د کرې پر نيمايي برخه خېته اچولې وه هند او د افغانستان ځيني سيمي يې په خپل واک کې راوستلي وې، د انګريزانو دغه واکمني په ۱۹۴۷م کې پای ته ورسيده. په نتيجه کې يې هند آزادي واخستله همهغه وخت په کار وه چې د افغانستان مستعمره سيمو هم آزادي

د کتاب ټول حقوق له چاپ‌ندويي ټولني سره خوندي دي

اخستي وای. هغو ته د آزادۍ فرصت ورکول شوی وای چې د خپل راتلونکي برخليک يې روښانه کړي وای، لکه پنجاب، سند، بنګله ديش، سريلانکا او د هند نورو سيموته چې ته فرصت ورکول سوی وو، ځکه چې د قرارداد او استعمار اهميت د دوی له واکمنۍ سره تړلی وو.

دريم: په ملګروملتونو کې په ۱۹۶۸ م کال کې يوه ماده تصويب شوه چې د قرار له مخي يې هغه ټول تړونونه بې اعتباره ګڼل شوي چې د زور له لاري تصويب شوي وه، څنګه چې استعماري قوتونه هر څه په زور او فشار تر سره کوي همدا رنګه يې د افغانستان ډيري سيمي په زور سره جلا کړي وي ځکه نو دغه تړون د ملګرو ملتو د پورتني پرېکړي او منشور له مخې بې اعتباره بلل کيږي، په حقوقي ډول دغه دري مثبت دلائل وجود لري چې د ډيورنډ کرښه يو ظالمانه اوبې انصافه کرښه ثابتوي چې په هيڅ ډول قانوني او حقوقي ارزښت نه لري افغانستان او افغانان يې ټوله په رسميت نه پيژني که څه هم د پاکستان واکمنو د وخت څخه په استفاده په افغانستان کې له هر واکمن څخه د هغې کرښې د مراعات او رسميت غوښتنه کړيده پاکستان په تکرار سره غوښتي دې چې د افغانستان له ضعف او کمزوري حالت څخه لکه برتانويان استفاده وکړي خوله نيکه مرغه ميړنيو افغانانو د شاه شجاع او عبدالرحمن غوندي هر څه ته زړه نه دی ښه کړی.

دا چې دا کرښه د افغانستان لپاره څومره ستونزه ده يا څومره ورته اهميت لري رښتيادواړه سته اوځانته بيلابيل دلايل لري:

لومړی: دا چې د پاکستان او افغانستان تر منځ په رسمي ډول حدود وجود نه لري. دا خپله يوه ستونزه ده؛ ځکه هر هېواد د خپلو حدودو د ساتلو مسؤوليت لري دلته به امنيتي مشکلات ترټولو ډير

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستونزمن وي چې یوازېخیز ډول مسؤولیت یې باید د یوې واکمنۍ یاحکومت تر غاړه شي.

دویم: هغه سیمه یاسیمي چې په قانوني توګه په یوه اړخ پوري ونه تړل شي نو له هره طرفه د پامه غورځېدلي وي، دهغو اقتصادي او تعلیمي چارې به کمزوري مخ ته ځي، کله به هم له پوره پاملرنې څخه نه برخورداره کیږي ځکه د هغوی پرمختګ دسیمي تراهمیت پورې اړه لري.

دریم:ددغي سیمي یاسیمي ته د نه پام لرني له کبله به د دواړو هیوادونو تر منځ کله هم د اعتماد فضا نه رامنیځ ته کیږي او نه به دیوه او بل هیواد دمداخلو مخه نیول کیږي. همیشه به د دښمنۍ او رقابت په موقف کې قرار لري چې دا پخپله د بې امنیتی او بې ثباتی لامل کیږي.

څلورم: د پولې د دواړو غاړو اوسیدونکي له یوه قوم او یوې کورنۍ سره ربط لري د دې سره سره دواړې غاړې دوستی او د پولې او پانډل شراکت لري، که هر وخت د پولې په یوه خوا کې ستونزې وي نو د یوه بدن په څیر به هغه بل لوری ورسره اوتومات ستونزمن کیږي او سیمه به هم له دی کبله ورسره ستونزمنه وي.

پنځم: لکه څنګه چې مو وړاندې یادونه وکړه د دغه نه بېلېدونکي قوم ببلتون په شخصي ژوند کې هم ستونزې راولاړې کړې؛ ځکه چې دغه ورونه قومونه همیشه د یوه ګډ ژوند هیله لري او ګډ ژوند غواړي، د پولې په ویش دغه ګډ ژوند د ډیرو ستونزو سره مخامخ کیږي، بلکې مخه یې نیول کیږي.

شپږم: د پولې دواړو غاړو ته اوسیدونکي افغانان هر وخت د داسې تومتونو قرباني کیږي چې اصلا بنیاد او اساس نه لري همدارنګه د زیرېنده ستونزو قرباني به د تل لپاره ټول وکړي وي.

اووم: تر ټولو غټه ستونزه داده چې بهرنیو دښمنانو لکه څنګه چې دا کرښه ستونزمنه پرې ایښې ترې ناروا او بده استفاده کړې اوکوي به یې ترڅو د خلکو له سپېڅلي عقیدې، بې علمی، کمزوري سیاسي دریځ نه ناوړه استفاده وکړي او هر وخت یې د دوو اسلامي هیوادونو تر مینځ د بې اعتمادۍ او نه باور سبب وګرځوي، هر وخت چې وغواړي چې د هغوی تر منځ نفاق او ستونزه راولاړه کړي هلته د نفاق کاڼي اونوکان جنګوي چې هم ګټه او هم خوند ترې واخلي او هم د کوربه او غله ترمنځ منځګړ یتوب وکړي.

دا یوازې ستونزه نه ده چې برتانوي شیطانانو د خپلې امپراتورۍ پر وخت افغانانو ته ډالۍ کړې، بلکې ورته ستونزې یې په چین، هند، کشمیر، پاکستان، سریلانکا، تایوان، کوریا او نورو ځایونو کې هم تخلیق کړي ترڅو سل یا دوه سوه کلونه وروسته هم ترې استفاده وکړي. د ډیورنډ اوسنی لانجه چې یو ځلي بیا د بهرنیو یرغلګرو په موجودیت کې د هغوی په پاړونه راپورته شوي د افغانستان لپاره یوه نوې ستونزه ده داچې موجوده ستونزې ته به ګټه وکړي هیڅ فکرنه کوم دا چې خپله به یوه نوې ستونزه تولید کړي د دې به انتظار وکړو. په هر صورت! داسې او دې ته ورته موضوعات باید حتماً حل شي او دغه جنازه چې له ډیره وخته را په دې خوا د خلکو پر اوږو بار ده خلک ترې ستومانه شوي باید نوره دغه جنازه خاورو ته وسپارل شي او هیره کړای شي، خو دا چې څوک باید دا ابتکار وکړي دا یو ډیر مهم سوال دی چې یوه مثبت او قانع کوونکي جواب ته اړتیا لري او یو مناسب وخت غواړي. که دا کار د جرګو او مرکو له لارې کیږي او د سیمې د میشتو افغانانو د عنعناتو په توګه کیږي دا وروستۍ خبري دې، دالوی مشکل په موجوده بحراني حالت کې نه د افغانستان حکومت حلولای شي نه پاکستان او نه په بهرنیو

د کتاب ټول حقوق له خپرندویي ټولنې سره خوندي دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

یرغلګرو پوري اړه لري، دا د هغو قومونو مسئله ده کوم چې پر زړونو یې همدغو یرغلګرو یوه پېړۍ وړاندي په بل نامه چاړه راکښلې وه، هم هغه په وینو سره چاړه او هم هغه قاتل چې نن په بل رنګ ورته لمن وهي اوغواړي چې په خپلو لاسپوڅو ثیرو خپل هدف ته ځان ورسوي مشروع او مقبول نه دی.

زما مقصد دلته د ډیورنډ د فیصلي موضوع نده زما مطلب یوازي یوازي دادی چې ډیورنډ د افغانستان په بنسټیزو ستونزو کې یو جز دی چې دغه جز د ستونزي یو اړخیز حل نه مومي نو ډیر یا نور مشکلات به وجود لري، خو دا چې د دی څه په کار دی؟ د افغانانو په وروستي تصمیم پوري اړه لري چې څه باید وکړي؟ په دې وخت کې د افغانانو هوښیاري داده چې داسې موضوعاتو ته چې د بهرنیانو په پارونه ورته لمن وهل کیږي ګوتي ورنه وړي او د هغه پر ځای کورنیو ستونزو ته پام واړوي، په لوی لاس هغو غلیمانو ته موقع په لاس ورنه کړي چې له ډیره وخته یې دغه تودي ښوروا ته خوله اوبه کوي چې دا اوس هم د بهرنیانو، پاکستان، هند او نورو هیوادونو لنګې غواوي لوشي پیسي او بډې په خیټو منډي چې په دی ترتیب هم ځانونه د سولي او ثبات پلویان وبولي، هم په پټه سودا خیټې ډکي کړي او هم پر دواړو غاړو پرتو محکومو ، مظلومو قومونو ته د پردیو په زور ټینګه لغته ورکړي.

د کتاب ټول حقوق له خپرندویې ټولنې سره خوندي دي

که خدای مکړه امریکایي یرغلګرو ته دایمي اډې ورکول سي ، نو دا به هم د ډیورند په توګه د بلې ناپایې ستونزي په څېر افغانستان ته پاته سي . زما مشوره د یوه افغان په توګه داده چې اوسنۍ اداره په ورځنیو اړینو چارو اکتفا وکړي اړ نوري لانجې راتلونکو نسلونو ته جوړې نه کړي . دغه قدرت چې دوی پکښې د بل په مټ ناست دي خامخا تلونکی دی او بیا پښېماني په درد نه خوري.

مخدر مواد

په دې کې شک نشته چې مخدره توکي زموږ په ټولنه کې دډیرو ستونزو لامل ګرځیدلي او ګرځي، په عمومي توګه دا کښت د افغانستان لپاره لویه ګټه نه لري، مګر بالعکس د سیاسي او اقتصادی پلوه ټول ملت له بیلابیلوستونزو سره لاس او ګریوان کوي، دا چې زموږ د هیواد د څو تنو یا اشخاصو پکښې څومره وړې ولاړه ده څومره ګټه یې ده، د نورو خلکو لپاره عام کیدلای نه شي. دا چې د ټولنې لپاره یو جدی ګواښ او د هر حکومت لپاره لویه ننګونه بلل کیږي د ټولوهیوادوالو لپاره عام شکل لري، نو له دې کبله دا یوه عامه ستونزه بلل کیږي. که څه هم د ځینو خلکو به څټونه ښه پکښې پلن شوي وي.

دا چې څوک دغه کار وبار کوي او څوک تري ګټه اخلي او څوک تري نشه اخلي دا ټول بهرنیان دی. هغوی په دې لړکې پوره زیار باسي او دغه تجارت ته ښه پراختیا اووده ورکوي.

دا چې څوک پکښې سترې ستومانه کیږي، متهمیږي، وژل کیږي، بندیانیږي هغوی خوار افغانان دی، پردي سربیره یې وطن په همدغه نامه اشغالیږي، اقتصاد یې شاته پاته کیږي، پر کور او مال باندې یې د سروخوګانو، بېرحمو یرغلګرو لخوا چاپې وهل کیږي، ګټه یې دومره محدوده ده چې په متې د یوه کال څخه تر بله کاله فقط ځانونه له مرګه وژغوري او بس.

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوس به وڅيړو چې زموږ د ښکلي هيواد لپاره دغه بدرنګه تخم څومره ګټه لري، څومره تاوان يا ستونزه لرې.

لومړی : د هر هېواد د اقتصاد لپاره یوه تر ټولو مهمه سرچینه زراعت دی چې د يوه هيواد لومړني مواد او د خلکو اړتياوي لکه غنم، وريجي، جوار، وربشي، ميوي، سابه او نور پوره کوي، او دويم لاس مواد لکه غوړي، کالي، بوره او دې ته ورته نور مواد. که خدای مه کړه د هيواد اکثريت د مخدره موادو لکه ترياکو او بنګو له کښت سره بلد شي طبعي خبره ده چې د هيواد مهمه سرچينه (زراعت) به له منځه وړي چې په همدغه صورت کې به ټول هيواد دلومړنيو توکو په لاس ته راوړنه کې اړ او محتاج وي.

دويم: د دغه کښت په عامېدو کې اسانه ده چې خلکو ته نشيي مواد اسانه او په وړيا توګه پيدا شي، چې په نتيجه کې به يې دهيواد ډير وګړي په ځانګړې توګه ځوان نسل له دغه مهلک عمل سره روږدېږي. همدارنګه به دا کچه د هري ورځې په تيريدو سره لوړيږي.

د کتاب ټول حقوق له خپرندويي ټولنې سره خوندي دي

دريم: هغه مواد اوميوه چې افغانان غواړي بهرنيو هيوادونو ته يې صادر کړي، له همدې امله چې له افغانستان نه پکښې مخدره مواد ليږل کيږي يا ونه ليږل شي، د تازه او وچو ميوو لکه انارو، انګورو، مڼو، انځرو، وچې ميوې او داسې نورو صادراتو مخه نيسي او هم يې بزګر او کروندګر د نرخ د ټيټ والي له کبله زيانمن کيږي.

څلورم: که لږ نور دقيق وګورو نو وبه وينو چې په ترکمنستان، ايران، ازبکستان، پاکستان، سعودی عربستان اونورو هيوادونو کې هره ورځ تر پنځه ويشت ډير افغانان د دغه توکي د قاچاق له امله وژل کيږي يا اعداميږي، همدا رنګه په سوونو نورافغانان په زندانونو کې لويږي، څوک ورکيږي چې د مرګ او ژوند برخليک يې ټولې کورنۍ ته يو اوږد او دروند مشکل دی.

پنځم: په عمومي ډول د هر افغان تبعه لپاره چې کوم هيواد ته سفر کوي ستونزه راولاړوي. همدارنګه د افغانستان هويت او پيژند ته زيان رسوي چې دا هم دافغانانو د ځور سبب کيږي.

شپږم: په عمومي توګه د افغانستان ټول تجارت ته په هر جنس او نوع کې صدمه رسوي، په لوړه او که په کښته کچه وي، حتی هوايې الوتنې مځکنيو او هوايې ترانسپورت او ډيپلوماټيکي حقوقوته.

اوم: د ملت او حکومت تر منځ هميشه اختلافات بدګماني او ترينګلتيا زيږوي چې هم د اقتصادی پرمختيا مخه نيسي او هم په همآهنګۍ کې بېلتون ته نوره لاره پراخه وي چې همدغه اختلاف له يوه پلوه مسافه ډيروي. دويم د امنيتي ستونزو سبب کيږي او له بله پلوه د حکومت سياسي موقف ته سخت تاوان رسوي، دا بېله خبره ده چې حکومت څنګه حکومت دی، اسلامي شرعي مستقل حکومت دی او که يې عکس؟

د کتاب ټول حقوق له خپرندويي ټولنې سره خوندي دي

اتم: تر ټولو غټه ستونزه داده چې د بهرنيو هيوادونو د لويو اعتراضونو سبب ګرځيدلي چې بالاخره د وخت په تيريدو سره يې د هغو يرغل ته زمينه برابره کړه. لکه برتانيه چې په هلمند کې د ترياکو د بندولو په نامه د خلکو د سرونو او اندامونو پريکولو بيرحمه قصابې شروع کړيده، چې په نتيجه کې يې ټوله سيمه په هغه بدرنګۍ اخته کړې چې وينو يې، دا لا خدای ﷻ ته معلومه ده چې دوی د خپل انتقام، د اسلام د بيخ ايستلو، د افغانانو د وژلو، د همدې توکي د تجارت لپاره داسې ناتارجوړکړي او که د بل کوم هدف لپاره؟؟؟

خو اوس يې همدغه نوم د ځان لپاره د يرغل مجوز اعلان کړی دی، همداسې نوري ستونزي چې دي ته ورته ستونزي دی ټولې د افغانانو او افغانستان لپاره جوړيږي سره د دې چې په شريعت کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

د دغه کښت د جواز یانه جواز یوه بله مغلقه مسئله ده چې دلته یې څېړلو ته اړتیا نسته.

اما فایده اوګټه یې څومره ده ؟ په عموم کې افغانستان، افغانانو او سیمې ته پرته له څو لویو قاچاقبرانو د نورو کروندګرو لپاره

د تاریاکو او چرسو کښت په لویه پیمانه ګټه نه لري چې د هغوی خپله او د افغانستان د عمومي ستونزو لس فیصده دې ورسره مقایسه کړای شي چې سړی پرې ځان او ملت ته قناعت او ډاډېنه ورکړي، که په دې باندې پوره تحقیق او څېړنه وسي چې د مخدرو توکو ګټه او تاوان سره مقایسه شي په سل کې اتیا فیصده تاوان او شل فیصده احتمالي ګټه لري چې هغه هم د افغانانو د کم مهارت، ستونزو او مجبوریت اړخ دی او بس. زما په نظر افغانان ټول په دې ښه پوهېږي چې دغه کښت زمونږ او زمونږ د هیواد لپاره یوه مهمه ستونزه ده او ستونزه به هغه وخت حل کیږي چې دغه کښت په افغانستان کې په یوه بل کښت سره بدل شي، ترڅو خلکو ته د هغه اړتیا وو بسنه وکړي،

د کتاب ټول حقوق له خپرندویې ټولنې سره خوندي دي

د نړۍ هیوادونو هم دې ته ګوته نیولې چې تر بندېدو پورې په هڅو کې دي، نو دلته یو توافق وجود لري چې هغه پر ستونزو د نظر یو والي دی، مګر اوس یو توپیر وجود لري چې هغه دوې ستونزې دي: کرل، او نه کرل. کیدای شي همدا یوه مشترکه ستونزه وي چې ظاهراً یو اړخیزه معلومیږي، ځکه کرل یې لکه ماچې ورته وړاندې اشاره وکړه ډېر اړخونه لري او نه کرل یې هم یوه ستونزه ده چې هغه د افغانستان

د بزګرو مجبوریت او په عموم کې د نړۍ والي مافیا او قاچاقبرانو تجارت دی.کیدای شي د هیواد د ننه او له هیواده بهر ډېر ځواکمن

لاسونه پکې د خیل وي، دا حقیقت دی چې دا دواړه ستونزې دي خو اوس دا خبره مهمه ده چې سړی یې معلومه کړي چې دنه بندیدو عوامل یې څه دي او رښتیا هم بهرنیان غواړي چې د دغه کښت د بندیدلو په اړه اخلاص وکړي او که هسې سندري دي چې په لوړ آواز سره یې بدرګه کوي، دوی په دغه مورد کې چې بند یې کړي او بزګرو ته بدیل معیشت برابر کړي عاجز دی او که څنګه؟ دا یوې عمیقې څېړنې ته اړتیا لري ترڅو مثبته نتیجه لاس ته راوړي.

لکه څنګه چې مي وړاندی ذکر کړل چې یوه ستونزه بین المللي تجارت دی چې امکان لري د مخدره توکو په بندیدو کې دې خنډ وي، دا چې د دغه بین المللي تجارت لوبغاړي او اصلي تجاران څوک دی دا هم یو مهم ټکي دي، دا چې د کوکنارو همدارنګه د چرسو کرونده ګر د ملګرو ملتونو د راپور له مخې په سل کې پنځوس بیا شپیته یا اتیا آن تر نوي فیصده پورې افغاني بزګران دي همدارنګه وړوکي تجاران او قاچاقبران هم افغانان دي چې مثال یې د لښتیو او وړو ویالو د کبانو دی نسبت د بحر او سمندر لویو کبانو ته همداسې مثال دی د افغاني وړو قاچاقبرانو نسبت و بهرني مافیا او قاچاق برانو ته، دلته دوه ټکي د پام وړ ټکي دی چې یو د رسمي منابعو دخالت او بل د غیر رسمي تجارانو غیر قانوني تجارت دی، ډېر خلک په دې نظر دي چې رسمي حلقي د دغو قاچاقو او تجارت یوه لویه برخه تشکیلوی چې امریکا بریتانیا او نور غربي هیوادونه پکښې مثبت رول لري هم دیته ورته هیوادونه په آسیا او اروپا کې شته اما کوچني هیوادونه په هغو کې لوړ مقامات د وزیرانو او جنرالانو په کچه دخیل بلل کیږي. کیدای شي دا کچه تر نومړیو وزیرانو پورې همداسې ترڅار ګرو ادارو پورې غځیدلای شي، که دا اټکل سم وخیژي نو د تاریاکو او بنګو بندول تر کرلو ډېر ستونزمن او

د کتاب ټول حقوق له خپرندویې ټولنې سره خوندي دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

سخت کار دی که څه هم ځيني هيوادونه ظاهراً د هغو د بنديدو لپاره چنده ورکوي او يا تبليغاتي او نظامي امکانات کاروي، دلته بيا دوه اړخونه لري. ګمان کيږي ځيني هيوادونه هم د بنديدو لپاره هم د کرلو لپاره په تجارت بوخت دي.

دويم اړخ يې د بنديدو په نامه تجارت شروع او روان دی. د دې تجارت په لومړۍ کټګورۍ کښې هغه هيوادونه بلل کيږي چې قوي او مضبوطي ريښې لري، دويم يې د نورو هيوادونو په مرسته متې مظبوطوي لکه ملګري ملتونه او له هغو سره تړلې ادارات او نوري انجوګاني او موسسات چې هيڅکله نه غواړي د ترياکو يا نورو نشيي توکوو تجارت دی په ټپه ودريږي، دا چې ملګري ملتونه او ترڅنګ يې انجوګاني نه غواړي دا خطرناکه کار ختم شي دوه دليله دي.

لومړی: د مخدره توکو په نامه ملګري ملتونه د پيسو د پيدا کولو ښه مرجع پيدا کړي چې ميليونونه ډالر له نورو هيوادونوڅخه راټول او خپله تري استفاده وکړي.

د کتاب ټول حقوق له خپرندويي ټولني سره خوندي دي

دويم : د ملګرو ملتونو په چوکاټ کې کيدای شي په لسګونو زره کسان او په سلګونو اداري‌کار کوي چې د مخدره توکو د مخنيوي له فنډ څخه مصارف کوي او تري معاشونه اخلي همداسې ګمان کيږي چې څارګري اداري په همدغه سوري ياغار سرونه ننيستي دي.

همدارنګه د انجوګانو لپاره دغه دوه علته وجود لري چې دکوکنارو د بنديدو لپاره مهمه ستونزه ده، ځکه که د ترياکو پلمه ودريږي نو کيدای شي هم فنډ او هم دفاتر بندشي او هم د ملګرو ملتونو انجوګانې، موسسات او کار کوونکي وزګاره شي، چې يو مثال يې د مخدره توکو پر ضد د افغانستان وزارت دی چې څومره بهرني مشاورين کار پکښې کوي او څومري ډېرې او پلني تنخواګاني

لري. کيدای سي په اروپا او امريکا کې به تر ټولو لوړ معاشونه وي اوعزت به يې د يرغلګرو له برکته تر هغو څو چنده اوچت وي. سره ددې چې ګومان کيږي دغه مشاورين هغه ترټولوبي استعداده خلک دي چې په غربي نړۍ کي دکاوړتيانه لري.

د دې علت يو ښکاره ثبوت د اسلامي امارت وخت په ګوتوکولای سو چې کله په قطعي صورت ترياک بند شول يو جريب هم په سيمه کې نه وه کرل شوي، نو د دی لپاره چې ملګري ملتونه په دې کار مطمئن او باوري شي او بيا نورو هيوادونو ته په دې اړه قناعت ورکړي چې ترياک او چرس په کلي توګه بند شويدي د هغو هيئت ته اجازه ورکول شوه چې هغو سيمو ته ورشي چې وړاندی پکښي دغه کښت کرل کېدی ترڅو هغه سيمه په خپلوسترګووګوري. مګر د دې پر ځای چې نورو هيوادونو ته قناعت ورکړي او يا له بزګرو اوکروندګروسره بديل کمک وکړي، ملګرو ملتونو او د هغو انجوګانو د امارت پر ضد منفي تبليغات پيل کړل، بهرنيو هيوادونو ته به يې ويل چې د افغانستان اسلامي امارت د دی لپاره چې ترياک ارزانه شوي دي دا کښت بند کړ. ياداچې د طالبانو چارواکو خپله ډېرترياک رانيولي او داسې نورخارجي منفي تبليغات. همدا رنګه به يې د دې په ځای چې کروند ګرو ته د حوصلي، کمک او بديل تخم معيشت خبري وکړي بالعکس يې د هغو په پارونه لاس پوري کړ ترڅو د حکومت او خلکو تر مينځ اختلافات او ستونزي راولاړي شي. بزګرو ته به يې ويل چې تاسو به څه خورئ! دا ځمکي خو ستاسو د ژوند لپاره کفايت نه کوي، حکومت ستاسو مشکلات په نظر کې نه دې نيولي، په شريعت کې هم دا کښت جواز لري قطعي حرام نه دی. په ځانګړې توګه ستاسو لپاره چې بله دعوايدو لاره نسته او داسې نور...

دا کتاب ټول حقوق له خپرندويي ټولني سره خوندي دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه خپله په دې باندې پوره باور لرم چې ملګري ملتونه اوغربي انجوګاني چې په دغه اړه کار کوي مطلق سوداګر دي چې خپل تجارت په وړاندې بيايي د خپلو ګټو لپاره کارکوي ، ملګري ملتونه موسسې حتی وزير، معين، مشاورين، رئيسان ټول د دی ښې او په زړه پوري سوداګرۍ له ګټې څخه برخمن دی، ښه پلن څټونه يې پکښې وکړل
د ښو ماڼيو اوشتمنيو خاوندان شول چې کله يې مور او پلار په خوب هم نه وه ليدلې.

دويم اړخ يې سوداګريز ميکانيزم دی، په افغانستان کې د مخدره توکو تجارت په اوله کته ګوري کې تر ډيره ترافغانانو پوري اړه لري چې ګټه يې ډيره کمه ده نسبت دويمي کته ګورۍ ته، په دويمه کټګوري کې افغاني قاچاقبر او بهرني قاچاقبر ترخپل منځ مساوي شکل لري چې ګټه يې نسبت دريمي کټګورۍ ته ډيره کمه ده، دريمه کټګوري يواځې په بهرنی مافياو قاچاقبرو پوري تړليده چې د افغاني قاچاقبرانو پکښې هيڅ دخل نشته چې ګټه يې نسبت تر ټولو لوړه ده همداسې څلورمه، پنځمه کټګوري ده. د مثال په ډول يو کيلو هيروئين د افغاني قاچاقبر په واک کې زر ډالره قيمت لري چې هغه لومړۍ کټګوري ده. داکټګوري ترډيره په افغانستان پوري محدوده ده، دويم لاس په ايران، پاکستان، ترکمنستان او نورو ګاونډيو هيوادونو کېده تخمين څلور زره، پنځه زره ډالره قيمت ولري چې افغانان او بهرنيان ددغې سيمې پکښې برخه لري، دريمه کټګوري چې اروپا امريکا اونورو لري هيوادونو ته ځي شايد له پنځه ويشت زره څخه تر پنځو سو زروپوري قيمت ولري چې دا کار ټول د بهرنيو قاچاقبرو، مافيا او حکومتونو له لاري کيږي. افغانان پکښې هيڅ برخه نه لري، دا چې حکومتونه څنګه پدې قاچاقو کې ونډه لري، دا

د کتاب ټول حقوق له خپرندويې ټولنې سره خوندي دي

ګرانه خبره ده چې کچه يې معلومه شي، خو ويل کيږي چې ډېر د لوړو منصبونو خاوندان په ډيره لوړه کچه پکښې ونډه لري. همدارنګه تر ډيره شک کيږي چې دا کار امريکا او برتانيه د مخکښنانوپه توګه پر مخ بيايي.

د دې کار يو عمده دليل د کولمبيا د کوکاينوکيدای سي، په کولمبيا کې افغانستان ته ورته وضعيت دی چې په لوړه کچه د چارواکو مافيا پکښې دخيله ده. هلته د امريکا په مرسته دکولبيا نظامي مصارف د کوکينو له عايداتو څخه بشپړه کيدل او دا د امريکايي نظامي مشاورينو په مرسته کيدل. همدا رنګه د امريکا د حکومتي چارواکو په مرسته جنوبي امريکا ته د کوکاينو صادرات لېږديدل ترڅو د ځينو لويو ښارونو وګړي ورباندي معتاد وساتي چې دسياست له ډګره بې برخې پاته شي.

يو بل دليل د افغانستان د اسلامي امارت پر مهال هغه تهمتونه دی چې ملګرو ملتونو، امريکا او برتانيې طالبان په دې تورمتهمول چې ګواکې د طالبانو حکومت په مخدره توکو او قاچاقو کې لاس لري او د قاچاقو کاروبار کوي په پيسويې وسلې او مهمات رانيسي جنګ پري کوي. د هغو دليل داوو چې د اسلامي امارت تر راتګ دمخه

د ترياکو د کښت کچه په سل کې پنځوس وه. د طالبانو په واکمنۍ کې داکچه له پنځوسو نه شپته تر پنځه شپيته پورې پورته شوه. د دي دا ثبوت دی چې طالبانو دا کار کاوه په همدی خاطر دغه کچه لوړه وختله. که طالبانو دا کار نه کولای نو دا کچه به حتمي کښته تللای. سره د دې چې طالبانو په تدريجي شکل د درو کلونو په موده کې د ترياکو او بنګو کښت په کلي توګه بند کړ، تر پنځوسو ډيري يې د نشيي توکو د جوړولو فابريکي او په ټنونو چرس وسوځول، اوس

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې د ناټو، ایساف، امریکا او برتانیې تر یوسل او پنځوس زره یرغلګر په افغانستان کې دې تریو سل او پنځوس زره زیات د افغانستان اردو او پولیس هم د دوی په چوپړ کې دي، د مخدره توکو د مخنیوي په نامه مستقل وزارت هم جوړ شوی دی، خو بیا هم د تاریاکو او چرسو د تولید او کښت کچه تر نوي او پنځه نوي پوري لوړه ختلې ده. نو دا څه مانا لري؟ د دوي د دې ادعا پر اساس موږ په کلکه ویلای سو امریکا او برتانیه چې په بهرنیو یرغلګرو کې پوره واک او رول لري د دې کچې د لوړیدو مستقیم مسؤول ، ټیکداران اوکار کوونکي دي.

یو بل دلیل د افغانستان د اسلامي امارت په وخت کې د امارت د زعیم په فرمان په ټولو هغو سیمو کې چې د اسلامي امارت تر واکمنی او کنټرول لاندې وي د تاریاکو او بنګو کښت په بشپړه توګه بند او په عملي توګه دا کار په ټوله هیوادکې پلی شو، خو برتانیې، امریکا او نورو هیوادونو د ملګرو ملتونو په شمول هیڅ عکس العمل ونه ښود او نه یې د هغه د بریالیتوب لپاره د کرونده ګرو او بزګرو سره څه مرسته اوکمک وکړ، آن تردې چې تش په وینا یې د دې کارهر کلی هم ونه کړ. سره له دې چې د افغانستان په تاریخ کې د مخدره توکي پر ضد دا تر ټولو لومړی ګړندی عملي ګام وو، چې نه یې له دوي څخه فوجونه، چمتووالي او الوتکي غوښتی او نه یې عسکر، یرغل اوجنګ اونه یې د ځان او مسلمانانو مرګ ژوبله غوښته، یواځینی هیواد ګاوندی ایران وو چې په هلمند کې یې یوه کمکي پروژه جوړه کړه کیمیایې سره او د ځمکو د یوې کولو لپاره تراکتورونه به یې خلکو ته ورکول تر څو پروژه د تاریاکو د کرونده ګرو سره مرسته وکړي چې بیرته د دغه توکي کرنې ته پام وانه ړوي، دا چې اوس په سوونو زره عسکر په زرګونو ټانګونه په سونو الوتکي

د کتاب ټول حقوق له خپرندویې ټولنې سره خوندي دي

اونور تجهیزات افغانستان ته په خاصه توګه هلمند ته راولي په زرګونه میلیونه پونډه اوډالر خاوري کوي. په لسګونو زره افغانان په شهادت رسوي کورونه کلي په الوتکو اوچولکو او ټانګونو له خاورو سره خاوري کوي دهري ورځې په تیریدو سره خپل یرغلګر عسکر د تاریاکو دله منځه وړلو په پلمه له لاسه ورکوي، اخر څه مانا لري، زما په نظر دا اټکل به روغ وي چې په همدې سوداګری کې ستره ونډه لري مګرداسې مهارت او تجارت زیات عمیق بیخ لرې والله تعالی اعلم.

یو بل دلیل دادی چې موږ وینو چې د مخدره توکي پر ضد څومره تبلیغات کیږي، وزارتونه، ریاستونه، مدیریتونه په ټولو ولایتونو آن په ولسوالیو کې جوړ شوي، د خلکو لپاره چې په دغه کار و بارکې بوخت دي د افغانستان په دننه کې د سزا لپاره خاصه محکمه جوړه شوي، چې په ځانګړي توګه د امریکایانو لخوا روزل شوي قاضیان لري. د هغو لخو معاش خوري،د افغانستان بې خاونده غریبوخلکو ته د بند حتی د مرګ سزاګاني اوروي، خو له بله طرفه هغه لوی لوی کارو بار کوونکي چې ګومان کیږي په ټنونو کارو بار به کوي او په دی تور تورن دي چې له بهرنیو قواوو سره ښې نژدې اړیکي لري او یا په حکومت کې ښه غټ اعتبار او مقامونه لري. هم ددې هنداري یو بل مخ دی چې دښټ لخوا ځان ښکار کوي.

یو بل دلیل دادی چې مخکې مو ذکر کړ. هغه دا چې اقلاً دا سوداګر یا کارو بار کوونکي په دري ډوله ویشل شوي دي چې په لومړی قطار کې افغانان راځي. هغه افغانان چې کروندګردي او د مجبوریت له کبله یې ورته زړه ښه کړی دی. دوهم ډول د افغاني قاچاقبرو او بهرنیو قاچاقبرو واړه ګروپونه دي. دریمه ډله د بهرنیانو نړیواله مافیا ده چې افغانان پکښې هیڅ ډول رول نه لري، تر ټولو

(c) ketabton.com: The Digital Library

غټ کاروبار چې لويو لاسونو، ډېرو پيسو او ټينګ امنيت ته اړتيا لري همداډله ده. دلته د سوال اوسرخلاصی خبره داده چې د دغه توليد لويه برخه په اروپا، استراليا، امريکا او ځينو آسيايې او افريقايېهيوادونو کې لګيږي، د هغو بازارونه په دغه توکي ګرم، ډك او په ميليونونو خلک يې پري معتاد دي. دا چې دلته اختصاصي محکمه جوړيږي افغانان چې ديوې، دوو تر لسو کيلو ګرامه په هيواد کې دننه او يا لږ تر لږه په نږدې کاونډيو هيوادونو کې د اختناق او مخمصې سره په مشابه وخت کې معامله کوي نيول کيږي، بنديان کيږي، وژل کيږي، په اعدام باندې محکوميږي، ولې هغه کسان چې دغه لوی کاروبار کوي په ټنونو مواد په کښتيو، الوتکو کې انتقالوي نه نيول کيږي او نه ورته ځانګړې محکمه جوړيږي؟؟؟

برتانيه، امريکا او نور غربي هيوادونه چې په ميليونونه خلک وينې چې معتاد دي په لارو، کوڅو او واټونو کې دغه مواداستعمالوي په دې باندي نه شي توانيدلای چې دغه مافيايې قوه درک کړي،هم دې ته متوجه شي چې دغه خلک دغه مواد له کومه او په څه طريقه پيداکوي او څوک يې ورته راوړي. آيا افغانان دي که د همدغو هيوادونو کارکونکي دي. د چا په مرسته د چا په الوتکو او کښتيو کې راوړل کيږي. دوی کولای شي چې په ډېر کښته مصرف او نه تلفاتو په دی کار سره موفق شي او هم يې مخ نيوی کولای شي، خو دا چې افغانستان ته راځي او بيا دلته د وينو په تويولو دا کار ترسره کوي څه مانا لري؟ والله تعالی اعلم.

دلته دا مهمه نده چې دا کار څوک کوي، څوک يې ګټه وړي، څوک ورباندې ځوريږي او څوک ورباندې مړيږي او پړسيږي. مهمه داده چې که دا اټکل سم وخيږي چې ملګري ملتونه نه غواړي چې دا کښت دی ختم شي، دننه او بهر لوی لاسونه او حکومتونه په دی کې

د کتاب ټول حقوق له خپرندويي ټولنې سره خوندي دي

دخيل وي، د بلې خوا ځيني هيوادونه او واکمنان غواړي چې دا مضر کښت له منځه ولاړ شي، نو دا يقيني او معلومه خبره ده چې داد افغانستان او افغانانو لپاره يوه غټه مغلقه ستونزه ده، کرل يې هم ګران کاردی بنديدل يې هم ورته ګران او مشکل کاردی، دا ځکه چې په دواړه صورته کې افغانستان له امنيتي،اقتصادي او سياسي کړاونو سره لاس او ګريوان کيږي چې په نتيجه کې افغانستان او افغانان له سخت اقتصادی کړاو سره مخ کيږي چې هغه خپله د زرګونو بد مرغيو سبب ګرځي. ګټه او خوند به بل او يا کم افغانان ترې اخلي او قرباني به يې ټوله ولس او ملت پر غاړه اخلي، دا چې اوس افغانانو ته څه په کار دي خلک هيڅ نه پوهيږي. د مثال په ډول که محکمي ته ورسو چې پر ځينو غريبو خلکو يې د بند او اعدام حکم کړی دی له بلي خوا په ټول هيواد کې دغه کښت کرل کيږي. حکومت د بهرنيو برغلګرو په شمول په دې کارکې ياته راغلي چې په زور يا د خلکوپه قناعت سره داکښت په بشپړه توګه بندکړي. په نورو خلکو باندي چې واسطه اوقوت نه لري فيصله کول هيڅ حقوقي او قانوني اړخ نه لري، يوازې دا چې پر خلکو به د ظلم مانا ولري ځکه چې داسې پردی قضاوت نور هم د خلکو د ځور سبب کيږي دا چې حل يې څه دی موږ به يې ان شاءالله څه ناڅه روښانه کړو.

نتيجه:

هره څيړنه په تکرار سره د خلګولپاره مثبت انځور لري چې بالاخره ښه نتيجه ترې لاس ته راوستلای شي، يا دا چې په څيړنو سره د ډېرو مثبتو او منفي برخونو ارزښتناکې تجربې په وجود راولي

(c) ketabton.com: The Digital Library

په دغه شربلوسره کیدلای شي په نوره څېړنه او بشپړتیا سره ترې کوچ وایستل شي، خو دقت او حوصله او بې تبعیضه او تعصبه مطالعه او څېړنه به نوره ښه نتیجه ولري، په لوړه سرسري څېړنه کې ما په پنځو علتونو او یا پنځو اصولو کې ډېر علتونه ځېرلي که په ښه ځیرتیا ورته د بل ښه مجرب عالم په هڅو کې نیمگړتیا په گوته شي، یا ورسره نور علتونه او یا د نورو علتونو اصلونه په فهم کې راولي، ورسره ضمیمه کړای شي او نیمگړتیایې په دقت سره بشپړه کړای شي زه باور لرم چې د یو اصل پر بنا به ترې گټه واخستل شي.

زموږ گران، ښکلي او لرغوني هیواد په پرله پسې ناورین کې راگیر شویدی لاتر اوسه هم د نورو ویرونو او کړاوونو بلاگانو خولې وازې نیولیدي. تر ډېره پورې گټه ترې بل اخلي او په اورکې موږ او زموږ هیواد سوځي. په نړیواله کچه مو اعتبار کمیږي، اقتصاد مو کمزوری کیږي او یاله منځه ځي، بې علمي او بې کسبي راپکښې جرړې ټینگوي ، د نړۍ په تیره د گاونډیو هیوادونو له سیالۍ نه شاته پاتیږو، په غربت، هجرت او فقر کې به نورهم تر ډېره پاتې یو، په دغه وړه ډالۍ کې زه زما د تجربې په زیږنده فکر او د تیرو تیارو او د ژوندیو د قبرونو په دوران کې هغو ډېرو نیمگړتیاوو ته ځیر شوی یم، د فکر آس مي ورباندي ځغلولی دی، دماغ مي ښه ورباندي ستومانه کړیدی، خو هغه څه ته مي تلوسه کوله چې د اسلامي عنعناتو او ملي کلتور په رڼا کې رامنځ ته شي د هغه څه په وړاندي استقامت او مبارزه وسي چې زموږ هیواد، د هیوادوالو له لاسه د ډېري بیځایه خوشباورۍ له کبله د پردیو په مستقیمه مداخله د هغو د شومو او ناولو اهدافو قرباني شوي؛ لاتراوسه ورپسي قرباني کیږي، دا چې څوک بریالي شوي یا څوک شاته تللي او یاهغوی خپله په هغه اور کې سوي دا د

د کتاب ټول حقوق له خپرندویې ټولنې سره خوندي دي

هغو د تدبیر سرچپه نتیجه او د الله د تقدیر فیصله وه، خو په شروع کې هر څه په یوه تدبیر سره پلان شوي او بیا مخته تللي.

لومړی:زما په ټوله څېړنه کې د اسلام او کلتور ټکي هرځای کارول شوي، په ډېرو علتونو کې له هغو سره ربط ورکول شویدی دا ځکه چې هره اسلامي ټولنه په ځانگړې توگه په افغاني ټولنه کې دا تر ټولو یو مهم او ښکاره اهمیت دی، نوځکه چې په هغه سره ټینگار تر هرڅه ډېر په کار دی زما اوس هم فکر او نظر دادی: کومو افغانانو چې د رهبرۍ دعوه کړې یاورته د چارو واگې ور سپارل شویدي یایې ترشا د ملاتړې په توگه همکاري کوي د افغانستان د حل یا مشکل له اصل نه پر بل لور روان دی. هغه څه چې افغانان یې غواړي او افغانان پرې اعتماد کوي افغانستان په جوړیږي اویا د افغانستان د ستونزو لپاره د حل لاره اواره وي شاته غورځولي. په هغه څه کې خپله گټه لټوي چې له هغه علته څو ځله خراب شویدي، هغه چا ته دوست وایې چې

د سرماغزه یې ترې کښلي، هغه چاته یې د خپل زړه بوخچه پرانیستې چې وړاندې دهغه د زړه رگونه ور پریکړي، هغه چاته یې زړه ورنژدې کړې چې د قتل خنجر یې د هغه زړه د راکښلو لپاره له پولادوڅخه جوړ کړي، له هغه چا څخه یې د وطن د جوړیدلو هیله اوغوښته کړي چې په توپونو یې ورته وران کړي دی، خو بیا هم دغه کسان لاتراوسه په خپلو سرچپه کړو نه پوهیږي او نه وربانديې پوهیدلای شي، په دې تمه چې له هغو څخه مثبته نتیجه لاس ته راوړي. بالعکس په رواني او روحي امراضو اخته شول، بیا هم د یوه احساس په رهبري کې د زړه بداوي بیلگې ډېري لیدل کیږي.

بیرته به د څېړنې پایلې ته ورشو، زما نظر دادی چې افغانستان یوازې د افغانانو په زیار او پوره اخلاص جوړیدلای شي. د حل لپاره

د کتاب ټول حقوق له خپرندویې ټولنې سره خوندي دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

به یې له هغو موثرو اصولو کار اخستل کیږي چې اسلامي او افغاني صبغه ولري. د تعصب مخه به په ډیره زیرکتیاسره نیول کیږي، له زغم او تحمل څخه به کار اخستل کیږي، د افغانستان پر اصل او د افغان پر وجود به اعتماد کیږي، بهرنی فکر او د هغو مداخلي ته به نه ځای او نه اهمیت ورکول کیږي، که څه هم تر ډیره دلته د بهرنی مداخلي قوت موثر ښکاري او ځیني افغانان په دې عقیده لري چې بیله بهرني تاثیره به د افغانانو شتون پیاوړی بنسټ ونه لري او یا به تري ګټه وانه خستل شي، خو زه په دې عقیده یم چې د افغانستان په مستقله پریکړه او جرګه کې د بهرنیو شتون د هغو د منافعو نماینده ګي کوي، افغاني ستونزو ته د افغاني وقار کلتور او مذهب په رڼا کې د حل د لارې د موندلو لپاره خنډ ګرځي. د افغانستان هغو ستونزو ته چې د داخلي مسئلي په توګه د افغانانو تر منځ وجود لري او بهرنیان تري د ځانونو لپاره استفاده کوي، د سپین ږیرو، علمای کرامو،روحانیونو او منورینو په ملګرتیا د حل لاره پیدا کیدلای شي چې د خیر او مصلحت لپاره پر ټولو ابعادو څیړنه وکړي، ټولو خواوو ته په افغاني دود قناعت ورکړي او یوه معقوله او مقبوله فیصله وکړي.

موږ دا منوچې دلته همدااوس د بهرنیو هیوادونو او بهرنیو قوتونو مفکوري له نظره نشي غورځیدلای، ځکه چې هغوی اوس په صحنه کې په اوتوماتیک ډول مطرح دي. که څه هم دوی زموږ د هیواد لپاره د زهرو او د ساري امراضو مثال لري، خو بیا هم یو ډول قناعت ورکول پکار دي ترڅو د هغوی شر دفع سي خو داسې نه چې هر څه چې هغوی غواړي باید ومنل شي او هر څه یې پلي کړای شي، بلکي باید تر اسلامي او ملي منافعو ورته په هیڅ شکل ترجیح ورنه

د کتاب ټول حقوق له خپرندویې ټولنې سره خوندي دي

کول شي، ځکه د دین او وطن پر سرمعامله د هیچا حق نه دی، زما نظر او ادراک دادی چې د بهرنیو قوتونو استمرار یا ډیر پاته کیدل که څه هم د څو محدود اشخاصو د کنټرول ساتلو په نامه وي د افغانستان د ځمکنۍ بشپړتیا لپاره یوه لویه او خطرناکه پایله لري. د دې استمرار په نتیجه کې به داسې ستونزي راوخوټوي چې بیابه یې جبران ناشونی وي.

دلته یوه توصیه لیکم او دا چاته د عار او عیب او پیغور ورکولو خبره نده. که د طالبانو د واکمنۍ په وخت کې چې هم افغانان او هم مسلمانان وه دومره تحمل شوی وای لکه اوس چې له امریکایانو، برتانویانو او نوري کفري کړیو سره چې نه مو په دین مذهب، کلتور او ملت راسره شریکان دي، نه مو د ژبي او سیمي مشترکات سته، نه خدای او د هغه رسول د دوی دغه تقرب ته اجازه ورکوي، نو ولي به د داسې ستونزو سره مل کیدلای، ولي به مو د ورور په مقابل کې د پردیو د ناولو مفکورو تګلاره تعقیبولای، ولي به مو پر افغاني او اسلامي وقار ګوزارونه کیدلای، که تر طالبانو وړاندي د رباني صاحب د حکومت په وړاندی بیا هم د تحمل لاره تعقیب شوې وای زیات نه دومره تحمل چې دا اوس له یوه سرټمبه مغرور امریکایې سره کیږي، زه په دې باوریم چې هیڅ به پیښه شوي نه وای، زه بیاهم پر دې خبره ټینګار کوم چې د بهرنیو قوتونو قرباني که د پیسو ده که د سرونو ده د افغانستان او افغانانو لپاره نه ده، هر څوک چې وي او د هر دین سره چې تړاو ولري د افغانانو د یو کولو او اتحاد لپاره هڅه نه کوې بلکي پر عکس خپلې منافع د مسلمانانو او افغانانو په بې اتفاقی اوتوپیرونو کې لټوي. په ټوله نړۍ کې د مسلمانو له همدی

د کتاب ټول حقوق له خپرندویې ټولنې سره خوندي دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

بې اتفاقۍ نه خوند اخلي، يوله بله يې سره جنګوي، يو په بل يې سره وژني او نور پکښې د دښمنۍ او تعصب ريښې او جرړې غځوي.

دلته د غربيانو د سيسي جالونه اوهغه مخفي اوپټ رازونه په ګوته کوم چې دافغانانو د کمزورۍ او ناوسۍ لپاره ورباندې کار شوی او کار کيږي. هغه د غربيانو پوخ پلان په اسلامي نړۍ کي په مختلفو نومونو د ډيرو ټوليو او ګوندونو جوړول دي، د ډيرو ګوندونو او شوراګانو جوړېدل څه فايده لري؟ هغه دا چې په هر لور او هره سيمه کې مختلف احزاب او ګوندونه له مختلفو افکارو سره کار وکړي کوچنۍ ډلې او ګوندونه په خپلو کې سره اړم او مختلف اوسي،

د خپلو منافعو يا بريالیتوب په لټه کې شي، يو بل ته د ماتې ورکولو تکل وکړي له همدې کبله د بهرنيو مدارکو څخه د پيسو او کمک غوښتنه کوي، د فقر لاس د مادياتو د لاسته راوړلو په خاطر د خپل ورور سره په مقابله کي پرديو ته اوږد ساتي ، څو په داخل کې د خپلو ورونو په وړاندي رقابت ته دوام ورکړي، مګر په داسې احتياج سره مجبورا هغه څه ومني او د هغه چا ومني چې ورته پيسي ورکوي.

د همدې مرستي په بدل کې د دوی فکر ته وده ورکړي، دلته د سوال او جواب ډير مشکل نشته خو موږ بايد له داسې حالت نه تجربه واخلو او تيري نيمګړتياوي جبران کړو. دانه چې د خپلو خطاګانو تسلسل وساتو، موږ د دې تسلسل ژوندي شاهدان يو د مقدس جهاد وخت موتراوسه ښه په ياد دي داچي د جهاد په وخت کې په پاکستان او ايران کې څه له پاسه ۱۴ ګوندونو او افغاني تنظيمونو فعاليت کاوه، ښه وده يې وکړه او سياسي مشرانو يې له يوه او بل سره نژدی اړيکي درلودي، له بده مرغه کوم چا چې د جهاد د پيروزي نه وړاندې د قدرت د نيولو لپاره د جهاد واګې ټينګې کړي هغوی د

د کتاب ټول حقوق له خپرندويي ټولنې سره خوندي دي

راتلونکي په فکر کې شوه، د سياسي وړتيا لپاره يې بهرنيو مرستندويو ته نور هم د سوال لاسونه ور وړاندې کړه، د جهاد له بري او کابل ته د ننوتو سره سم په خپلو کې اړم شول او هغه څه يې وکړه چې بايد نه يې وای کړي. هغوی د دې لپاره چې خپلو ورونوافغانانو ته چې همسنګري، هم مذهبې، هېوادوال او هم هدفه ملګري يې وه ماته ورکړي، هغه چاته د مرستي او کمک لاس وغځاوه چې تردې مهاله يې دښمن، په دين او ملت يې پردی وو، ان تردې چې د خپل مقام او قدرت د ساتلو لپاره يې د امير عبدالرحمن په څير د وطن ټوټه کيدل هم پر ځان منلي وه.

دلته به له چا سره سوال پيداشي چې هغه ګوندونه او اوسني يا راتلونکي سياسي ګوندونه به ډير توپير ولري ځکه چې پخوانيو ګوندونو مسلح کسان او نظامي قوتونه درلودل اوسنی ګوندونه بيا يوازې پر سياست او رقابت ولاړ دي؟ د هغوا په ځواب کې زه ابعاد نه څيړم خو دومره ويلای شم چې ماته د اختلاف تر ټکو د اتفاق ټکي ډير مهم دي، اتفاق موږ جوړولای شي خو نفاق مو له وطنه ورکوي.

دويم په بهرنيو هيوادونو کې چې کومي پارټۍ پر پرمختلفو ايډيالوجيو اتکا لري هغوی د خپل استقلال، بهبود او پرمختک لپاره کار کوونکي دي. هغوی د مادياتوله کبله کافي امکانات لري. هغوی د خپلو خلکو په مالي مرسته خپلو پارټيو ته وده ورکوي. خارجي مادياتو ته سترګي نه کږوې، مګر په اوسني حالت کې چې په افغانستان کي څومره سياسي قوتونه ډيروالي پيدا کوي هم دومره بهرنی لاسونه هيواد ته ننباسي، هم دومره بهرنی ايډ يالوژۍ په هيواد راننوځي، هم دومره د نفاق جرړي پياوړي کيږي، ځکه چې د سياسي پارټيو مالي لګښت له داخلي منابعو څخه نه تمويليږي، بهرنی پانګه يامرسته کله هم وړيا اوبې مقصده نه وي. دا طبعي

(c) ketabton.com: The Digital Library

خبره ده چې کومه پارټۍ د چاله خواتمویلیږي د هغو له اغېزي څخه به برخمنه وي.

یوه بله مهمه خبره چې سیاسي احزاب وربانديې تقویه کیږي داده چې په نورو هیوادونو کې اکثره وګړي د زړه له کومې دا غواړي چې خپلو سیاسي ګوندونو ته پانګه ورکړي. د دې امکانات لري چې خپله ډله غښتلي کړي، مګرله بده مرغه په افغانستان کې تر ورکړه د راکړه اصطلاح ډیره دود ده، نو ځکه چې سیاسي قوتونه یا پارټۍ خامخا بهرنیو پانګو ته سترګې کږه وي که په رشتیاقیاس وکړو نو نتیجه به یې پانګي ته وفاداره شي دا به یو مهلک مرض شي چې واکمن واک ته په رسید وسره پرخپلووعدووفانسي کولای.

دریم: که موږ هغو هیوادونو ته ځیر شو چې اوس په افغانستان کې د احزابو پر ډیر والي ټینګار کوي او یا دغي رواني پروسي ته په جدي توګه وده ورکوي، د هغو په خپلو هیوادو کې دومره احزاب ولې نشته، د مثال په توګه په امریکا کې یوازې مطرحي پارټۍ دوی دي چې سم فعالیت کوي، جمهوري غوښتونکي،(ریپبلیک ګوند)او لیبرال پارټۍ (دموکرات ګوند) دی. د دغو دوو پارټیو په منځ کې همیشه رقابت روان دی. د امریکا واکمني اداري ډیر زیات کوشش کوي چې نوري مطرحي پارټۍ جوړي نشي دا ځکه چې په ملت کې د انشعاب او ډیرو اختلافاتو سبب ګرځي. همدارنګه کاناډا، استرالیا، برتانیه، جرمني، فرانسه او نور هیوادونه چې ډیري کمي او محدودي مطرحي پارټۍ او احزاب لري، دا چې د هغو ځمکني مساحتونه او نفوس تر افغانستان څو چنده ډیرهم دي په لږو احزابو کفایت کوي، مګر زموږ په کوچني کور کې چې د امکاناتو کچه یې صفرده سل تر دوه سوه پارټۍ غواړي او لا پسي ډیریدل د څه مطلب لپاره دي؟ که دا کار ګټه او ښه پایلي ولري سوال دادی چې ولي یې دوی پخپلو

هیوادونو کې نه غواړي او که ښې اومثبتې پایلې و نه لري نو بیایې دلته په ډیریدلو کې څه مطلب دی؟

څلورم: د رقابت خبره ده. دا مهمه ده چې د ځینو پارټیو په منځ کې که رقابت نوي بیا به مطلقه دیکتاتوري خپریږي. د پرمختګ مخه به نیول کیږي، دواکمنانو عیبونه به پټ پاته کیږي مګر د رقابت مانا باید دانه سي چې باید سل یوسل او شل ګوندونه جوړسي دا ګوندونه چې نه د ځانونو واک ولري او نه د دفترونوکرایه د ګوند مشر په ځان پوري حیران او خلګ په ده پوري حیران وي. په هغه صورت کې چې د خارجیانو ماغزه نورمال نه وي.بیا خو نور هم کار خرابیږي پاته درقابت خبره سوه رقابت په دوو او درو تر پنځو ګوندونو پوري په وجود راتللای شي تر دي زیات هسې د ګډوډیو لامل ګرځي او بس.

دلته باید په ډیر غوراو فکر سره وګورو چې په اوسنیو شرایطو کې چې خلک د لوږي فقر او بې امنیتۍ سره لاس او ګریوان دی د احزابو ډیر والی د دغه ځپلي هیواد لپاره د ژور نفاق زنګ دی. د دې ډیروالي په نتیجه کې به ملت پر څو توکمیزو برخو ویشل کیږي او دښمن چې اساسي، بنیادی او تاریخي دښمن دی، د ټولو جریاناتو په صحنه کې واکمن او حاضر دی او عمیق فعالیت لري تري خوند او ګټه اخلي. زه په دې باوریم چې افغانستان په اوسنیو شرائطو او په نژدی راتلونکي کې هیڅ د دې جوګه نه دی او نه کیدلای شي چې په داسې یوه چوکاټ کې عمل وکړي او ځانونه دي یو په بل کي مدغم کړي چې ټولواک دې قانوني کړل شي، دلته د خنډ په توګه دوه عمده علتونه پروسه ډب کولای شي، لومړي دا چې د افغانستان تاریخ د زور واکۍ په حاکمیت کې ځوان شوي او د هغه فکر سره یې وګړو وده کړې ده، که څه هم د خلکو د پوره خوښې واکمني د خلکو لخوا نه ده حاکمه شوي او له دغه فکر سره د خلکو اشنایې نه ده پیدا

(c) ketabton.com: The Digital Library

شوي، په دې صورت کې بیا دوه علتونه په ګوتوکولای سو اول دا چې د حاکمانو فکر د انحصار، جاه طلبۍ او حرص پر محور چورلي او په دې اعتماد ډېر غټ کارونه صورت نیسي. دویم: ډېرې افغانان په یوه مذهبي غوندې حاکمیت سره لاري ته له سیخېدو پرته ګرانه ده چې په سراسر یو غربي قانوني چوکاټ کې روان شي ځکه چې عمده علت د مذهبي او کلتوري عنعناتو سره لیوالتیا او په غربي قانون نه پوهیدل دي.

دویم علت: خپله پر هغه قانون د خلکو اعتراضات دي چې محتوا یې ډیرو وګړوته د قناعت ورکولو جوګه نه وي داځکه چې دلته د الله ﷻاو د هغه د دښمن خپلول پکې را نغښتي دي. دیته اجتماع د نقیضینو وایې دا په خپل ذات کې محاله ده چې دواړه طرفه په یوه وخت کې خوښ او خوشحاله وساتل شي، نو مانا به یې داسې چې دوې هندوانې په یوه لاس کې نیول یاپه پام کې نیولي دواړې ګټې به له لاسه ورکړي، نه به الله ﷻراضي کړې، نه به لویدیځ باهدفه او مغرور ځواکونه راضي شي او نه به هم هیواد د بل په موټو جوړ شي، د خلکو لپاره به امنیت هم برقراره نه شي او همدا وژل، تړل او ایله کول به روان وي، ځکه چې دلته د خلکو د افکارو عقیدوي توپیر وجود لري چې حل ته یې ډېر دخیل اړخونه زړه نه شي ښه کولای.

دوهم: لکه څنګه چې ټول ملت اوهیوادوال په دې کې شک نه ویني چې په هیواد کې ډېرې ستونزې او مخالفتونه زاړه او نوي وجود لري او زموږ ګران هیواد او وګړي د دې ستونزو او مخالفتونو قرباني دي، له همدې کبله څوک خپل خوږ ژوند له لاسه ورکوي او څوک خوږ اولاد ورور پلار او بل قریب له لاسه ورکوي. د چا پښې او لاسونه غوڅیږي څوک د پلرني ټاټوبي پرېښیدلو ته مجبوریږي، رشتیادا هغه وژونکې اودردونکې ناروغي ده چې یا خپله زموږ له لاسه

د کتاب ټول حقوق له خپرندويي ټولنې سره خوندي دي

زیږیدلي او یا ورته بهرنیو دښمنانو فعالیت کړی ترخوزموږ له وینوخوندواخلي، زما په نظر ښه به داوي چې د ټولو ناخوالو پیټې په خپلو اوږو بار کړو او بهرنیان که لري دي او که نژدې دي پړه ونه ګرځوو دا ځکه چې دا ټول موږ یو چې بهرنۍ لاس وهني او یرغل ته مو یا دعوت ورکړي او یا مو ورته زمینه مساعده کړیده. موږ د دې مسؤولیت د همدې درانه مسؤولیت د پورته کولو لپاره به داښه فیصله نه وي چې ځان ته پخپله برائت ورکړو.

ما تر خپله وس ، توان او ستعداده او تر خپل لنډ، تنګ ادراکه کوشش او هڅه کړې چې د دې ستونزو عوامل وڅیړم او پایلې یې په ګوته کړم.

لکه څنګه چې مې په څیړنه کې پنځه اساسي او دوه عارضي مشکلات وڅیړل هغه راته په څیړلو دا نتیجه پلاس راکوي چې رشتیا د افغانستان لپاره په لنډ مهاله او اوږد مهاله توګه د ستونزو بررسي او د هغو وحل ته اړتیا لرو چې په سوله ییزه او امنیتي فضا کې

د ورورولۍ ژوند وکړو، دلته باید ووایم چې د مشکلاتو حل اسانه او ساده کار نه دی چې په سادګۍ اواسانه ډول پرې اقدام وشي، دا یوې اوږدې پروژې ته اړتیا لري چې تر امینو لاسونو لاندې پرې کار وکړای شي، لکه څنګه چې دا مشکلات او ستونزې په تدریجي توګه زیږیدلې او پیدا کړل شوي او بیا د پیچلتیا حد ته رسیدلیدي همداسې په تدریجي توګه حل کیدلي شي. په ځانګړې توګه ښوونه او روزنه، قومي جوړښت، او ځیني نوري ستونزې هم تدریجي فکر، تحقیق او څیړنې ته اړتیا لري داچې نوري ستونزې هم لویې ستونزې دي خو بیا هم د ښوونې او روزنې په نسبت لږ وخت ته اړتیا لري.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په هر صورت په افغانستان کې د اخوت او وحدت فضا رامنځ ته کیدل یوازې او یوازې په خالصه اسلامي مفکوره او افغاني طریقه باندې منځ ته راتللای شي، خو دا پکښې تر ټولو ضروري خبره ده چې صداقت علمیت پوره پوهه او قوي تحمل موجود وي، دا ځکه چې اسلام یوائنی ماده ده چې د ټولو افغانانو تر منځ بې له توپیره، بې له شک او تردیده د یقین ماده ده چې په ټول هیوادکې څوک پرې اعتراض نه لري، بغاوت ترې نه کوي، که بالفرض د بهرنی لاسوهنې په لمسون په زروافغانانوکې یوهم پیدا کیږي نو هغه ته شاذ اونادر ویلای شو چې په نه څه باندې شمیرل کیږي، مانا دا چې د افغانستان د بنسټیز مشکل بیخ اېستل د توافق په ماده سره کیږي خو اسلام به د دی اجنډا په سرکې وي.

کله چې موږ د اسلام خبره کوو ماناداچې د الله ﷻاو د رسول الله ﷺ ټولو اوامرو ته ځان تسلیمول دی که هر مسلمان د اسلام په

د کتاب ټول حقوق له خپرندويي ټولنې سره خوندي دي

دعوه کې صادق او ریښتونی وي نو له اسلام څخه بغاوت نه شي کولای او نه یې کوي.

قومي سپین ږیري، د قوم علمای کرام، سادات او مخور خلک، علمي کدرونه په دې اړه ښه او مثبت رول ادا کولای شي، ترڅو د اسلام تر مبارک عنوان لاندې صادقانه مذاکرې، ټولني او جرګې ته لاره ولټوي ترڅو د بې اتفاقۍ او وېش مخه ونیول شي او یوه اسلامي ټولنه رامنځته کړای شي.

لکه څنګه چې مو په څیړنه کې دکلتور یادونه کړې دا ضروري ده چې د ټول افغان ملت کلتور چې له اسلامي قوانینو سره ټکر ونه لري پوره په نظر کې ونیول شي ترڅو د یوه پلوه د خلکو احساسات زخمي نه شي، او له بل پلوه هره افغاني ټولنه اسلامي کلتوري صبغه ولري، له شک او تردید پرته له بهرني سازش او نفوذ څخه ځانګړې سالمه

پاتې شي. په همدې توګه کیدلای شي د مخالفت ټول اړخونه قناعت حاصل کړي، له دې سره سره د پوره اعتماد فضا جوړه شي، مانا دا چې د ستونزې لپاره په اسلامي چوکاټ کې د علمای کرامو قومي مشرانو او ساداتو رول په درانه احترام په بشپړ ناپیلتوب ډیر مهم دی. همدغه نسخه کیدلای شي د افغانانو د زخمونو او کړاونو دوا او دسیمي لپاره شفا وګرځي، کله چې موږ د جرګې خبره کوو له هغه سره جوخت د ناپیلتوب خبره کوو مطلب یې دادی چې افغاني کلتور او افغاني عنعناتو ته خامخابايد د پردیو لاسونه ننه نه وځي، همدارنګه داسې مهمو نسخو ته د هغو نفوذ او رول لاره و نه مومي چې دهغه په نتیجه کې به د دغې نسخې مثبت اثر له منځه ولاړ شي له دې کبله به د افغانانو د ګڼو ناروغیو لپاره دغه مجربه نسخه دهیوادوالود بې اعتمادی په خاطر شنډه شي، کیدای شي د ډیرو بهرنیو دښمنانو هدف همدغه وي چې هر وخت جرګه جرګه یادوي او

د کتاب ټول حقوق له خپرندويي ټولنې سره خوندي دي

بیا ترې خپله ګټه اخلي والله تعالی اعلم.

د افغانستان بهرني او کورني سیاستونه باید د اسلام په چوکاټ کې د اسلامي اساساتو او ملي غوښتنو په پوره نظر کې نیولو سره جوړ شي. د هغو اشخاصو چې مطلق د خپل مال، عزت، منصب، منطقي ګټې ورته تر ټوله هیواد او هیوادوالو اولویت لري او ترجیح ورکوي

د هغو نظرونه باید مردود وبلل شي او د هغو موقت نفوذ د دې سبب ونه ګرځي چې د ټولو هیوادوالو یا د اکثریت احساسات مجروح کړي، بهرني سیاستونه چې تر ډیره یو قطبي اړخ لري پر دوستي او دښمني تعبیریږي، لیدل کیږي چې تر ډیره پټ او په محدودو خلکو پورې تړلي دي چې د هغو روابط او پلانونه غلاته ورته مثال لري که څه هم په اصطلاح ملي منافع په نظر کې نیول شوي وي خو بیا هم

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډېر منفي اړخونو ته پام نه وي شوي اړینه ده چې د اسلامي چوکاټ په غلبېل کې چاڼ او صاف شي او د اسلام تایید ترلاسه کړي، همدارنګه د اتفاق او اختلاف اړخونه يې ښه وڅېړل شي. د پردیو هیوادونو له یرغل او یرغمل کیدو، همداسې د هغو له تاثیر څخه محفوظ او وژغورل شي ترڅو د خلکو د رضامندی سبب وګرځي. د هغو د اعتماد پوره حفاظت وشي، دیني او عصري ښوونه او روزنه په متوازنه توګه او پوره پاملرنه پرمخ ولاړه شي. د هر وخت حکومتي واکدار باید د دواړو سیکټورونو اهمیت له نظره ونه غورځوي. د مدرسي او مکتب په پیاوړتیا کې جدې پام لرنه وکړي ترڅو ټول هیواد له دې لوی نعمت څخه پوره برخمن شي.

که څه هم دا ښکاره خبره ده چې د نړۍ ډیرغیراسلامي هیوادونه له ښوونځیو سره خپله بې حده او ډیره لوالتیا ښیې، په ځانګړي توګه د ښځو په تعلیم او تربیه او د هغو په روزنه کې ډېرجدیت لري، مګردا خبره هم ډېره اړینه ده چې زموږ جامعه تر ټولو وړاندي مذهبې اسلامي پوهي تعلیم او تربیې ته اړتیا لري، ټولي کورنۍ ټول قومونه له دې زده کړي سره خپله لیوالتیاښیې او هم ورته اړتیا لري، دا غلطه خبره او احمقانه مفکوره ده چې یو افغان دې د خپلو هیوادوالو اړتیا او لیوالتیا په یو اړخیزه توګه له نظره وغورځوي او بهرنۍ ایډیالوژۍ او لیوالتیا ته دی ښه راغلاست ووا یې. د هر حکومت لپاره په اسلامي جامعه کې اړینه او ضروري ده چې دواړو اداروته په نه تبعیض سره پاملرنه وکړي. یوه هم له نظره ونه غورځوي په بهبود کې يې مرسته او کومک وکړي. د فارغینو لپاره يې په احترام سره د هغو د برخلیک په اړه اقدام وکړي، هغه ببلتون ته ډیره پاملرنه وشي چې د ډیر وخت په تیریدو سره د کرکي، نفرت، نفاق او بالاخره د نورو بدمرغیو او بدبختیو سبب ګرځیدلي یا ګرځي، چې په

د کتاب ټول حقوق له خپرندویې ټولنې سره خوندي دي

ښوونځیو او مدرسو کې پر دیني او مذهبي روحیه سمبال د لایقو استاذانو شتون، هر طالب ته په مساوي توګه د لیاقت او استعداد په پام کې نیولو سره امتیاز، درجه او داسې نور، په نصاب کې دمذهبې کتابونو داخلیدل او هغو ته پوره پاملرنه کول، د مکاتبو او مدرسو د استاذانو او شاګردانو په منځ کې انجمنونه اوګډ مجلسونه جوړول، هغو ته مساوي امتیازات، ډالۍ او جایزي ورکول ترڅو د زړو په نژدی کولو سره د هغو د ذهنونو د شکونو او تهمتونو لریوالي راشی له یو او بل سره يې مینه او محبت پیدا شي. په هېواد کې دننه دلایقو او ښو استاذانو چې دعالي تحصیلاتو درلودونکي ماهر او ځیرک اشخاص وي، همدا سې د هغو د تجربو لپاره تجهیزات چې په عملي ډول دساینس او تکنالوجۍ په اړه کمک کوي تمرکز وشي، ترڅو د نوو شاګردانو لپاره په خپل هیواد کې د زده کړي زمینه برابره شي او کوشش وشي چې له بهرنیو مفکورو او دسیسو څخه د زده کوونکو دماغونه وژغورل شي، په مکاتبو او مدارسوکې د زده کړي په ټولو درسونو کې اړینو مضامینو ته وخت ځانګړی شي، همدارنګه په مکاتبو او مدرسو کې په اسلامي عنعناتو افغاني فرهنګ باندې زده کوونکي مکلف شي خو لږ تر لږه استاذان باید دا عمل پلی کړي. د هغه په اهمیت باندې باید شاګردان ښه پوه کړي، په اوونۍ، میاشت او کال کې باید حداقل یو ځلي د مدرسو او مکاتبو د زده کوونکو په منځ کې د ازمویني مسابقات تر سره شي، همدارنګه د دې پر ځای چې زده کونکي بهر ته د روزني لپاره ولیږدول شي دننه استاذان راوستل شي ترڅو زده کوونکي د خپل مذهب او کلتور په غیږ کې ستر او وروزل شي، چې په دې کار سره کیدای شي فاصله نوره هم لیري شي، په دې سره به هماهنګي او اتفاق هم راشي ټول زده کوونکي باید د نورو مختلفو مضامینو لکه مذهب، ساینس،

د کتاب ټول حقوق له خپرندویې ټولنې سره خوندي دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

سیاست، اقتصاد تاریخ، جغرافیه او نورو علمونو په اهمیت پوره پوی شي، ترځو په خپلوکې د مختلفو نظرنو درناوي وکړي، جغرافیایي ستونزي چې د ډیورند د کرښي سره یې هم اړین توب لیدل کیږي په ستراتیژیکي ډول دګاونډیو هیوادونو او لیري پتو د زبر ځواک هیوادونه چې د خپلو ګټو یا ارزښتونو په پام کې نیولو سره زموږ هیواد ته لاسونه راغځوي تر ډیره زموږ د هیواد په مثبته پالیسي او ټینګ وحدت پورې اړه لري، که موږ ددوستۍ او دښمنۍ یو اړخیزه پالیسي ولرو ځپاندوهلي ټولنه او جامعه مو په خپل کور او دباندې منطقه کې پراګنده اوسي نو دې ته به ښه زمینه مساعده شي چې هر بهرنی دښمن له همدغه حالته بده استفاده وکړي، چې څه یې زړه غواړي هغه راباندې وکړي، وینه به مو وړیا وې، قدر به مو کم او قوت به مو پر نه څه شمار وي، غم به مو د بل لپاره خوشحالي وي. په شکایت او ژړا پوري به مو خلک خاندي، دژوند په برخلیک اوسرنوشت به مو دښمنان د دوستۍ او دښمنۍ په نامه په ډېره اسانۍ سره لوبې کوي، ورونه او خویندي به مو د خیر لاس دوست او دښمن ته ورغځوي، څوک به مو وژني، څوک به مو پلورې، څوک به مو د خپل ناروا هدف لپاره په تورو جیلونوکې بې تحقیقه او محکمې غورځوي په یوه او بل نامه سره به چې څه یې زړه غواړي هغه راسره کوي. د ډیره وهمه او ویري به څوک د بېګناه خلکو شفاعت هم نه سي کولای.

جغرافیا یې ستونزه زما په اند تر هغه وخته نه شي حل کیدلای ترڅو زموږ پاشلی ږغ یو نه شي او خپل مینځي اختلافات او ځان ځاني مو په یوه مخلصه او یوه ښه ټولنه بدله نه شي ځکه چې دادومره ستونزه ده چې یوه قوم او ټبرته یې نسبت نه سې کیدلای اونه دخاصي منطقي سره تړاو لري. دا تر ټولني او ټبرونوپوري تړاونیسي.

د کتاب ټول حقوق له خپرندویي ټولنې سره خوندي دي

د تاریاکو او چرسو کښت جغرا فیایي ارزښت ته ورته ستونزه ده چې زموږ د ځانځانۍ، بې اعتمادی اونفاق نه ریښه اخلي ځانګړې باندونه تشکیلوي، د افغانستان دښمنان تري ناوړه ګټه اخلي. مخدره مواد بندول یوه داسې قوت ته اړتیا لري چې ملت ورسره په صادقانه توګه همغږی وي او په غم کې یې ځان شریک وبولي.
بدنامي
یې
د ځان بدنامي او ګټه یې د ځان ګټه او تاوان یې د ځان تاوان او بری یې د ځان بری وبولي، نه په زور او قوت، نه په مرګ او بند سره ددې کار مخه نیول کیږي، لنډه دا چې دافغانستان د وحدت لپاره د افغانانو جرګه په کار ده. د جرګې لپاره اسلامي چوکاټ او په نهایې ډول ناپیلتوب په کار دی. د ناپیپلتوب او اسلامي چوکاټ د پوهولو لپاره، علمای کرام، سادات، محترم شخصیتونه، قومي مشران او ربښتونی صداقت اوزړه سوی په کار دی، خو یو شی چې تر هر څه مهم دی هغه دادی چې د جرګو مرکو ابتکار باید د افغانانو په خپل لاس وي او پخپل کورکې یې له خپل مذهب او عنعناتو سره سمه جوړه کړي چې د داسې حرکت تر شا ټولنه په ټینګه ودریږي چې په مستقله توګه د دین، وطن او ملت سره مخلص وي. دغه لرغونی اسلامي هیواد نه په بهرنیو قوتونو، نه په بهرنیو زهرجنو افکارو، نه په غربي فاحشه ډموکراسي او کمونستي نظامونو او نه په خونړیو جنګونو، وژلو، نیولو سره جوړیږي ترځو د هر ملت په ځانګړنه حل و نه موندل شي، زموږ د هیواد ځانګړتیا د جرګو اسلامي او قومي عنعناتو، د استقلال او خپلواکۍ غرور، پر علمای کرامو ساداتو مشرانو باندې نیک ګومان او غوږ ورته نیول، د مشرانو احترام، د هغو په وینا عمل کول، خو دا ټول په اسلامي چوکاټ کې، په افغاني ابتکار پوري اړه لري ترڅوهیوادوال ورباندې اعتماد او باوروکړي.

د کتاب ټول حقوق له خپرندویي ټولنې سره خوندي دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

الله پاک دې وکړي چې زما دغه نيمګړې ليکنه ستاسي درنو لوستونکو وروڼو او خويندو د توجه وړ وګرځي ستاسو د دعاپه هيله والسلام.

لوی ښتن فرمايي:

﴿ يَـٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْ أَطِيعُواْ ٱللَّهَ وَأَطِيعُواْ ٱلرَّسُولَ وَأُوْلِى ٱلۡأَمۡرِ مِنكُمۡۖ فَإِن تَنَٰزَعۡتُمۡ فِى شَىۡءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى ٱللَّهِ وَٱلرَّسُولِ إِن كُنتُمۡ تُؤۡمِنُونَ بِٱللَّهِ وَٱلۡيَوۡمِ ٱلۡأَخِرِۚ ذَٰلِكَ خَيۡرٌ وَأَحۡسَنُ تَأۡوِيلاً ﴿٥٩﴾ ﴾ [النساء:٥٩]

ژباړه: ای مومنانو! د الله حکم او د رسول حکم او د خپلو چارواکو حکم ومنئ، که مو په څه کي شخړه سره راغله ، نو الله او رسول ته يې وروګرځوئ، که (رشتيا) تاسي پر الله او د آخرت پر ورځ ايمان لرئ. دا غوره او په انجام کې ډېره ښه ده.

د کتاب ټول حقوق له خپرندويې ټولنې سره خوندي دي

شعر

دښمن وخوړل بانډونه د نفاق
وران ويجاړ وې ټل کورونه د نفاق

د غليم په وړاندې سم درېدای نه سی
ډلی سولی مات فوجونه د نفاق

د ليوانو ومنګولو ته به لويږي
جدا سوي شاذ پړ کونه د نفاق

د حرم مال اوعفت ساتلای نه سي
سوړي سوړي ديوالونه د نفاق

سيال به نوي د سيالانو په ټولۍ کي
چې پرانيستي وي ډير ورونه د نفاق

د پنا دښتونه خوري هډوکي واړه
لار چې واخلي کاروانونه د نفاق

درنده د ښکارپه نخښه هغه ګوري
لټوي چې پټ رغونه د نفاق

د کتاب ټول حقوق له خپرندويې ټولنې سره خوندي دي

دښمنان به يې په هر تصميم خبريږي
ساتل کيږي نه رازونه د نفاق

په حاصل به يې ودان کورونه نه سي
په سيلۍ چې سي باغونه د نفاق

ملتونه به يې ورک سې په نړۍ کې
وروسته پاته هيوادونه د نفاق

بې ذلته به نورهيڅ ګټلای نه سي
څوک چې پورته کې سوالونه د نفاق

وچ لانده به يې د اورپه مخ لوګی سي
چې تعقيب کي څوک جنګونه د نفاق

مزه نه کوې که هر څومره رنګين سي
مجلسونه ، محفلونه د نفاق

نتيجه د اثبات نه لري هيڅکله
که مظبوط هم وي فکرونه د نفاق

ضعيف هر کله د هغه چا خادم دی
ماتوې چې زنځيرونه د نفاق

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library